

سر مقاله

اسنادی که تنها نام بر نامه را یکدک می‌کشد

به وقت تغییر راهبردی در مسیر توسعه

ضرورت‌های تحقق اهداف برنامه هفتم

مدیریت اشتباه و اشکالات ساختاری

اقتصاد ایران «اقتصادی» نیست

بدترین سال برای تصویب برنامه، امسال است

برنامه توسعه در خوان هفتم

- ۱ نگاه آینده‌نگر، شاه‌کلید تحقق اهداف
- ۲ «تولید» در سرزمین برنامه‌های کاغذی
- ۳ برنامه هفتم؛ معکوس و آرمان‌گرایانه
- ۴ نیاز کارگران به «کار شایسته»
- ۵ به زدن حرف‌های قشنگ عادت نکنید!
- ۶ الگوی برنامه‌ریزی ویتنام به کار ایران می‌آید؟
- ۷ هزار توی توسعه در بخش مسکن
- ۸ جایگاه بخش معدن در برنامه هفتم توسعه
- ۹ گوی فناوری به دست شرقی‌ها افتاد
- ۱۰ الزامات برنامه هفتم از نگاه مجلسی‌ها

پرونده

طرح: آیدا فریدی

آگهی مناقصه عمومی

شرکت توسعه معدنی و صنعتی صیابور به شماره ثبت ۱۳۹۲۶۶ و شماره اقتصادی ۴۱۱۱۵۸۳۷۸۳۴۸ در نظر دارد موضوع: **خرید ۲۶ حلقه لاستیک لودر** مورد نیاز خود را از طریق مناقصه عمومی یک مرحله‌ای به پیمانکار واجد شرایط واگذار نماید. لذا از متقاضیان دعوت به عمل می‌آید جهت دریافت اسناد مناقصه به سایت شرکت صیابور به آدرس www.sabanour.com مراجعه نموده و یا با شماره ۲۷۶۴۵۰۰۰ داخلی ۳۰۸ تماس حاصل نموده و اسناد و اطلاعات مربوطه را دریافت نمایند.

متقاضیان شرکت در این مناقصه می‌توانند پیشنهاد خود را به مدت ۱۰ روز از زمان انتشار این آگهی به آدرس: تهران - سعادت آباد - خیابان ۲۶ (حق‌طلب غربی) - پلاک ۴۹ طبقه ۳ - واحد بلزرگانی (بخش مناقصات) ارسال یا تحویل نمایند. مناقصه‌گزار اختیار کامل در زمینه رد یا قبول هر یک با تمامی پیشنهادات را داشته و هیچ‌گونه ادعا و اعتراضی در این زمینه پذیرفته نخواهد بود.

شرکت توسعه معدنی و صنعتی صیابور

آگهی مناقصه عمومی

شرکت توسعه معدنی و صنعتی صیابور به شماره ثبت ۱۳۹۲۶۶ و شماره اقتصادی ۴۱۱۱۵۸۳۷۸۳۴۸ در نظر دارد موضوع: **خرید ۶ عدد اسلو پیرینگ** مورد نیاز خود را از طریق مناقصه عمومی یک مرحله‌ای به پیمانکار واجد شرایط واگذار نماید. لذا از متقاضیان دعوت به عمل می‌آید جهت دریافت اسناد مناقصه به سایت شرکت صیابور به آدرس www.sabanour.com مراجعه نموده و یا با شماره ۲۷۶۴۵۰۰۰ داخلی ۳۰۵ تماس حاصل نموده و اسناد و اطلاعات مربوطه را دریافت نمایند.

متقاضیان شرکت در این مناقصه می‌توانند پیشنهاد خود را به مدت ۱۰ روز از زمان انتشار این آگهی به آدرس: تهران - سعادت آباد - خیابان ۲۶ (حق‌طلب غربی) - پلاک ۴۹ طبقه ۳ - واحد بلزرگانی (بخش مناقصات) ارسال یا تحویل نمایند. مناقصه‌گزار اختیار کامل در زمینه رد یا قبول هر یک با تمامی پیشنهادات را داشته و هیچ‌گونه ادعا و اعتراضی در این زمینه پذیرفته نخواهد بود.

شرکت توسعه معدنی و صنعتی صیابور

آگهی تامین Restriction Orifice پروژه احیا مگامدول سیرجان»

موضوع مناقصه باشد (الجزمله اظهارنامه مالیاتی ۲ سال اخیر و مدارک مرتبط) ۶- تامین کنندگان لازم است مدارک و مستندات مربوط به SubVendorهای پیشنهادی خود را ارائه نمایند.

سایر شرایط:

- محل کارخانه شرکت مجتمع جهان فولاد سیرجان واقع در شهرستان سیرجان، ۵۰ کیلومتر جاده سیرجان- شیراز، ۳ کیلومتر جاده اختصاصی گل‌گیر می‌باشد.
- ارائه اسناد و اعلام آمادگی مطابق شرح بالا هیچگونه حقی برای متقاضیان ایجاد نخواهد کرد.
- درخواست‌هایی که بعد از مهلت تعیین شده ارسال شود ترتیب اثر داده نخواهد شد.
- در صورت ابهام و یا سوال با ایمیل اختصاصی جهت تامین کنندگان از طرف شرکت فولاد تکنیک (پیمانکار و کارگزار خرید) MegaVendor@fooladtechnic.ir و یا تلفن ۰۲۱۳۴۲۶۸۰۰۱ الی ۴ داخلی ۲۱۶۳ آقای کنجینه تماس حاصل شود. هزینه چاپ آگهی بر عهده برنده مناقصه می‌باشد.

شرکت مجتمع جهان فولاد سیرجان

آگهی مزایده گندله آهن - شماره ۰۱-۱۴۰۲

شرکت توسعه معدنی و صنعتی صیابور در نظر دارد مقدار تقریبی ۶۰۰۰ تن (± ۱۰۰۰ تن) به انتخاب فروشنده) محصول گندله آهن خود را به صورت یکجا و آماده فروش با Fe تقریبی ۶۵ درصد در محل انبار بندر امام خمینی (ره) و به روش FOB از طریق مزایده عمومی به فروش برساند.

متقاضیان می‌توانند پیشنهاد قیمت و تضمین خود را حداکثر تا تاریخ ۱۴۰۲/۰۲/۳۱ به نشانی تهران، سعادت آباد، نرسیده به خروجی آیت‌الله هاشمی‌رفسنجانی شرق، خیابان حق‌طلب غربی (۲۶)، پلاک ۴۹، ساختمان صیابور، طبقه چهارم، واحد فروش ارسال نمایند.

بازگشایی پاکات به صورت حضوری در تاریخ ۱۴۰۲/۰۳/۰۱ و نتیجه مزایده و ابلاغ برنده حداکثر سه روز کاری پس از بازگشایی اعلام و برنده می‌بایستی حداکثر ظرف مدت ۳ روز کاری از تاریخ اعلام نتیجه برای انجام معامله، انعقاد قرارداد و پرداخت بخش اول وجه معامله حاضر شود در غیر این صورت سپرده برنده ضبط و طبق ضوابط و مقررات، با نفر دوم معامله انجام خواهد شد.

متقاضیان محترم می‌بایستی جهت دریافت اسناد مزایده (و یا کسب اطلاعات بیشتر) به سایت شرکت به آدرس www.sabanour.com (و یا آدرس ذکر شده در تهران) مراجعه و یا با شماره تلفن ۲۷۶۴۵۰۰۰-۲۱ تماس حاصل نمایند. ضمناً مزایده‌گزار در قبول یا رد هر یک و یا تمامی پیشنهادات اختیار نام داشته و هیچ‌گونه ادعا و اعتراضی در این زمینه مسموع نخواهد بود.

واحد فروش شرکت توسعه معدنی و صنعتی صیابور

آگهی مزایده عمومی شماره ۰۲/۱۴۰۲/ز

شرکت معدنی و صنعتی گل‌گیر در نظر دارد "هفتاد (۷۰) هزار تن گندله سنگ آهن با عیار ۶۵.۰۰ درصد" را از اسکله بارکو بندر عباس با شرایط تحویل به صورت FOB از طریق برگزاری مزایده عمومی به فروش برساند. لذا متقاضیان می‌توانند به منظور دریافت اسناد مزایده و همچنین اطلاع از شرایط مزایده به وبسایت این شرکت به نشانی: www.geg.ir بخش مناقصه و مزایده مراجعه نمایند. لازم به ذکر است پاکات پیشنهادی می‌بایستی حداکثر تا ساعت ۱۴:۰۰ روز یکشنبه مورخ ۱۴۰۲/۰۲/۲۴ به نشانی: دفتر کمیسیون معاملات مجتمع سیرجان (کیلومتر ۵۰ جاده شیراز) تحویل داده شود. تاریخ بازگشایی پاکات رأس ساعت ۱۰:۰۰ روز دوشنبه مورخ ۱۴۰۲/۰۲/۲۵ در محل دفتر کمیسیون معاملات مجتمع سیرجان خواهد بود.

Analysis %		
Min	65.00	Fe
Max	1.0	FeO
Max	0.05	P
Max	0.01	S
Max	3.5	SiO2
Max	0.7	Al2O3
Max	0.9	CaO
Max	2.5	MgO
Min	255	CCS(kg/p)
Min	90	8-16 mm%
Ave	5	-6 mm%
Max	4.0	AP%
Min	94	T.P%
19-24		Prosity:
Min	90	Reducibility:

کمیسیون معاملات شرکت معدنی و صنعتی گل‌گیر

استادی که تنها نام برنامه را یدک می‌کشد

عاطفه خسروی سردبیر

قانون برنامه توسعه، به‌عنوان برنامه‌های میان‌مدت، مهم‌ترین سند پیش‌روی دولت‌هاست که برای اجرای ماموریت‌ها در حوزه‌های گوناگون اقتصادی، اجتماعی، فرهنگی، سیاسی، نظامی و دفاعی، علمی و فناوری و... مدنظر قرار می‌گیرد.

تنظیم این قانون، قبل از انقلاب اسلامی با‌عنوان برنامه‌های عمرانی و بعد از آن با‌عنوان برنامه‌های پنج‌ساله توسعه به‌عهده قوه مجریه بوده و بعد از تصویب ازسوی مجلس و تایید نهادهای مربوطه، به‌عنوان نقشه راه توسعه مورد استفاده قرار گرفت.

همچنین سند چشم‌انداز ۲۰ساله ایران، به‌عنوان سند بالادستی برای تبیین افق توسعه ایران در زمینه‌های گوناگون فرهنگی، علمی، اقتصادی، سیاسی و اجتماعی تدوین و اجرایی شده است. این سند به پیشنهاد مجمع تشخیص مصلحت نظام تدوین و اجرایی آن از سال ۱۳۸۴ و در قالب برنامه توسعه پنج‌ساله برنامه‌ریزی شد.

برنامه اول توسعه با هدف بازسازی اقتصادی و خصوصی سازی بی‌ریزی شد، اما در عمل، دولت ابعاد بسیار بزرگ‌تری نسبت به قبل پیدا کرد. در برنامه دوم، رشد متوسط ۵.۱ درصدی مدنظر بود که ۳.۲ درصد آن محقق شد. در برنامه سوم، هدف تعیین شده برای رشد اقتصادی ۵.۸ درصد بود که ۵.۴ درصد آن محقق شد؛ یعنی فقط ۰.۴ درصد کمتر از میزان مورد انتظار. این روند هدف‌گذاری و دگرگونی در تحقق اهداف در برنامه‌های بعدی نیز ادامه داشت.

حدود ۲سال دیگر، زمان ۲۰ساله اجرای سند چشم‌انداز ۱۴۰۴ به پایان می‌رسد و تحقق اهداف این برنامه رابطه مستقیمی با تحقق اهداف هر یک از برنامه‌های پنج‌ساله دارد.

برنامه‌های توسعه اقتصادی، اجتماعی و فرهنگی جمهوری اسلامی ایران در زمره برنامه‌های میان‌مدت در مسائل کلان کشور به‌شمار می‌آیند؛ برنامه‌هایی که حسب رویه اساسی موجود، مطابق با سیاست‌های کلی ابلاغی ازسوی رهبر معظم انقلاب تدوین می‌شوند و چشم‌اندازی از مسیر چندساله توسعه را پیش‌روی مسئولان کشور قرار می‌دهند. قرار بر این بود که برنامه هفتم توسعه همزمان با بودجه ۱۴۰۱ در مجلس بررسی شود، اما دولت پیشین با توجیه پایان دوره فعالیتش از تنظیم این سند خودداری و آن را به دولت بعد موکول کرد و دولت جدید نیز اعلام کرد به دلیل فرآیند انتقال قدرت در قوه مجریه نمی‌تواند برنامه هفتم را به مجلس ارسال کند. در این شرایط، بودجه ۱۴۰۱ با اموال‌گرهای بسیاری قبل از پایان سال ۱۴۰۰ در مقصد رسید. همین روند برای سال ۱۴۰۲ نیز تکرار و با وجود گذشت حدود ۲سال از اعتبار برنامه توسعه ششم، به پیشنهاد دولت، اعتبار این برنامه برای سال جاری هم تمدید و دولت مکلف به تدوین این برنامه تا شهریور ۱۴۰۲ شد؛ به‌عبارت شفاف‌تر با وجود انتقاد بسیاری از نمایندگان مجلس و اغلب کارشناسان به تدوین و تصویب بودجه سالانه بدون توجه به برنامه توسعه‌ای، در نهایت بودجه ۱۴۰۲ هم بدون توجه به ساختارهای برنامه هفتم تصویب شد.

شهریور سال گذشته در اجرای بند یک اصل ۱۱۰ قانون اساسی، سیاست‌های کلی برنامه هفتم با اولویت پیشرفت اقتصادی توأم با عدالت ازسوی رهبر معظم انقلاب ابلاغ شد و دولت نیز تا پایان اردیبهشت سال جاری تدوین این سند پنج‌ساله را به پایان رسانده و آن را برای بررسی و تصویب نهایی تقدیم مجلس شورای اسلامی خواهد کرد.

این در حالی است که به‌گفته برخی از نمایندگان مجلس و کارشناسان، برنامه ششم توسعه با شکست ۷۰درصدی در تحقق اهداف مواجه بوده و به این ترتیب امیدواری نسبت به تحقق اهداف برنامه هفتم یا سند چشم‌انداز بالا نیست.

بر اساس آنچه بیان شد، انتظار می‌رود روند تصویب نهایی برنامه هفتم پیشرفت و توسعه اقتصادی، اجتماعی و فرهنگی، با آسیب‌شناسی برنامه‌های پیشین و نگاهی کارشناسانه بازنگری و در صورت لزوم اصلاح شود.

برنامه پیشرفت و توسعه مطلوب، دارای چند مشخصه اصلی است که عبارتند از:

با نگاه مسئله‌محور به اولویت‌های کشور بپردازد. با نگاه عملکردی و با توجه به محدودیت‌ها و قیود حاکم بر شرایط کشور، تنظیم شود. تمام بخش‌های آن با نگاه توسعه اقتصادی، اولویت‌بندی شوند و اجرا نیز بر اساس اولویت‌ها در دستور کار قرار گیرد. استفاده از توان بخش خصوصی و مشارکت این بخش در تحقق اهداف مورد نظر قرار گیرد.

جایگاه دولت در روند اجرای برنامه تعیین و پاسخ مشخصی به به این سوال که آیا دولت می‌خواهد تصدی‌گر باقی‌ماند یا تنها بر اجرای امور نظارت کند، داده شود؟

مسیر برنامه توسعه باید هماهنگ و مکمل برنامه‌های قبلی باشد؛ بنابراین واکاو و ضعف‌ها و قوت‌های اجرای برنامه‌های پیشین ضروری است.

در هر استان وضعیت متفاوتی از نظر اقلیم، ظرفیت‌ها، نیروی انسانی و فرهنگ وجود دارد؛ به همین دلیل لازم است در این زمینه دو مسئله مهم پیگیری شود؛ نخست آنکه برنامه بر اساس شرایط منطقه و ویژگی‌های آن تدوین و دوم آنکه اختیارات و فرآیند انجام امور حتی‌الامکان به مناطق واگذار شود.

با توجه به موارد یادشده از نمایندگان مجلس شورای اسلامی انتظار بر بررسی کارشناسانه و دقیق‌تر برنامه می‌رود و در غیر این صورت سند تدوینی تنها مجموعه‌ای از امل و آرزوهایی خواهد بود که نام برنامه را بر آن گذاشته‌ایم.

سیاست‌های کلی برنامه هفتم توسعه در ۷ سرفصل شامل «اقتصادی»، «امور زیربنایی»، «فرهنگی و اجتماعی»، «علمی، فناوری و آموزشی»، «سیاسی و سیاست خارجی»، «دفاعی و امنیتی» و «اداری، حقوقی و قضایی» با ۲۶ بند تصویب رسید و شهریور سال گذشته از سوی رهبر معظم انقلاب اسلامی ابلاغ شد. هفته گذشته نیز سخنگوی دولت اعلام کرد تدوین این برنامه در دولت به پایان رسیده و برای بررسی و تصویب نهایی تا پایان اردیبهشت راهی مجلس شورای اسلامی خواهد شد.

برنامه هفتم توسعه به‌عنوان چهارمین و آخرین برش

یادداشت

پیمان مولوی، کارشناس اقتصاد:

در برنامه ششم توسعه دو نکته بسیار مهم وجود داشت. در این برنامه توسعه‌ای، رشد اقتصادی ۸ درصدی با اقتصاد رقابتی و توسعه بخش خصوصی برنامه‌ریزی شده بود. بر اساس شواهد در سال‌های اجرای برنامه ششم توسعه هیچ‌یک از موارد لازم برای رقابت در تولید و توسعه بخش خصوصی رعایت نشد. نهادهای دولتی و وزارتخانه‌ها، برنامه‌های خودشان را ارائه دادند، بدون اینکه برنامه‌ای برای خصوصی‌سازی یا رقابتی کردن اقتصاد داشته باشند و به این ترتیب برنامه ششم توسعه در حوزه رقابتی کردن اقتصاد و توسعه بخش خصوصی دارای مشکلات و کاستی‌های قابل‌تامل بود. این درحالی است که رشد اقتصادی بدون اقتصاد رقابتی و توسعه بخش خصوصی ممکن نیست و به اهداف توسعه‌ای خود نمی‌رسد. از سوی دیگر محدودیت‌های ناشی از تحریم نیز مزید بر علت شد تا به اهداف برنامه ششم نرسیم، اما این مفهوم توسعه است. یکی از موارد مهم در برنامه‌های توسعه‌ای، تحقق امنیت غذایی است. این مهم در تمام برنامه‌های توسعه‌ای در

اولویت بوده و برنامه هفتم توسعه نیز از این امر مستثنی نیست. بر اساس برنامه هفتم توسعه در مورد تامین امنیت غذایی به تحقق مواردی مانند تولید دست‌کم ۹۰ درصد کالاهای اساسی و اقدام غذایی در داخل، همراه با حفظ و ارتقای ذخایر ژنتیکی و منابع آبی و افزایش سطح سلامت و ایمنی مواد غذایی تاکید شده است. این درحالی است که در نگاه کارشناسانه این بند از برنامه با اهداف بالادستی که توسعه صادرات است، تناقض دارد. نمی‌شود اقتصاد کشور را ۱۰۰ درصد مطیع تولید داخل کرد و در نهایت انتظار داشت کشورهای دیگر مرزهای اقتصادی خود را به روی کشور باز کنند. از سوی دیگر به‌واسطه امضای موافقتنامه تجارت آزاد ایران با اتحادیه اقتصادی اوراسیا شاهد افزایش صادرات و واردات کشور هستیم. اگر در واردات را به روی کشور ببندیم پس نتیجه موافقتنامه‌ها چه می‌شود؟ اگر ایران قرار است در اقتصاد را به روی کشورهای دیگر ببندد، پس چگونه انتظار دارد کشورهای دیگر در اقتصاد خود را به روی آن باز کنند؟ حال که برنامه هفتم توسعه در راه رسیدن به مجلس

نظرگاه

حسن عبدالیان پور - کارشناس رسمی قوه قضاییه: برنامه هفتم توسعه (۱۴۰۵ - ۱۴۰۱)، چهارمین و آخرین برنامه توسعه پنج‌ساله کشور در مسیر سند چشم‌انداز ۱۴۰۴ است اما چند نکته کوتاه در باره الزامات و بایسته‌های تدوین برنامه وجود دارد. برنامه‌های توسعه اقتصادی، اجتماعی و فرهنگی جمهوری اسلامی ایران در زمره برنامه‌های میان مدت در مسائل کلان کشور به‌شمار می‌آیند. برنامه‌هایی که حسب رویه اساسی موجود، مطابق با سیاست‌های کلی ابلاغی از سوی مقام معظم رهبری تدوین می‌شوند و چشم‌اندازی از مسیر چند ساله توسعه را پیش‌روی مسئولان کشور قرار می‌دهد. امروز برنامه‌های توسعه به‌منظور برنامه‌ریزی در جهت توسعه و پیشرفت کشورها در ابعاد مختلف اقتصادی، اجتماعی، عمرانی، فرهنگی و مانند آن تهیه می‌شود. در ایران نیز قوانین برنامه از سال ۱۳۲۸ وارد نظام حقوقی کشور شد و پس از پیروزی انقلاب تحت عنوان برنامه ۵ساله توسعه جایگاه ویژه‌ای در سیاست‌گذاری و برنامه‌ریزی در اداره کشور دارد و تا کنون ۶ برنامه توسعه تصویب و در دستور کار قرار گرفته است. برنامه هفتم توسعه (۱۴۰۵ - ۱۴۰۱)، چهارمین و آخرین برنامه توسعه پنج‌ساله کشور در مسیر سند چشم‌انداز ۱۴۰۴ به‌شمار می‌رود، بنابراین چند نکته کوتاه در باره الزامات و بایسته‌های تدوین برنامه وجود دارد که به آن پرداخته می‌شود: ۱- برنامه‌های توسعه ارتباطی به‌ویژه با بودجه‌های سالانه کشور دارند؛ به نحوی که از یک سو هر ساله بودجه کشور مطابق با برنامه‌های توسعه میان مدت و سیاست‌های آن

برنامه توسعه به خوان هفتم رسید؟!

از سند چشم‌انداز ۲۰ساله و نخستین برنامه بیانیه گام دوم انقلاب، بسیار حائز اهمیت است و اهداف متعالی و ارزشمندی را دنبال می‌کند. به این ترتیب، بررسی این برنامه در دو بعد قابل توجه و تامل است. از سویی برنامه هفتم توسعه، آخرین برنامه سند چشم‌انداز به‌شمار می‌رود که البته با تاخیر ۲ساله، اجرایی خواهد شد. از این منظر، میزان تحقق اهداف برنامه‌های پیشین توسعه دارای اهمیت می‌شود تا شاید آسیب‌شناسی ۶ برنامه قبلی، مسیر یاب برنامه هفتم توسعه شود. از سوی دیگر، برنامه توسعه هفتم، نخستین برنامه بیانیه گام دوم انقلاب است و دقیقاً به همین

دلیل باید به‌عنوان گامی در مسیر تحقق اهداف یک برنامه کلان‌تر مورد توجه جدی قرار گیرد. در این میان، با توجه به توالی برنامه‌های توسعه، برای دستیابی به موفقیت نهایی، اهداف هر برنامه باید در ادامه اهداف برنامه پیشین تدوین شوند. این در حالی است که هر ۶ برنامه توسعه پیشین، از اهداف عقب مانده و گفته می‌شود در مجموع فقط ۳۰ درصد از اهداف این برنامه‌ها محقق شده است؛ بنابراین برای تدوین برنامه هفتم باید پیش از هر چیز با آسیب‌شناسی برنامه‌های پیشین، از ادامه حرکت در مسیر اشتباه جلوگیری شود. حال با توجه به اینکه تدوین

این برنامه تقریباً به پایان رسیده، نمایندگان مجلس شورای اسلامی باید با نگاه کارشناسانه و عمیق‌تر به بررسی ابعاد گوناگون آن پرداخته و با جدیت در راستای رفع کاستی‌ها و عدم استمرار مشکلات تصمیم‌گیری کنند. سند چشم‌انداز ۲۰ساله این پرونده با توجه به اهمیت برنامه هفتم توسعه به بررسی الزاماتی پرداخته که اگر مدنظر قرار گیرند می‌توانیم سال‌های پیش‌رو را با برنامه منطقی‌تری سپری می‌کنیم. در این صورت می‌توان به تحقق اهداف برنامه نیز امیدوار بود. با پرونده این شماره سند چشم‌انداز همراه شوید.

نباید درهای کشور را بست

است باید نمایندگان خانه ملت با ظرفیت و دقت نظر بیشتری با این موضوع برخورد کنند. باید در نظر داشت که توجه به تولید داخل و جایگزینی واردات با توسعه صادرات متفاوت است. در استراتژی جایگزینی واردات، کشورها با وضع تعرفه‌های سنگین بر واردات، اعطای تسهیلات ارزان و حمایتی به صنایع داخلی و سایر روش‌های مشابه، تلاش می‌کنند از صنایع داخلی حمایت کرده و تولیدات داخل را جایگزین کالاهای مشابه وارداتی کنند و تا حد ممکن تمام نیازهای داخلی یک کشور را با تولیدات داخلی پاسخگو باشند. در این زمینه چندان به قواعدی همچون وجود مزیت مطلق یا نسبی، کیفیت تولیدات داخلی در برابر کالاهای مشابه خارجی، توجیه اقتصادی تولید داخلی و نظایر آن توجهی نمی‌کنند. این در حالی است که در استراتژی توسعه صادرات و رشد اقتصادی صادرات‌محور، مزیت‌های کشور در زمینه صادرات کالاهای گوناگون، نیاز شرکای تجاری به کالاهای تولیدی کشور و بازارسنجی تولیدات داخلی در عرصه بین‌المللی، بهره‌وری نیروی کار و سرمایه در تولید محصولات مورد نظر برای صادرات و... سنجنیده و سعی می‌شود با تمرکز بر چند صنعت اصلی، کیفیت تولید

به سطح استانداردهای جهانی نزدیک شده و با عرضه این محصولات به بازارهای جهانی، رشد اقتصادی و به تبع آن توسعه کشور تحقق یابد و از این صنایع به‌عنوان موتور محرک اقتصاد استفاده شود. اگر قرار باشد برنامه هفتم با این شعار ۹۰ درصد نیاز از محل تولید تامین شود، بحث جایگزینی واردات مطرح است که برنامه‌های توسعه صادرات را نهد می‌کند.

به علاوه اینکه در دنیای امروز دیگر تنها مسئله تولید در کشورها مطرح نیست، بلکه بحث رقابت‌پذیری و اساساً تولید صادرات‌محور در اولویت است. اینکه مرزهای کشور بسته و تنها نیاز کشور از محل تولید داخل تامین شود، مغایر فرآیند دستیابی به توسعه است. در اصل صنایعی مانند پتروشیمی برای کشور ما ثروت‌آندوزی می‌کند که قدرت صادرات دارد و در حال رقابت در بازارهای جهانی است. اگر برنامه هفتم با در نظر گرفتن تحریم و تولید داخل پیش برود می‌تواند به اهداف خود برسد. آیا هدف ما تنها این است که تولید داخل را جایگزین واردات کنیم که در نتیجه آن میزان صادرات ما نیز محدود شود؟ آیا این هدف مطلوبی است؟

بایسته‌های برنامه هفتم توسعه

دارند که در قالب قانون پنج ساله راهنمای عمل دولت در زمینه‌های اقتصادی، اجتماعی و فرهنگی است. با این حال جایگاه قانون برنامه به عنوان یک قانون عادی در سلسله مراتب نظام حقوقی با ابهام مواجه است. هر چند معمولاً مجلس تلاش می‌کند بر اجرای مفاد قانون برنامه به عنوان قانون برنامه عمل دولت برای مدت زمان پنج سال تاکید شود، اما آنچه در عمل رخ می‌دهد، در راستای این تاکید نیست و بسیاری از مفاد قانون برنامه به دلایل مختلف به مرحله اجرا نمی‌رسند، با وجود سابقه تدوین و تصویب برنامه‌های مختلف در ایران، تاکنون در مورد ترتیبات قانونی این روند به طور شایسته‌ای قانونگذاری نشده، اما رویه اساسی نیز حاکی از لزوم تقدیم برنامه ساله توسعه از طرف دولت و ضرورت تصویب برنامه در مجلس، همچون سایر لوایح پیشنهادی دولت، است که باید بر اساس سیاست‌های ابلاغی مقام معظم رهبری تدوین شوند. ۲- از سویی تجربه اجرای قوانین برنامه توسعه در کشور نشان داده این قوانین نمی‌توانند ظرف کامل، دقیق و مناسبی برای پیشبرد تمامی برنامه‌های از کان مختلف به ویژه قوه قضاییه باشد و گاه ابهام در تعریف قوانین برنامه و عدم شفافیت در نحوه تعامل آن با سایر سیاست‌ها و قوانین، مشکلاتی را ایجاد کرده است؛ بنابراین با وجود این که قوانین برنامه توسعه از نقاط قوت و ارزشمند نظام حقوقی ایران است و دستاوردهای ارزشمندی در حوزه‌های اقتصادی، اجتماعی و فرهنگی ایجاد کرده است؛ اما عدم تبیین جایگاه قوانین برنامه توسعه در نظام حقوقی ایران ممکن است این فرض را به ذهن متبادر کند که

پیش‌بینی می‌شود و از سوی دیگر تخصیص بودجه نمایانگر توجه و اهمیت به برنامه‌های توسعه است. با وجود اهمیت لوایح برنامه توسعه و تاثیر آن در قوانین بودجه، مسافانه قانونی که ماهیت و فرآیند تهیه این لوایح را به نحوی مطلوب ساماندهی کند وجود ندارد. این امر اصلی‌ترین عامل پدید آمدن دیدگاه‌های متمایز درباره‌ی محتوای این سند و شیوه تصویب آن است. به همین دلیل، از طرفی دولت به عنوان نهاد اجرایی خواستار تدوین برنامه مطابق با تشخیص خود و از طرف دیگر قوه مقننه با ابزار تصویب لوایح در پی اعمال صلاح دید خود است. به گونه‌ای که در دوره‌های مختلف شاهد اختلاف میان دولت و مجلس در نحوه تنظیم سند توسعه و با تعیین و یا تخصیص اولویت‌ها هستیم، موضوعی که به نظر می‌رسد در این دوره به دلیل هماهنگی میان دولت و مجلس کمتر به چشم خواهد آمد. ۲- با وجود اینکه نمی‌توان قانون برنامه را قانونی ارگانیک شمرد، اما معیارهایی وجود دارد که نشان دهنده نوعی برتری این قانون نسبت به قوانین عادی است. تدوین این قانون مبتنی بر سیاست‌های کلی نظام مصوب مقام معظم رهبری، لزوم مطابقت برنامه با این سیاست‌ها از طریق نظارت ویژه مجمع تشخیص مصلحت نظام، لزوم عدم مغایرت پیشنهادهای بودجه‌ای نمایندگان با قانون برنامه و در نهایت نصاب خاص برای تصویب و اصلاح این قانون از جمله این معیارها هستند. به نظر می‌رسد قانونگذار و دیگر قوای حکومتی تلقی ویژه‌ای از قانون برنامه به‌عنوان قانونی حاوی احکامی کلی و فراگیر

برخی از مصوبات مجلس در جایگاه برتری نسبت به سایر قوانین قرار دارد. این فرض وقتی بیشتر قوت می‌گیرد که عملاً در برخی از رویه‌ها، جایگاه برتری برای قوانین برنامه توسعه در نظر گرفته شده است. در این وضعیت، یک مسئله حقوقی مطرح می‌شود؛ با وجود اینکه قانون اساسی شأن ممتازی برای قوانین برنامه در نظر نگرفته؛ اما عملاً سلسله مراتب قوانین با یک تغییر اساسی مواجه است. اصل بر این است که مجموعه قوانین عادی از شأنی واحد در نظام حقوقی ایران برخوردار است؛ اما آثار حقوقی مترتب بر قوانین برنامه توسعه با سایر قوانین متفاوت است. در زمان تنظیم قوانین برنامه پنج ساله توسعه، شایسته است به وظایف و صلاحیت‌های ذاتی قوا و نهادهای حکومتی در قانون اساسی و سایر قوانین و مقررات توجه شود؛ به نحوی که وظایفی که مستلزم قانون‌گذاری جدید نیست و در قوانین و مقررات مختلف به آن تصریح شده است، دوباره در قوانین برنامه تکرار نشود.

تدوین قوانین برنامه پنج ساله توسعه برای قوای امری ضروری و اجتناب‌ناپذیر است؛ اما مهم‌ترین وظایف قانونی قوا و نهادهای حکومتی از نظر ترتیب و اولویت اجرایی، نباید تحت تاثیر قوانین برنامه توسعه قرار گیرد؛ به نحوی که برخی از وظایف ذاتی قوا و نهادهای دولتی عملاً از اولویت اجرا خارج شود. بررسی عملکرد قوانین برنامه پنج ساله توسعه در مورد قوه قضاییه از اهمیت بیشتری برخوردار است؛ زیرا وظایف خطیری مانند پشتیبانی از حقوق فردی، اجتماعی و عدالت در جامعه را بر عهده دارد.

آگهی مناقصه عمومی شماره ۰۱-۰۲-۰۳

شرکت نظم آوران صنعت و معدن گل گهر در نظر دارد جهت تأمین برخی اقلام معدنی در کارخانه فولاد سازی، نسبت به شناسایی شرکت‌های تولیدکننده و واردکننده ذیل‌صاح و توانمند در این زمینه اقدام نماید.

لذا در همین ارتباط از کلیه اشخاص حقوقی با تجربه و دارای سوابق کاری مرتبط که تمایل به همکاری با این شرکت دارند دعوت می‌شود رزومه خود را به آدرس ایمیل quotation.nazmavaranco@gmail.com ارسال نمایند.

(موضوع ایمیل: مناقصه عمومی شماره 01-02-03-NZM-C)

لیست اقلام مورد نیاز

متقاضیان می‌توانند جهت دریافت اسناد به درگاه اینترنتی www.nazmavaranco.com بخش اخبار قیمت مناقصات و مزایده‌ها مراجعه نمایند.

جهت کسب اطلاعات بیشتر با شماره تماس ۰۳۴۹۱۶۶۰۱۶۶ داخلی ۶۱۳۰ آقای مهندس کاظمیان در روزهای شنبه الی چهارشنبه از ساعت ۰۹:۰۰ الی ۱۳:۰۰ تماس حاصل نمایند.

واحد بازرگانی احیا و فولاد سازی

www.nazmavaranco.com

نظم آوران

شرکت معدنی و صنعتی گل گهر (سهایی عام) در نظر دارد "اقلام راکد شامل (انواع بیرینگ، اورینگ، فشارسنج، پمپ و الکتروپمپ، انواع بیچ، تابلو برق، ترانسفر ماتور، انواع چرخ دنده، شافت، کاسه نمک، انواع لوله و اتصالات و...)" به شرح ذکر شده در اسناد مزایده و موجود در انبارهای مجتمع خود را از طریق مزایده عمومی واگذار نماید. لذا کلیه متقاضیان می‌توانند جهت اخذ اسناد مزایده به وبسایت این شرکت به نشانی WWW.GEG.IR بخش مناقصه و مزایده مراجعه و اسناد مذکور را دریافت نمایند. آخرین مهلت تحویل پاکت ساعت ۱۴ روز یکشنبه مورخ ۱۴۰۲/۰۲/۲۳ در محل دفتر کمیسیون معاملات مجتمع و یا دبیرخانه دفتر مرکزی تهران می‌باشد. ضمناً بازردید از اقلام مربوطه روز یکشنبه مورخ ۱۴۰۲/۰۲/۲۴ مقرر شده است. نمایان ذکر است فرمت ضمانت‌نامه‌های شرکت در مزایده بایستی عیناً مطابق با فرمت ارائه شده در اسناد مزایده تهیه گردد. شرکت معدنی و صنعتی گل گهر در قبول یا رد هر یک از پیشنهادات بدون نیاز به ذکر دلیل و بدون جبران خسارت مختار می‌باشد.

کمیسیون معاملات شرکت معدنی و صنعتی گل گهر

در بررسی الزامات تدوین و تصویب برنامه هفتم توسعه تاکید شد

نگاه آینده‌نگر شاه کلید تحقق اهداف

امیرعباس آذرمنوند: تدوین برنامه هفتم توسعه رو به پایان است و همین روزها برای بررسی و تصویب نهایی به مجلس می‌رود. با این‌همه بسیاری از تحلیل‌گران با سوالات و چالش‌هایی در این زمینه مواجه هستند که بهتر است مجلسیان با در نظر گرفتن این چالش‌ها، لایحه دولت را بررسی و تصویب کنند.

تجارب برنامه‌ریزی توسعه در کشور، حاکی از توفیق اندک این برنامه‌ها در دستیابی به اهداف خود هستند. همچنین ارزیابی‌های انجام‌شده بیانگر تحقق

تقریباً ۵۰ درصد احکام قوانین مرتبط با برنامه توسعه ششم و احکام دائمی برنامه‌های توسعه کشور است. علاوه بر آن، با توجه به آنکه برنامه هفتم، نخستین برنامه توسعه در گام دوم انقلاب اسلامی و در قرن پانزدهم هجری است، اهمیت آن در نظام حکمرانی بیش از پیش خواهد بود. با توجه به تغییر و تحولات شتابان جهان و کشور در آینده، برنامه هفتم باید آینده‌نگرانی و مبتنی بر فرصت‌های جهانی و ظرفیت‌های ملی باشد.

توجه جدی به کلان‌روندها در برنامه‌های توسعه

ترکیب چند روند، موجب به‌وجود آمدن کلان‌روند می‌شود. کلان‌روندها به‌عنوان فرآیندهای دگرگونی بلندمدت با دامنه وسیع‌تر و تأثیرات ریشه‌ای تر مطرح هستند. کلان‌روندها عوامل قدرتمندی هستند که به آینده شکل می‌دهند. کلان‌روندها در

و پیچیدگی‌های محیطی و عدم قطعیت‌های پیش‌روی ایران آینده، بهره‌گیری از رویکردهای آینده‌پژوهانه در تدوین برنامه‌های توسعه ضروری به نظر می‌رسد، موضوعی که پیش‌از این در برنامه‌های توسعه کمتر توجه قرار گرفته بود. معمولاً

بازوی نظارتی مجلس شورای اسلامی در گزارش‌های خط‌مشی تدوین برنامه هفتم توسعه تاکید کرده، نظام برنامه‌ریزی در فرآیند تدوین برنامه هفتم توسعه قرار دارد. براساس این گزارش، با توجه به روند تغییرات سریع جهانی، نوسانات

رشد جمعیت در شرق و پیری در غرب

بیشتر صرف بخش سلامت و اجتماعی شود. پیر شدن جمعیت باعث تغییرات در الگوهای مصرف و سبک زندگی می‌شود که بر نوع محصولات و خدمات مورد تقاضا و جهت‌گیری نوآوری اثر می‌گذارد.

با پیرتر شدن جمعیت، دولت‌ها برای تأمین هزینه‌های رفاه اجتماعی و سلامت سالمندان، تحت فشار قرار می‌گیرند و احتمال دارد مالیات را افزایش دهند. پیامدهای حاصل از طول عمر بیشتر می‌توانند بر مدل‌های کسب‌وکار و هزینه‌های حقوق بازنشستگی اثر بگذارند.

فشار سیاسی و اجتماعی برای ایجاد شغل برای کارگران و مسن و فقیر بیشتر خواهد شد. فناوری‌های جدیدی چون رباتیک یا عصب‌شناسی می‌توانند کمک کنند تا افراد مسن بیشتر، سالم‌تر و مستقل‌تر زندگی کنند. تقاضا و نیازهای مراکز بزرگ رشد جمعیت مانند آفریقا می‌تواند برنامه‌های نوآورانه را تغییر دهد.

سال به ۳۳ سال در سال ۲۰۳۰ خواهد رسید. این رقم برای کشورهای توسعه‌یافته به ۴۳ درصد افزایش خواهد یافت. با پیر شدن جمعیت در سال‌های آینده، کشورها برای تأمین نیاز خود به نیروی کار، مهاجرت را به کشورهای خود تشویق خواهند کرد.

کشورهایی که بتوانند مهیا کردن محیط کسب‌وکار، فراهم کردن محیط قانونی برای کسب‌وکار جهانی، آموزش نیروی کار در وضعیت علمی و بازار را با موفقیت پوشش دهند، از ظرفیت توسعه اقتصادی بهره‌مند می‌شوند.

نیروی کار در جهان نیاز به کسب ابزارهای جدید پیدا خواهد کرد، زیرا در اقتصادی رو به پیری، کارگران مسن‌تر نیاز به کسب مهارت‌های جدید و کار کردن طولانی‌تر دارند و ممکن است کار آنها توسط مهاجران تکمیل شود.

جوامع در حال پیر شدن، رشد اقتصادی کندتری دارند و از سویی منابع مالی کشورها به‌علت پیری جمعیت باید

تغییرات جمعیت‌شناختی یکی از مهم‌ترین کلان‌روندهاست. در سال‌های پیش‌رو تا ۲۰۵۰ میلادی شاهد افزایش جمعیت، متوسط سن جامعه، کاهش نرخ باروری، افزایش طلاق و مهاجرت خواهیم بود.

در این مدت، امید به زندگی ۶ سال بهبود و نسبت زنان به مردان رشد خواهد کرد و شاهد تغییر بافت طبقه مصرف‌کننده در جهان خواهیم بود به نحوی که سهم آسیا بیشتر و سهم اروپا و آمریکای شمالی کمتر خواهد شد. جمعیت جهان از حدود ۸ میلیارد نفر فعلی به ۹ میلیارد و ۷۳۵ میلیون خواهد رسید.

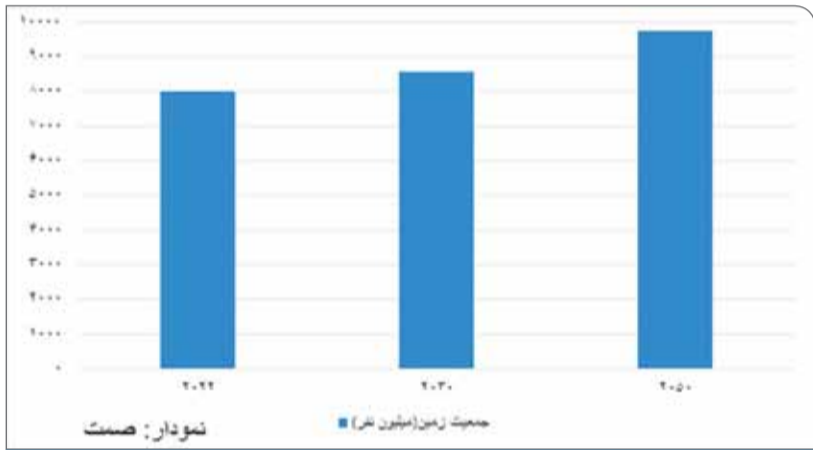
تا سال ۲۰۵۰ میلادی حدود ۱۶ درصد از جمعیت جهان دارای سن ۶۵ سال یا بیشتر خواهند بود. این رقم در سال ۲۰۱۹ معادل فقط ۹ درصد جمعیت کره زمین بوده است.

به علت افزایش امید به زندگی، میانگین سن جهانی از ۲۴

برنامه‌ریزی قطعیت‌گرا به احتمال بسیار با شکست مواجه می‌شود، زیرا در جهان عدم قطعیت‌ها، نمی‌توان با اطمینان زیادی برنامه‌ریزی کرد

ابعاد گوناگونی مانند سیاسی، اجتماعی و اقتصادی تأثیرات و دگرگونی‌های عمیقی در برداشته باشند و بر گستره وسیعی مانند دولت‌ها، افراد و نهادها تأثیری چشمگیری خواهند داشت. کلان‌روندها ابعادی جهانی دارند و مختص یک کشور خاص نیستند.

رشد چشمگیر شهرنشینی

براساس گزارش مرکز پژوهش‌های مجلس شورای اسلامی، در سال‌های آیند هم‌زمان با افزایش مهاجرت از روستا به شهر، شاهد افزایش تعداد افراد شهرنشین هم خواهیم بود.

با افزایش شهرنشینی شاهد افزایش زاغه‌نشینی، تعداد کلانشهرها و چالش‌های مربوط به شهرنشینی خواهیم بود. ضمن اینکه نقش دیپلماتیک شهرها در آینده اهمیت بیشتری خواهد یافت.

نسبت افراد شهرنشین به کل مردم، از ۵۷ درصد که در سال ۲۰۲۱ محاسبه شده به ۶۸ درصد در سال ۲۰۴۵ خواهد رسید.

بیشترین رشد شهرنشینی در آسیا و چین در این زمینه با مهاجرت ۲۵۰ تا ۳۰۰ میلیون نفر از روستاییان خود رکورددار خواهد بود.

برنامه نویسی با «عدم قطعیت» به چه معناست؟

اندیشیده و برآوردی از ریسک احتمالی پیش‌روی آن انجام می‌شود و در صورتی که مخاطره یادشده رخ دهد، مجری باید براساس سناریوی مخاطره عمل کند.

سخن پایانی

در نهایت بازوی نظارتی مجلس به این جمع‌بندی رسیده که شتاب تغییرات نشان می‌دهند که باید انعطاف‌پذیری برنامه را افزایش داد. به‌وسیله داده‌های به‌دست آمده از پایش اجرای برنامه در پایان هر سال، یک بازنگری مختصر در احکامی که شرایط آنها تغییر کرده، صورت می‌گیرد و متناسب با شرایط جدید، احکام متغیر تصویب می‌شود. برای مواردی که برنامه در اجرا دچار مشکل شده سازگاری عملیاتی اندیشیده می‌شود تا به‌این وسیله، هم برنامه به‌سمت انعطاف‌پذیری پیش برود و هم ساختاری برای نظارت بر پیشرفت برنامه ایجاد شود.

اینکه دائم با بحران‌ها یا فجایع مقابله کند، با رویکردی پیش‌دستانه، به پیش‌بینی مسائل بپردازد و پیش از ایجاد یک بحران، برای آنها چاره‌جویی کند.

علاوه بر این، در جهان رقابتی و پیچیده امروز که کشورها و شرکت‌های مختلف در تلاشی فراوان برای پیشی گرفتن از یکدیگر در جذب منابع و به چنگ آوردن فرصت‌های تازه هستند، برنامه‌ریزی بلندمدت نمی‌تواند با تکیه بر چالش‌ها و مشکلات به حل آنها بپردازد و لازم است با توجه به مزیت‌های رقابتی فعلی در جهت رصد فرصت‌ها و سپس برنامه‌ریزی برای استفاده از آنها عمل شود. این میان، آینده به‌طور کامل قابل پیش‌بینی نیست و برنامه‌ریزی قطعیت‌گرا به‌احتمال بسیار زیادی با شکست مواجه می‌شود، زیرا در جهان عدم قطعیت‌ها، نمی‌توان با اطمینان زیادی برنامه‌ریزی کرد. راهکار برنامه‌ریزی بر پایه عدم قطعیت، آمادگی برای مواجهه با عدم قطعیت‌ها و ریسک‌های احتمالی در آینده است. در این سبک برنامه‌ریزی، برای هر حکم یا ماده برنامه، یک سناریوی مخاطره (ریسک)

خاص خود را دارد.

ناگفته نماند پارادایم اولویت‌گذاری علم و فناوری نیز از سیاست صنعتی به سمت پارادایم نظام نوآوری و ماموریت‌گرایی نوین در حال حرکت است. کشورهای پیشرفته‌ای مانند ژاپن، با استفاده از برنامه‌های آینده‌نگاری اولویت‌های علم و فناوری خود را در سطح ملی مشخص می‌کنند؛ بنابراین نقاط تمرکز و ماموریت‌های برنامه توسعه باید مبتنی بر برنامه‌های آینده‌نگری ملی تنظیم شود. البته با توجه به زمان کم باقی‌مانده برای تدوین برنامه توسعه، پیشنهاد می‌شود رئیس تمرکز برنامه از تقاطع کلان‌روندهای جهانی، ملی و کلان مسائل امروز ایران احصا شود. همچنین تغییرات نشان می‌دهد، در آینده با مسائل جدیدی روبه‌رو خواهیم شد که سابقه آن را نداریم. این در حالی است که ساختار ذهنی ما در برنامه‌ریزی مبتنی بر درک و نتیجه‌گیری از شواهد است و مسائل موجود و تجربه شده را در کانون توجه قرار می‌دهد. در صورتی که برنامه‌ریزی باید به استقبال مسائل نو برود و به‌جای

مروری بر روندهای تحول و به‌ویژه ملاحظه روندهای جهانی نشان از یک تغییر بزرگ دارد. تغییری که نه تنها مسائل جدیدی را پدید می‌آورد و راه‌حل‌های جدیدی می‌طلبد، بلکه فرصت‌های جدیدی را ایجاد و سبکی نو از حکمرانی را طلب می‌کند. برنامه توسعه به‌عنوان جزئی از نظام حکمرانی ملی، باید انعکاسی از تغییرات باشد تا قدرت ایجاد تغییر را هم داشته باشد.

یکی از پژوهشگران برجسته حوزه نوآوری، برنامه‌های و سیاست‌گذاری ماموریت‌گرا برای حل کلان چالش‌هایی مانند تغییرات اقلیمی، تغییرات جمعیتی، نگرانی‌های مربوط به سلامت و رفاه را پیشنهاد داده است. این کلان چالش‌ها در واقع مسائل مزمن، پیچیده، نظام‌مند، فوری و چند بعدی هستند. کشورهایی مانند آلمان، الگوهای توسعه برنامه‌ریزی ماموریت‌گرا را بارها تجربه کرده‌اند. از نقاط قوت این برنامه‌ریزی، نوآوری آن و ارتباط گرفتن با چالش‌ها و بحران‌های واقعی حکمرانی ایران است، گرچه این روش زمان‌بر است و با توجه به ساختار نهادی ایران پیچیدگی

روندهای آینده از زاویه شناخت کلان مسائل و اولویت‌های ایران در برنامه هفتم حائز اهمیت است. کشور ایران در حوزه جمعیت‌شناختی با روندهای مهمی مانند افزایش امید به زندگی، کاهش باروری و مرگ‌ومیر، افزایش مهاجرت، تغییرات ساختار سنی جامعه، گسترش شهرنشینی و افزایش شهرها روبه‌رو است و به عبارتی، تغییرات جمعیتی در ایران جدی خواهد بود.

در بخش فرهنگی روندهای تأثیرگذاری مانند محلی‌گرایی، رشد گرایش به رویکردهای جایگزین، افزایش اوقات فراغت، رشد صنعت فرهنگ و سرگرمی، شکل گرفتن نهادهای شبه‌خانواده و مجرد ماندن قطعی، فردگرایی و معناجویی، سیمای آینده فرهنگی کشور را تغییر خواهد داد.

مرکز پژوهش‌های مجلس شورای اسلامی تاکید دارد، با توجه به موارد یاد شده تا امروز برنامه‌های توسعه جامع، با کشف‌کوشی از مجوزها و احکام بوده است و امکان اولویت‌گذاری مشخص در شرایط محدودیت منابع را سلب کرده و بیشتر شبیه فهرست آرزوهای ملی بوده است.

«آگهی فراخوان عمومی شناسایی و ارزیابی «انتخاب پیمانکار نصب و راه‌اندازی ترانس ۲۰۰MVA پست برق ۳۳/۴۰۰ کیلوولت و تجهیزات مجتمع سیرجان»

شرکت مجتمع جهان فولاد سیرجان «مناقصه شماره ۰۲۲۵-خ-م»

نخواهد کرد و شرکت جهان فولاد در رد یا قبول هر یک از پیشنهادات مختار است.
 ۲- شرکت جهان فولاد سیرجان پس از ارزیابی مستندات ارسالی، شرکت‌هایی که در این مرحله واجد صلاحیت مقدماتی باشند را به مناقصه دعوت خواهد کرد.
 ۳- هزینه چاپ آگهی بر عهده برنده مناقصه می‌باشد.
 ۴- دعوت‌شدگان می‌توانند در مورد ابهامات و سوالات مربوطه؛ با کمیسیون معاملات مجتمع جهان فولاد سیرجان با شماره همراه ۰۹۱۲۹۳۸۳۱۷ تماس حاصل نمایند.

۱- شرکت‌ها می‌بایست جهت دریافت دستورالعمل ارزیابی کیفی به آدرس اینترنتی سایت شرکت به آدرس www.sjsco.ir مراجعه نمایند. (تکمیل و ارسال فرم دستورالعمل مذکور به منظور ارزیابی کیفی الزامی است)

۲- درخواست رسمی با ذکر شماره و موضوع مناقصه (اعلام آدرس ایمیل، شماره تلفن ثابت و همراه الزامی است).

سایر موارد:

۱- ارائه اسناد و اعلام آمادگی مطابق شرح بالا هیچگونه حقی برای متقاضیان ایجاد

شرکت مجتمع جهان فولاد سیرجان در نظر دارد نسبت به «انتخاب پیمانکار نصب و راه‌اندازی ترانس ۲۰۰MVA پست برق ۳۳/۴۰۰ کیلوولت و تجهیزات مجتمع سیرجان» مشتمل بر نصب تابلو NGR، تأمین و اجرای کابل کشی، راه‌اندازی رله‌های حفاظتی و ... اقدام نماید. لذا از پیمانکاران واجد صلاحیت دعوت به عمل می‌آید حداکثر تا پایان وقت اداری ۱۴۰۴/۰۲/۳۰، نامه اعلام آمادگی خود را به همراه مدارک و مستندات براساس دستورالعمل ارزیابی کیفی مناقصه‌گران به آدرس ایمیل tender@sjscosteel.com ارسال نمایند.

به وقت تغییر راهبردی در مسیر توسعه

امیر حسن کاکابی
عضو هیات علمی دانشگاه علم و صنعت

برنامه‌های توسعه همان‌طور که از اسم‌شان پیداست، برای دستیابی به توسعه است؛ یعنی برنامه‌ای است برای رشد و توسعه یک صنعت، اقتصاد یا ملت. برای تهیه و اجرای چنین برنامه‌ای، نخست باید هدف توسعه مشخص شود و بدانیم که کدام توسعه را می‌خواهیم. سپس راهبردهای لازم را طراحی و در نهایت برای اجرای آن راهبردها برنامه‌ریزی کنیم. واقعیت این است که امروز در مسیر توسعه صنعت و اقتصاد به‌ویژه در صنعت خودرو به‌جایی رسیده‌ایم که باید تکلیف خودمان را با یک‌سری سوالات مهم مشخص کنیم.

کشور ما با بحران‌های بزرگی روبرو است که برخی بسیار عمیق هستند و باید هرچه زودتر به آنها رسیدگی کرد. بحران آب، انرژی و آلودگی محیط‌زیست، تنها بخشی از این بحران‌ها است که با ادامه مسیر فعلی در تولید بی‌رویه خودرو سنواری، به‌طورقطع روزه‌روز افزایش خواهند یافت. البته بحران‌هایی مانند ترافیک سنگین شهرهای بزرگ، بهره‌وری به‌شدت پایین بیشتر صنایع ما از جمله صنعت خودرو و در نتیجه عدم‌قابلیت‌پذیری آنها نیز به این موضوعات اضافه می‌شود. بحث خودروهای فرسوده و تصادفات بیش‌از‌حد جاده‌ای و... نیز شاید در حد بحران نباشند، اما به‌طورقطع در وضعیت خوبی قرار ندارند.

به‌طورخاص درباره صنعت خودرو مواردی مانند قیمت‌های بالا، کیفیت پایین، قابلیت اطمینان پایین و در نهایت نداشتن تنوع و به‌روز نبودن، باعث نارضایتی شدید مردم و در کنار دیگر عوامل نارضایتی مردم به نمادی از ناکارآمدی حکمرانی در حوزه صنعت تبدیل شده است. می‌توانم این موضوع را بحرانی در حوزه اجتماعی قلمداد کنم که بر بحران‌های قبلی اضافه می‌شود. اما امروز در یک دوراهی تاریخی هستیم. برخی که خود مسبب این اوضاع هستند، راه‌حل را در نابودی کامل صنعت خودرو و باز کردن مسیر واردات و حتی واردات خودروهای دست‌دوم می‌دانند و ما را در مسیر مصرف‌گرایی مطلق برای افزایش رفاه جامعه می‌برند. این افراد بیشتر اقتصاد کلان و توسعه را در مصرف هرچه بیشتر و رفاه آبی می‌دانند و به‌دنبال تأمین رفاه جامعه با کالاهای خارجی با استفاده از دلارهای نفتی و معدنی هستند. البته زمانی در دوره آقای احمدی‌نژاد این افراد با نفت بشکهای ۱۵۰ دلار و میلیاردها دلار باآورده این کار را می‌کردند و حالا باید با دلارهای محدود بلوکه‌شده این کار را انجام دهند. به‌رحال این افراد اصولاً اشتباهات بزرگی را با سوءاستفاده از فشار اقتصادی سنگین بر مردم و همدین بحران‌ها بر مردم و در نهایت خستگی زیاد آنها بر همین مردم، تحمیل می‌کنند که تا سال‌ها ما را بیش‌از‌پیش عقب خواهند انداخت. البته من به‌جای آنکه به نتایج فاجعه‌بار این مسیر بپردازم، باتوجه به کوتاه بودن فرصت در این نوشتار روی مسیر دوم تأکید می‌کنم که امیدوارم خودبه‌خود اشتباهات مسیر اول را نمایان کند.

مسیر دوم این است که ما به اصول بازگردیم و اولویت‌بندی‌های اصولی با استفاده از تجارب جهانی و دانش و تجربه بومی انجام دهیم. برای حل بحران‌های ملی، به‌ویژه مسئله محیط‌زیست و بهره‌وری پایین اقتصاد، باید کارهای زیادی انجام داد. اما به‌طورقطع یکی از مهم‌ترین‌ها، توجه راهبردی به موضوع کارآمدی لجستیک است. لجستیک کارآمد که شامل حمل بار و مسافر در داخل شهرها، بین شهرها و در سطح بین‌المللی است، می‌تواند نه‌تنها جلوی تعمیق بسیاری از بحران‌ها را بگیرد، شاید حتی برخی بحران‌ها را رفع کند. برای این منظور، به‌طورقطع موضوع حمل‌ونقل ریلی در داخل کشور، اولویت اصلی است. پیشنهاد می‌کنم تا آنجا که می‌توانیم روی حمل‌ونقل ریلی برون‌شهری و درون‌شهری و به‌ویژه از نوع برقی آن سرمایه‌گذاری کنیم. مطالعات نشان می‌دهد در بخش برون‌شهری، سرمایه‌گذاری روی قطارهای پرسرعت‌تر از ۳۰۰ کیلومتر بر ساعت می‌تواند اقتصاد کشور را به‌طورکلی متحول کند. حال اگر روی مسیرهای مهم شمالی - جنوبی و شرقی - غربی و حتی شمال‌غربی به جنوب‌شرقی سرمایه‌گذاری کنیم، می‌توانیم حتی مسئله محرومیت جاهایی مانند سیستان و بلوچستان را در کمتر از ۱۰ سال، برطرف کنیم. البته این ایده، نیازمند میلیاردها دلار سرمایه است. حال باتوجه به درآمدهای کشور و اوضاع بد ذخایر اقتصادی، اگر یک قدم عقب‌تر بگذاریم و بخواهیم با سرمایه‌گذاری کمتر در مسیر درست گام برداریم، قطارهای برپایه دیزل برای حوزه برون‌شهری با سرعت ۲۰۰ کیلومتر بر ساعت بسیار کارآمد خواهد بود و کمابیش تمام فناوری‌های آن را در داخل داریم. با این سرمایه‌گذاری، هم لجستیک کشور رشد می‌کند، هم صنایع مهم. البته در این مسیر لگوموتو صنعت، به‌جای صنعت خودرو، صنعت ریلی می‌شود. برای بخش درون‌شهری هم متروهای برپایه برق، موضوعی کاملاً قابل‌حصول و کارآمد خواهند بود.

از آن بگذریم و بخواهیم صنعت خودرو را همچنان زنده نگه‌داریم، باید روی اتوبوس‌های درون‌شهری و برون‌شهری، کامیون‌ها و انواع خودروهای باربری و ماشین‌آلات راهسازی و عمرانی سرمایه‌گذاری کنیم. این حرکت خودبه‌خود بسیاری از مشکلات کشور را حل می‌کند. با این نحوه سرمایه‌گذاری، شدت مصرف سوخت و آلودگی به‌تدریج، اما به‌طور پایدار و معنی‌دار پایین می‌آید و از آن مهم‌تر، ترافیک کاهش یافته است و بهره‌وری لجستیک در کشور بالا می‌رود که در نهایت هزینه‌ها را پایین می‌آورد و با جرات می‌توان گفت در بهره‌وری کل اقتصاد هم تأثیر ملموس و قابل‌توجهی خواهد داشت. البته برای کسانی مثل من که ساکن شهری مانند تهران هستند نیز، کاهش ترافیک را به‌دنبال خواهد داشت.

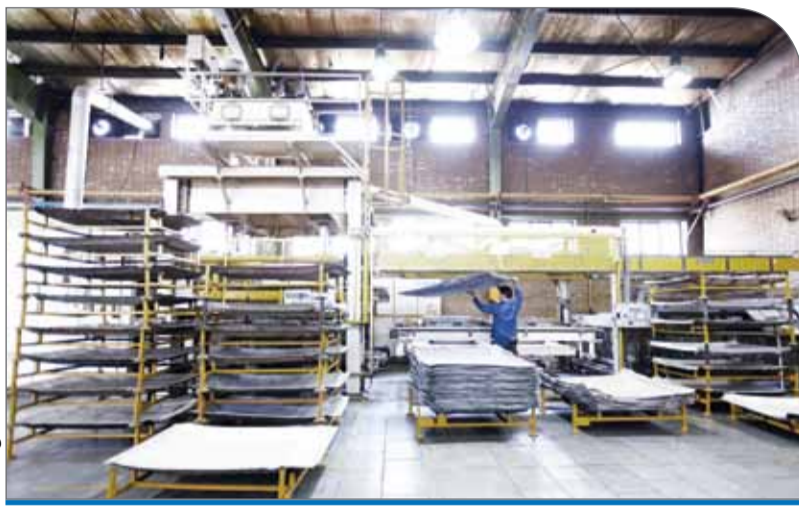
و اما درباره خود صنعت خودرو؛ اگر اصولاً چنین تغییر مهمی در راهبردهای صنعتی رخ دهد، باید در راهبردهای مدیریت صنعتی هم اتفاق بیفتد و پیشنهاد اکید من، اجرای قوانین پایه و روی‌زمین‌مانده از جمله قانون اجرایی اصل ۴۴ و خصوصی‌سازی کامل صنعت خودرو، اجرای قانون بهبود فضای کسب‌وکار و اجرای کامل قانون دولت الکترونیک و اجرای قانون اصلاح الگوی مصرف انرژی و مواردی مشابه است که اصولاً بهره‌وری کل صنعت خودرو و البته کل حکمرانی اقتصادی را ارتقا خواهد بخشید و بسیاری از مسائل را حل خواهد کرد. البته در کنار این موضوع، قوانینی مانند قانون حداکثر استفاده از توان تولیدی و خدماتی کشور و حمایت از کالای ایرانی و قانون جهش تولید دانش‌بنیان نیز باید اصلاح و در زمینه صنعت خودرو، نظام جامع تنظیم‌گری صنعت خودرو نیز تهیه و اجرا شود. به امید استفاده کامل از عقلانیت اقتصادی و دنبال کردن منافع راهبردی ملت ایران از سوی مجلس شورای اسلامی در تدوین برنامه هفتم توسعه کشور.

صنعت

در بررسی میزان تحقق اهداف برنامه‌های توسعه مطرح شد

«تولید» در سرزمین برنامه‌های کاغذی

برنامه‌هایی که از مسیر توسعه دور است

عکس: سمن

اگرچه برنامه‌های توسعه، بخش‌های گوناگونی را در برمی‌گیرند و تمام اهداف توسعه‌ای، ارزشمند و متعالی هستند، اما پاشنه اصلی این برنامه‌ها روی محور اقتصاد می‌چرخد؛ بنابراین برنامه‌ریزی در طرح‌های توسعه‌ای باید سازگار با شرایط اقتصادی باشد تا به نتیجه برسد. با این حال، متأسفانه در کشور، برنامه‌های توسعه‌ای، بیش از آنکه بر سازگاری ساختار اقتصادی با اهداف تعیین‌شده تمرکز داشته باشند، روی‌پرازانه هستند و به‌ظاهر نوشتن برنامه صرفاً وظیفه‌ای است که باید انجام شود و در ادامه اینکه چه خواهد شد، مهم نیست. در این رویکرد اشتباه و عدم تحقق بخش زیادی از اهداف برنامه‌های توسعه، این‌گونه به نظر می‌رسد که این برنامه‌ها بدون تناسب با وضعیت کشور در خلأ نوشته می‌شوند. از این‌رو **سمن** با کارشناسان و صاحب‌نظران درباره اولویت‌های اقتصادی برنامه هفتم توسعه و علل عدم تحقق بخش زیادی از اهداف این برنامه‌ها به گفت‌وگو نشستیم که در ادامه می‌آید. با ما همراه باشید.

شهناز صفایی
editor@smtnews.ir

هر دولتی سرکار می‌آید، وعده‌های کمک به تولید و رشد اقتصادی می‌دهد، اما در نهایت روش‌های ناکارآمد قبلی به شکل دیگری اجرا می‌شود

رویکرد نادرستی که تولید را قربانی می‌کند

انجام نمی‌دهد و به‌طورمستقیم اقدام به راه‌اندازی کارخانه می‌کند و مدیری که هیچ صلاحیتی در یک بخش خاص ندارد را به‌صرف رانت و آشنایی انتخاب می‌کند و به‌اصطلاح فاتحه تولید را می‌خواند. اینها مسائل ساده و ابتدایی است، اما به‌دلیل منافع خاص گروهی، دولت وظایف اصلی خود را فراموش می‌کند و وارد کارهایی می‌شود که در صلاحیت او نیست و این‌گونه است که به تصدیگری، خصولتی و... می‌رسیم.

با این رویکرد، یک محیط آشفته همراه با عدم‌اطمینان ایجاد می‌شود و شاهد هستیم تومری که برای تولید باید یک رقمی باشد، ۵۰ درصد است. به‌راستی اگر دلسوز تولید هستیم، تورم را کنترل کنید. تورم بیش از ۵۰ درصد و ارزش پول همواره در حال کاهش است، اما در این شرایط، دم از رشد تولید و حمایت از آن می‌زنند. می‌توان گفت دولت وظایف اصلی خود را فراموش کرده است و به مسائلی که به او ربطی ندارد و در حیطه اقدامات او نیست، وارد می‌شود.

نمی‌دهد کشور به نرخ رشد اقتصادی که ظرفیت تحقق آن را دارد، برسد. این تبعیض و به‌اصطلاح نگاه یک‌سویه، اینکه طیف خاصی بدون اینکه استحقاق داشته باشند، از این امکانات بهره‌مند می‌شوند، بر اقتصاد سایه می‌اندازند و منجر به نابسامانی‌هایی می‌شوند که می‌بینیم.

خیرخواهان در ادامه و در پاسخ به این پرسش که اولویت‌های اقتصادی برنامه هفتم باید شامل چه مواردی باشد، اظهار کرد: اقتصاد در بخش‌های گوناگون صنعت، خدمات، کشاورزی و... موردتوجه است و بسته به شرایط کشور در دوره‌ای بخش کشاورزی بیشتر موردتوجه بود، بعد بر تولیدات صنعتی تمرکز شد و در حال حاضر هم دنیا به‌سمت خدمات و آی‌تی، سرمایه‌های نامرتبی، دانش‌بنیان‌ها و... رفته است.

واقعیت این است که اقتصاد باید یک بازار آزادقابلیتی باشد، یعنی باید بگذاریم در رقابت تولیدکنندگان با هم، مشخص شود چه چیزی باید تولید شود و دولت هم فقط پشتیبانی‌های زیربنایی کند، کالاهای عمومی را در اختیار آنها قرار دهد و دخالت‌های ناموجه نداشته باشد، چرا که بازار را بهم می‌ریزد. متأسفانه دولت، وظایف اصلی خودش را

جعفر خیرخواهان، کارشناس اقتصاد و استاد دانشگاه علامه طباطبایی درباره دلایلی که منجر به ناکامی برنامه‌های توسعه به‌ویژه در بخش تولید و اقتصاد می‌شود به **سمن** گفت: در کشور ما از واژه‌های برنامه، برنامه‌ریزی، توسعه، پیشرفت، تولید و... زیاد استفاده می‌شود که فقط روی کاغذ است، اما در عمل یک اقتصاد حمایتی داریم که در آن کسانی که در مراکز تصمیم‌گیری هستند، سعی می‌کنند امکانات این بخش را به دوستان، همفکران و نزدیکان‌شان اختصاص دهند، در حالی که باید نگاه ملی داشته باشند و استعدادها و ظرفیت‌های هر منطقه را شناسایی کنند و برای تحقق رشد اقتصادی و تولیدی، منابع و امکانات را به بهترین شکل ممکن اختصاص دهند. در نتیجه این رویکرد نادرست، تولید قربانی می‌شود و سهم‌خواهی‌هایی که افراد و گروه‌ها بدون ترس و نگرانی از اینکه با این کارها تولید را به‌سمت خودشان اختصاص دهند، در بره‌زیننه شدن سوق می‌دهند، ادامه می‌یابد. در این میان، هر دولتی هم سرکار می‌آید، وعده‌های کمک به تولید و رشد اقتصادی می‌دهد، اما در نهایت روش‌های ناکارآمد قبلی به شکل دیگری اجرا می‌شوند و شاهد ناکارآمدی و افزایش هزینه تولید و مبادلات هستیم که اجازه

در تدوین واقعیت‌های اقتصاد ایران و جهان موردتوجه قرار نمی‌گیرد

پیشران‌های اقتصادی، مهم اما از قلم افتاده

حمیدرضا غزنوی، دبیرکل مجمع کارآفرینان ایران درباره برنامه هفتم توسعه به **سمن** گفت: باتوجه به تأخیر زیادی که در ارائه لایحه برنامه هفتم شاهد آن بودیم، انتظار این بود که تا ابتدای امسال نهایی شود، اما متأسفانه هنوز به‌جایی نرسیده و به‌نظر می‌رسد در زمینه تولید و رشد اقتصادی مسئله به‌درستی بررسی نشده است. واقعیت این است که رونق و رشد تولید از مسیر پیشران‌های اقتصادی محقق می‌شود و با شرکت‌های کوچک و متوسط امکان رشد اشتغال بیشتر از تولید است. با این حال، در برنامه‌های توسعه به این موضوع پرداخته نمی‌شود و در برنامه توسعه هفتم هم به پیشران‌های اقتصادی اشاره‌ای نشده است. غزنوی ادامه داد: موضوع دوم درباره برنامه‌های توسعه این است که به‌طورکلی برنامه راهبردی یا به‌عبارتی استراتژی مصوبی که نهاد حقوقی مانند مجلس یا هیات‌وزیران آن را ابلاغ کرده باشند، نداریم. به همین دلیل درباره اینکه رشد داریم یا نه، اصلاً رشد از چه مسیری محقق می‌شود، حاکمیت باید در کدام بخش‌هایی حمایت کند و... اطلاع و در کل برنامه‌های برای رشد نداریم. آنچه هم در این زمینه مطرح می‌شود، در حدی است که با آمدن یک وزیر تغییر می‌کند و برنامه قبلی پیگیری نمی‌شود. اگر به پیشران‌های اقتصادی توجه کنیم و استراتژی صنعتی داشته باشیم، هم تکلیف حاکمیت مشخص خواهد شد و هم بخش خصوصی، در این میان، اینکه در کدام صنایع مزیت داریم، مشخص خواهد شد و می‌توانیم در بخش پیشران‌های اقتصادی حمایت ویژه‌ای از آنها داشته باشیم تا رشد کنند. در این صورت، بسیاری از مسائل و مشکلات صنعت برطرف خواهد شد.

همه سازکارها را به خدمت نمی‌گیریم. وی افزود: نکته آخر این است که گاهی هم تصویب‌کنندگان یا مجریان برنامه یعنی مجلس و دولت، به‌دلیل اینکه منتسب به دو جریان سیاسی مختلف هستند، برنامه (مانند برنامه چهارم) را تصویب یا اجرا نمی‌کنند، یا اینکه به‌عنوان نمونه، برنامه ششم را به‌ظاهر قبول نداشتند، اما ۲ سال است که تمدید شده و هنوز برنامه هفتم آماده نیست. اینها مواردی است که به‌لحاظ اختلاف جریان سیاسی بین دولت و مجلس اتفاق می‌افتد و منجر به این می‌شود که برنامه‌های توسعه به خوبی اجرایی نشوند؛ بنابراین اگر اشکالات ۶ برنامه قبلی را واقع‌بینانه بررسی نکنیم، طبیعی است که در برنامه هفتم هم به اهداف توسعه‌ای مدنظر نخواهیم رسید. حق‌شناس در پاسخ به این پرسش، که مشکل کجاست، اظهار کرد: مشکل اینجاست که پاسخی برای سوال‌های مهم و اساسی نداریم. باید پاسخ این سوالات را بدهیم که چرا در اقتصاد ایران با توجه به ظرفیت‌هایی که داریم، تولید به معنای واقعی شکل نمی‌گیرد؟ چرا در ۶ برنامه توسعه، رشد اقتصادی ۸ درصد تعیین شده، اما کمتر از نصف آن تحقق پیدا کرده است؟ چرا سرمایه‌های داخلی و خارجی جذب بخش تولید نمی‌شود؟ چرا سرمایه داخلی به‌سمت سوداگری می‌رود؟ و... یک دلیل این مشکلات این است که سیاست‌های پولی ما غلط است که منجر به تورم‌های دو رقمی می‌شود. البته دلایل بسیار عمیق و ریشه‌ای دیگری هم وجود دارد که نیازمند بحث‌های تخصصی‌تر در کنار داشتن آمار و اطلاعات درست است.

هادی حق‌شناس، کارشناس اقتصاد نیز این‌باره به **سمن** گفت: در بسیاری از مواقع، تدوین برنامه‌ها متناسب با شرایط عادی می‌نویسیم. به‌عبارت دیگر، در تدوین برنامه توسعه، نه واقعیت‌های اقتصاد ایران را می‌بینیم و نه واقعیت‌های اقتصاد جهان را. منظور از این واقعیت‌ها، صرفاً متغیرهای اقتصادی نیست و مسائل سیاسی هم مطرح است. به‌عنوان مثال، وقتی تحریم اتفاق می‌افتد، دیگر شرایط کشور عادی نیست و حتی می‌توان گفت کشور شرایط جنگی به خود می‌گیرد. در واقع جنگ اقتصادی اتفاق افتاده و در شرایط جنگی، برنامه‌ای که برای شرایط عادی نوشته شده، قابلیت اجرا پیدا نمی‌کند. نکته دوم این است که در ادبیات سیاسی واژه‌هایی مانند بخش خصوصی، جذب سرمایه خارجی و... را به‌کار می‌بریم، اما واقعیت این است که در ادبیات مدیران ما نهادینه نشده‌اند و همچنان در مواجهه با یک سرمایه‌گذار خارجی تصورمان این است که بیگانگان کشور را تسخیر می‌کنند؛ یعنی هنوز نه به سرمایه‌گذار داخلی نگاه جذاب داریم و نه سرمایه‌گذار خارجی.

حق‌شناس ادامه داد: نکته سوم این است که تاکنون ۶ برنامه توسعه اجرا شده که در بسیاری از مواقع بیش از ۵۰ درصد از آیین‌نامه‌ها و دستورالعمل‌های آن نوشته نشده و در اینجا سوال این است که چگونه برنامه نوشته می‌شود، اما در نهایت دستورالعمل‌های آن تهیه و ابلاغ نمی‌شود؟! جالب‌تر اینکه گاهی دستورالعمل‌های بودجه سالانه هم تعیین و ابلاغ نمی‌شود. پس می‌توان گفت یک ایراد اساسی هم در نوشتن بودجه سالانه داریم و هم برنامه‌ها. برنامه را می‌نویسیم که فقط نوشته باشیم، اما در اجرا

سخن پایانی

اهداف برنامه‌های توسعه همیشه خوب و دست‌یافتنی نمی‌نماید، اما باتوجه به نتایج ۶ برنامه توسعه و میزان تحقق اهداف این برنامه‌ها، در نهایت مشاهده می‌کنیم که بخش زیادی از این برنامه‌ها هرگز محقق نشده است. به‌راستی چرا این دور باطل تمام نمی‌شود؟ کارشناس معتقدند تا زمانی که علت ناکامی‌های برنامه‌های توسعه ریشه‌یابی نشود، این برنامه‌ها تنها روی کاغذ هستند که راه به جایی نمی‌برند.

ضروریات معدن در هفتمین سند

دبیر انجمن سنگ آهن ایران سعید عسگرزاده

یکی از سرفصل‌هایی که در برنامه هفتم بر آن تاکید شده، «تحقق برنامه هفتم توسعه» است. این سند که تهیه و تدوین آن سال‌ها است، به تأخیر افتاده، به بررسی مزیت‌های نسبی مناطق مختلف کشور می‌پردازد و براساس داده‌های به‌دست‌آمده، فرآیند توسعه هر منطقه را ترسیم می‌کند.

بنابراین ناگفته پیداست که آمایش جامع و کامل سرزمین تا چه اندازه در بخش معدن ضروری است، اما در سال‌های گذشته متأسفانه اهمیت این موضوع نادیده گرفته شد.

اما برای انجام موفقیت‌آمیز آمایش سرزمین باید از چه مدلی استفاده کرد. به‌نظر می‌رسد، ابتدا باید همانند آنچه در بند پ ماده ۴۳ قانون برنامه ششم آمده و البته موردتوجه قرار گرفت، وضعیت سرمایه‌گذاری‌هایی که قرار است از محل حقوق دولتی معادن برای آمایش سرزمین انجام شود، کاملا روشن و مشخص شود و به‌این‌ترتیب، موضوع آمایش سرزمین در کنار اکتشافات سرزمینی به‌عنوان یکی از موضوعات اصلی سازمان‌های مربوطه قرار گیرد.

در این بند اشاره شده است که: درآمدهای حاصل از بخش معدن به‌حساب ویژه‌ای نزد خزانه‌داری کل کشور واریز می‌شود تا در قالب قانون بودجه سنواتی در امور ذیل صرف کند: تکمیل زیربناها و زیرساخت‌های موردنیاز برای معادن و زیرساخت‌های عمومی صنایع معدنی، اجرای تبصره (۶) ماده (۱۴) قانون معادن (سا اولویت مناطق مجاور درگیر محدوده معدنی) و مواد (۲۵) و (۳۱) قانون معادن و ماده (۳۵) قانون رفع موانع تولید رقابت‌پذیر و ارتقای نظام مالی کشور، تشویق صادرات محصولات صنایع معدنی دارای ارزش‌افزوده بالا و تکمیل نقشه‌های پایه زمین‌شناسی شناسایی، پی‌جویی و اکتشاف عمومی کلبه ظرفیت‌های معدنی کشور.

برای اینکه تهیه سند آمایش سرزمین در برنامه هفتم به محاق نرود ابتدا باید سهم بخش آمایش از حقوق دولتی دقیقا مشخص شود و ضمانت اجرایی بسیار بالایی را برای آن در نظر گرفت تا بتوان منابع مالی موردنیاز برای تهیه این سند را فراهم کرد.

بعد از فراهم شدن منابع موردنیاز، عملیات اجرایی آمایش سرزمین هم موضوع مهمی است و نیازمند ساز کار مشخصی است تا دستورالعمل و روش‌شناسی (متدولوژی) انجام آمایش سرزمین با بیشترین دقت و مطابق با شرایط ایران مشخص شود. بعد از استخراج این متدولوژی می‌توان مواردی مثل رتبه‌بندی کردن شرکت‌هایی را که در این زمینه توانمند هستند، انجام داد و کار را برای اجرا به آنها سپرد.

قاعدتا سیاست مجموعه‌های راهبر هم در این زمینه بسیار مهم است. جریانی که انتخاب می‌شوند، باید توانایی راهبریی و نظارت بر چنین پروژه‌هایی را داشته باشند و برای اینکه به خطا نروند، باید براساس اصول کلی و برنامه راهبردی آمایش معدنی سرزمین پیش بروند تا برنامه‌های نظارتی هم باتوجه به آن دستورالعمل کلان، براساس رویه و متد مشخص شده، پیش برود.

نکته دیگری که در برنامه هفتم موردتاکید قرار گرفته و همواره یکی از دغدغه‌های بخش معدن به‌شمار می‌رود، حمایت حقوقی و قضایی از سرمایه‌گذاری، امنیت اقتصادی و بهبود محیط کسب‌وکار است.

اهمیت این بند بر هیچ‌یک از فعالان اقتصادی پوشیده نیست. از اصول اولیه رشد اقتصادی توجه به این نکته است که سرمایه از ریسک بیزار است و از محیط بی‌ثبات می‌گریزد. بنابراین، نمی‌توان انتظار داشت که در شرایط بی‌ثبات، سرمایه‌گذاری قابل‌توجهی انجام گیرد. اگر آنچه تحت‌عنوان امنیت اقتصادی در محیط کسب‌وکار نام گرفته، یعنی مجموعه قوانین، بخشنامه‌ها، سیاست‌های دولت و حکمرانان، قواعد تجاری، روابط بین‌الملل و هر آنچه در فضای کسب‌وکار یک کشور ذخیل است، قابل‌اعتماد و پایدار نباشد، جذب سرمایه‌گذاری اتفاق نمی‌افتد یا اگر بیفتد تنها در مواردی است که این‌قدر میزان سودآوری بالا باشد که ریسک را به‌شکل قابل‌توجهی پوشش دهد و تلورانسی که در اثر ریسک ایجاد می‌شود، خنثی کند. واقعیت اینست که کشور ما در حال حاضر در شرایط مطلوبی از نظر ثبات و امنیت اقتصادی قرار ندارد. به‌این‌ترتیب، سرمایه‌گذاران معدودی تمایل به ورود به این عرصه را دارند و تنها به‌سراغ مواردی می‌روند که سود قابل‌توجهی داشته باشند و به‌این‌ترتیب، مواردی موردتوجه قرار می‌گیرد که شاید جزو اولویت‌های کشور نباشد. فعالیت معدنی فرآیندی دیرپازده است و کسی که اقدام به سرمایه‌گذاری در حوزه معدن می‌کند، شاید بتواند ۵ سال بعد محصول خود را بازاریابی کند و در معرض فروش قرار دهد. بنابراین، اگر قواعد صادراتی کشور در طول ۲، ۳ سال بارها و بارها تغییر کند، نمی‌توان انتظار داشت کسی اعتماد کند، پیشقدم شود و دارایی خود را به‌خطر بیندازد.

وقتی قواعد تنظیم بازار، قوانین تعزیرات یا شرایط تولید، تامین مواد اولیه و واردات تجهیزات و امکانات موردنیاز و امثال آن در طول سال چندین‌بار تغییر می‌کند، نمی‌توانیم انتظار داشته باشیم که کسی در گود سرمایه‌گذاری وارد شود.

چشم‌انداز معدنی

در گزارش **صنعت** درباره برنامه هفتم توسعه و ضرورت‌های آن مطرح شد

معکوس، آرمان‌گرایانه و رویایی

عکس: صنعت

هرچند سال گذشته از مجلس خبر می‌رسید که نمایندگان بررسی بودجه را منوط به تایید برنامه هفتم توسعه کرده‌اند، اما اتفاقات براساس پیش‌بینی‌های انجام‌گرفته، رخ نداد. بودجه با تأخیر در مجلس تایید شد، وزیر صمت به‌حکم مجلس کنار رفت و حالا بعد از گذشت مدت‌ها از اتمام زمان برنامه توسعه ششم می‌گذرد، برنامه هفتم در راه مجلس است. اما در میان اهداف و اولویت‌های اصلی برنامه هفتم توسعه، مواردی دیده می‌شود که به‌نظر می‌رسد از تباطو طولی با همدیگر دارند. به‌بیان‌دیگر، تحقق هر یک در گرو عملی شدن دیگری است. به‌عنوان‌مثال، «اجرای طرح‌های عظیم اقتصادی ملی، پیشران، زیرساختی، روز آمد و مبتنی بر آینده‌نگری» نیازمند در دست بودن سند «آمایش سرزمین» است، در حالی که این سند هنوز تنظیم و نهایی نشده و بند دیگری از برنامه‌های توسعه هفتم تهیه و موردتاکید قرار گرفته است. جایی دیگر از این برنامه درباره «افزایش ارزش‌افزوده از طریق تکمیل زنجیره ارزش» سخن به‌میان آمده است، در حالی که پیش‌نیاز آن یعنی «حمایت حقوقی و قضایی از سرمایه‌گذاری، امنیت اقتصادی و بهبود محیط کسب‌وکار» هنوز محقق نشده و در برنامه هفتم بر آن تاکید شده است. در گزارش امروز **صنعت** از بهرام شکوری، رئیس کمیسیون معادن و صنایع معدنی اتاق ایران و علی‌خان نصر اصفهانی، استاد دانشگاه و فعال معدن خواستیم نظر خود را درباره تأثیر برنامه‌های توسعه هفتم بر بخش معدن بیان کنند.

آفتی برای اقتصاد

و این ایراد بزرگی است.
اسناد بالادستی

حال فرض کنیم، دولت سرانجام به این نتیجه رسیده است که حتما باید براساس برنامه توسعه هفتم، سند آمایش سرزمین را تدوین کند. روشن است که در شرایط موجود، برای به‌سرانجام رساندن این فرآیند با چالش‌های زیادی روبه‌رو و راهکار حل این چالش‌ها هم از پیش ارائه داده شده است. به‌نظر می‌رسد به‌جای اینکه تهیه سند آمایش در دست دولت‌ها بچرخد و هر کدام با نادیده‌گرفتن تلاش‌های انجام‌گرفته در دولت قبلی،

کار را باز از اول آغاز کنند، بهتر است کار آن را به اتاق بازرگانی واگذار کنند تا این نهاد، با استفاده از منابع مالی خود و کمک گرفتن از شرکت‌های معتبر داخلی و خارجی، آمایش را به سرانجام برسانند و براساس آن استراتژی تدوین کنند.

اما این استراتژی باید به‌صورت سندی ملی و بالادستی درآید و همه دولت‌ها ملزم و مقید به اجرای آن شوند و هیچ وزیر و و کیلی اجازه نداشته باشند که یا فراتر از چارچوب این استراتژی بگذارد.

رابطه طولی برنامه‌ها

وقتی سند توسعه را مرور می‌کنیم، با برنامه‌هایی روبه‌رو می‌شویم که رابطه طولی با هم دارند. به‌عبارت‌دیگر، تحقق هر یک در گرو به نتیجه رسیدن دیگری است. بنابراین، به‌شکل منطقی نمی‌توان تاخستین اقدام عملی نشده است، برای اقدامات بعدی قدم برداریم.

می‌گویند کسی که رو به‌سویی می‌رفت از رهگذری پرسید: «مسیر من درست است؟» و پاسخ شنید که: «اگر نمی‌دانی کجا می‌خواهی بروی، همین مسیر درست است!»

ماجرای تهیه استراتژی در کشور ما هم همین است. معلوم نیست، وقتی ما کل سند آمایش سرزمین داریم و نه استراتژی توسعه اقتصادی، چطور می‌توانیم صنایع پیشتاز را شناسایی کنیم، طرح‌های پیشران را به مرحله اجرا بگذاریم، چقدر باید تولید کنیم، نیاز بازار داخلی چقدر است و مقصد صادراتی کجاست؟

دقیقا این روند را در زمینه فولاد تجربه کردیم. این مشکل از آنجائشایی شد که هدف تولید ۵۵ میلیون تن برای اقی ۱۴۰۴ تعریف شد، اما محاسبات نشان می‌دهد که مصرف سرانه ما در اقی ۱۴۰۴ بیش از ۳۵ میلیون تن فولاد نیست و مابقی آن را باید صادر کنیم.

اما سوال اینجاست که وقتی قرار است بیش از ۱۵ میلیون تن فولاد صادر شود، چه نیازی است که توسعه صنعت فولاد در اصفهان یا آذربایجان صورت گیرد؟ چرا باتوجه به مشکل آب، این کارخانجات در سواحل جنوبی احداث نشد؟ وقتی ظرفیت تولید یک کارخانه فولادسازی برای صادرات اختصاص پیدا کرده است، چرا سنگ‌آهن موردنیاز برای فولاد صادراتی باید از منابع داخلی تامین شود؟ و مسائل دیگری از این‌دست که اگر از ابتدا به آنها توجه می‌شد، هزینه‌ها کاهش می‌یافت و تولیدات مزیت رقابتی پیدا می‌کرد.

چشم‌انداز تشریفاتی

بنابراین دوسباره به نقطه اول برمی‌گردیم که وقتی آمایش سرزمین صورت نگرفته و استراتژی برمبنای آن تدوین نشده است، چطور می‌توان هدفی در نظر گرفت و برای رسیدن به آن ریل‌گذاری کرد.

نتیجه هم که روشن است، تا به‌حال کدام‌یک از برنامه‌های گذشته محقق شده که امید داشته باشیم برنامه هفتم به‌نتیجه برسد. همه این اقدامات تشریفاتی است. تا زمانی که علم را کنار بگذاریم و مبنای تصمیم‌گیری‌های‌مان شعار باشد، چیزی جز این در انتظارمان نیست. اگر به همان مثال آشنای فولادسازی برگردیم، بدون اینکه بدانیم آیا مواد اولیه مهیا است، معادن مادر کدام هستند، کارخانه‌ها کجا باید جانمایی شوند، محصول قرار است به کدام کشورها صادر شود، رقیا چه کسانی هستند، برنامه‌های توسعه کشورهای اطراف چیست، پیش‌بینی از بازار آینده فولاد چگونه است ... عدد ۵۵ میلیون تن را در هدف‌گذاری کردیم.

از آخر به اول

در حال حاضر کشورها به‌سمت تولید فولاد سبیز پیش می‌روند، اما ما تا به امروز برای فولاد سبیز هیچ

فقدان آمایش و آسیب‌های جبران‌ناپذیر

امروز بهتر از فردا است

برای جلوگیری از این اقدامات، باید ابتدا مطالعاتی دقیق و حساب‌شده در کل کشور انجام می‌شده و براساس داده‌های آن، مسئولان تصمیم‌گیری می‌کرده‌اند که هر محدوده‌ای در چه زمینهای توسعه پیدا کند.

هرچند تا امروز در کشور ما نسبت به این موضوع غفلت شده و فرصت‌های زیادی از دست‌رفته، نمونه روشن آن فروتنسخت زمین است که به‌واسطه استفاده نایجا از منابع آبی ایجاد شده یا تمرکز صنایع در مناطق زلزله‌خیز و ...، اما موضوع آمایش سرزمین و برنامه‌ریزی براساس شرایط هر اقلیم آن قدر مهم است که حتی حالا هم که ضربات جبران‌ناپذیری به برخی مناطق وارد شده است، باز می‌تواند مفید فایده باشد و جلوی آسیب‌های بیشتر را بگیرد.

بنابراین باید به‌سرعت درصدد تصحیح مسیر اقدام کنیم و اگر امروز درصدد جبران مافات با تأخیر بهتر از فردا است.

ابزار قرن نوزدهمی، تولید قرن بیست و یکمی

در بسیاری از کشورهای معدن خیز برای مثال ایتالیا یا ترکیه که یکی از منابع اصلی درآمدشان هم توریسم است، معادن به‌گونه‌ای طراحی شده‌اند که کمترین میزان خسارت به محیط اطراف وارد شود. این تکنولوژی قرن بیستم است. ما نمی‌توانیم با تکنولوژی قرن ۱۹ در کشور حرف از قرن ۲۱ و ملزومات آن بزنیم، بنابراین باید وزن بیشتری به مطالعات کارشناسی بدهیم.

البته گاهی هم کار کارشناسی انجام می‌گیرد، اما نکته

اقدامی نکرده‌ایم؟ دنیا به‌سوی کربن‌زدایی تغییر جهت داده و برای تولید کربن مالیات‌های سنگین در نظر گرفته شده است و در آینده نزدیک، اگر

محصولی از طریق مصرف سوخت‌های فسیلی، مانند گاز و زغال سنگ تولید شود، دیگر جزو محصولات سبز به‌شمار نمی‌رود. امروز برای تولید این نوع فولاد مالیات در نظر گرفته شده است، اما به‌زودی دنیا به‌سمتی می‌رود که جلوی فروش این نوع فولاد را می‌گیرد. ما هنوز برای این تحول مهم که تبعاتش دامن ما را هم می‌گیرد، هیچ برنامه‌ای نداریم. اقدام عاجلی که ما باید هم‌اینک انجام دهیم، این است که استراتژی دقیقی برای توسعه اقتصادی و برنامه‌های توسعه‌ای براساس آن تعریف کنیم و بعد از پایان یافتن دوره ۵ ساله باید ارزیابی دقیقی صورت گیرد که در کجا پیشرفت داشته‌یم. به‌عنوان‌مثال، آیا حمل‌ونقل ما به‌موارات تولید ۵۵ میلیون تن فولاد توسعه پیدا کرده است؟ آیا توانسته‌یم کارخانجات در زمان مقرر بازسازی و نیروگاه‌های کافی راه‌اندازی شده‌اند ...؟ به‌نظر می‌رسد، بهتر است به‌جای برنامه چندبندی برای توسعه تنها یک برنامه تعریف شود و همه دستگاه‌ها هم‌وغم خود را برای تحقق آن برنامه در مدت مقرر بگذارند. اگر قرار باشد، ساختمانی بنا شود، باید ابتدا مقدمات آن فراهم شود، زمین و نقشه تهیه و بعد اقدام به ساخت‌وساز کنیم، اما ما همه اینها را رها کرده‌ایم و از آخر به اول می‌آیم. تولید فولاد که فقط احداث کارخانه نیست، آب، برق، جاده، حمل‌ونقل، بنادر، قوانین، تسهیلات بانکی و ... هم جزو ملزومات آن است که اگر یکی از آنها محقق نشود، کارخانه ساخته شده است، اما نمی‌توان از آن بهره‌برداری کرد. در سنگان این اتفاق افتاده و طرح‌های توسعه‌ای در زمینه فولاد اتفاق راه‌اندازی شده، اما حمل‌ونقل به همان میزان توسعه پیدا نکرده و در حال حاضر محصولی تولید کرده‌ایم که نمی‌توانیم آن را به مقصد برسانیم و این فاجعه است.

تامین مواد معدنی موردنیاز صنایع دچار مشکل می‌شویم. فولادسازی، صنایع بوکسیت، آلومینیوم مس و ... که امروز

مشکل روبه‌رو است، دیر یا زود زمینگیر می‌شود. پس باید تا زمان را بیش از این از دست ن داده‌ایم. قوانین را موردبازنگری قرار دهیم و موانع سرمایه‌گذاری را برطرف کنیم. اگر زمینه‌ای سالم و شفاف ایجاد شود و هوای سیاست کشور غبارآلوده نباشد، اشتیاق برای سرمایه‌گذاری در زمینه معدن و صنایع معدنی خودبه‌خود ایجاد خواهد شد و بسیاری از مشکلات اقتصادی از جمله کمبود فرصت شغلی هم حل خواهد شد.

سخن پایانی

به باور کارشناسان، ضروری است در برنامه توسعه هفتم تکلیف کشور در برخی حوزه‌ها، از جمله مسائل خارجی روشن شود. بخش اقتصادی نمی‌تواند میان زمین و هوا باشد، زیرا در این شرایط قدرت تصمیم‌گیری کاملا آسیب می‌بیند. فعال اقتصادی بخش دولتی یا خصوصی باید بدانند در برنامه ۵ساله هفتم توسعه سرانجام باید با همین شرایط کار کند یا خیر؟ وقتی تکلیف روشن باشد، می‌توان براساس همین شرایط برنامه‌ریزی کرد که اهداف آرمان‌گرایانه یا رویایی نباشد.

در بررسی وضعیت حقوق طبقه کارگر در آستانه تصویب برنامه هفتم مطرح شد

نیاز کارگران به «کار شایسته»

عکس: ماسون

اصلاح فصل ششم قانون کار

امروز انطباق قواعد محقق خواهند. به عبارت دقیق‌تر قواعد موجود در محیط کار، به دلایل گوناگون نتوانسته‌اند خود را با شرایط جدید انطباق دهند. به‌عبارت دیگر، قواعد حاکم بر محیط کار، با چالش‌های زیادی در باز تولید کار و انباشت سرمایه، تحقق عدالت و کارایی و امنیت نیروی کار روبرو است. از یک طرف گفته می‌شود با توجه به نبود فرصت‌های کافی برای اشتغال و دستیابی به درآمد، تعهد

عدم انطباق قواعد حاکم بر محیط کار با تغییرات جهانی و نبود تناسب با فضای کسب‌وکار و تحولات ایجاد شده، منجر به بروز ناکارآمدی در شاخص اشتغال و انباشت نادرست سرمایه شده است. بر همین اساس بسیاری از کارشناسان یکی از چالش‌های مهم وزارت کار در سال‌های گذشته را اصلاح همین قواعد دانسته و معتقدند این نهاد دولتی به‌دلایل گوناگون نتوانسته خود را با واقعیات

بر اساس گزارش مرکز پژوهش‌های مجلس شورای اسلامی، سازمان بین‌المللی کار از ابتدای تاسیس پیوسته بر رابطه دو طرفه و متقابل بهره‌وری و کار شایسته تاکید کرده و آنها را لازم و ملزوم یکدیگر می‌داند. این سازمان با طرح اکوسیستم بهره‌وری در سال ۲۰۲۱ میلادی تلاش کرده تا ضمن شناسایی موانع و محدودیت‌های دستیابی به بهره‌وری و کار شایسته، به درک بهتری از رابطه دو سویه و تعامل این دو دست پیدا کند. تاکید بر ساختارهایی که براساس آن تصمیم‌گیری‌ها در هر یک از سطوح سه‌گانه خرد، میانه و کلان به‌شکل تعامل و اشتراکی انجام می‌شود، به‌خوبی بیانگر اهمیت مشارکت نیروی کار در رشد بهره‌وری است. به عبارت ساده‌تر متشکل شدن کارگران و بالا رفتن توان چانه‌زنی

ناکامی در اصلاح قواعد فضای کارگری

آن‌ها، علاوه بر توزیع عادلانه‌تر ارزش اضافه، به ارتقای بهره‌وری منجر خواهد شد. موضوعی است که سال‌ها نه تنها مورد بی‌توجهی قرار گرفته است، بلکه همواره تشکلیابی و مطالبه‌گری طبقه کارگر با برخوردهای امنیتی و قضایی مواجه شده است. این در حالی است که کارفرمایان انواع اتحادیه‌ها و شوراهای خود را دارند و مسئولان کشور هم اتفاق بازرگانی را «پارلمان بخش خصوصی» معرفی می‌کنند که نشان‌دهنده شرایط نابرابر کار و سرمایه در کشور و جهت‌گیری به سمت سرمایه‌داران از سوی دولت‌های ایران است.

این در حالی است که به موازات کاهش قدرت متشکل کارگران در دهه‌های گذشته، مشکلات گوناگونی برای طبقه کارگر ایجاد شده است. از جمله تعویق افتادن مکرر حقوق آن‌ها، اخراج بی‌قاعده آنها تحت عنوان طرح تعدیل کارگران، موقتی‌سازی قراردادهای امنیت شغلی و روانی نیروی کار را سلب کرده، امکان مطالبه حقوق مصرح آنها را تا سلب کرده است.

تحقق تشکلیابی کارگران، رسیدگی عادلانه به مسائل آنها و ایجاد موازنه میان کار و سرمایه، منوط به انعکاس این مسائل در اسناد بالادستی کشور است.

ناکامی دولت در اصلاح قواعد موجود در فضای کارگری موجب رقم خوردن وضعیتی شده که می‌توان آن را «همله‌پینه‌سازی» این قواعد با دیگر قوانین جاری کشور نظیر قانون رفع موانع تولید رقابت‌پذیر دانست. نمونه دیگری از وضع مقررات

شرایط آزادی، برابری، امنیت و کرامت انسانی می‌داند. به این ترتیب کار شایسته و چهار ستون اصلی آن یعنی اشتغال، حمایت اجتماعی، حقوق کارگران و گفت‌وگوهای اجتماعی، از کان به‌هم پیوسته برای دستیابی به توسعه پایدار هستند. در ماده ۲ مقاله‌نامه شماره ۸۷ بنیادین کار، ناممکن است، در ماده ۲ مقاله‌نامه شماره ۸۷ سازمان جهانی کار تاکید شده که کارگران می‌توانند بدون هیچ تمایزی و بدون نیاز به کسب اجازه، اقدام به تشکیل سازمان‌هایی به میل خود نموده و یا به آنها بپیوندند. در ماده ۳ این فصل از قانون کار تاکید شده دولت از هر مداخله‌ای که این حق را محدود می‌کند، منع شده است. تشکیل آزادانه تشکل، نبود تهدید، بی‌نیازی به اجازه دولت، استقلال و آزادی اشخاص در عضویت در آنها از جمله خصوصیات بارز تشکل‌های کارگری محسوب می‌شود. از سوی دیگر نظام روابط کار صنعتی چون هر نظام اجتماعی دیگر از عناصر مختلف تشکیل شده است. در این باره، کارگر و کارفرما دو عنصر اصلی نظام روابط صنعتی و تضاد و تعامل نیز از جمله خواص ساختاری این نظام است. با وجود این واقعیت، یک نظام روابط کار صنعتی کارآمد، مستلزم برخورداری از محیط

کار شایسته چگونه وارد ادبیات اقتصادی شد؟

مفهوم کار شایسته نخستین بار با تصویب سازمان جهانی کار در سال ۱۹۹۹ میلادی به اعضای این سازمان معرفی و رعایت آن مورد تاکید قرار گرفت. جمهوری اسلامی هم که در اسناد مهم خود راهبردهای کار شایسته را در حقوق داخلی لحاظ و به‌تصویب رساند. از نظر سازمان جهانی کار، کافر شایسته یکی از وجوه توسعه پایدار و عنصر کلیدی برای دسترسی به عدالت، کاهش فقر و ایجاد مشاغل بهتر اقتصاد است. تجارب نشان می‌دهد که رشد اقتصادی به تنهایی برای دستیابی به‌اهداف کلان‌تر توسعه کافی نیست و باید برای توانمندسازی افراد از طریق کار شایسته و برخورداری آنان از حمایت‌های اجتماعی اقدام کرد.

از این رو سازمان جهانی کار هدف اصلی خود را ارتقای فرصت‌ها برای زنان و مردان برای دستیابی به کار شایسته و مولد در شرایط آزادی، برابری، امنیت و کرامت انسانی می‌داند. به این ترتیب کار شایسته و چهار ستون اصلی آن یعنی اشتغال، حمایت اجتماعی، حقوق کارگران و گفت‌وگوهای اجتماعی، از کان به‌هم پیوسته برای دستیابی به توسعه پایدار هستند. در ماده ۲ مقاله‌نامه شماره ۸۷ بنیادین کار، ناممکن است، در ماده ۲ مقاله‌نامه شماره ۸۷ سازمان جهانی کار تاکید شده که کارگران می‌توانند بدون هیچ تمایزی و بدون نیاز به کسب اجازه، اقدام به تشکیل سازمان‌هایی به میل خود نموده و یا به آنها بپیوندند. در ماده ۳ این فصل از قانون کار تاکید شده دولت از هر مداخله‌ای که این حق را محدود می‌کند، منع شده است. تشکیل آزادانه تشکل، نبود تهدید، بی‌نیازی به اجازه دولت، استقلال و آزادی اشخاص در عضویت در آنها از جمله خصوصیات بارز تشکل‌های کارگری محسوب می‌شود. از سوی دیگر نظام روابط کار صنعتی چون هر نظام اجتماعی دیگر از عناصر مختلف تشکیل شده است. در این باره، کارگر و کارفرما دو عنصر اصلی نظام روابط صنعتی و تضاد و تعامل نیز از جمله خواص ساختاری این نظام است. با وجود این واقعیت، یک نظام روابط کار صنعتی کارآمد، مستلزم برخورداری از محیط

شرایط آزادی، برابری، امنیت و کرامت انسانی می‌داند. به این ترتیب کار شایسته و چهار ستون اصلی آن یعنی اشتغال، حمایت اجتماعی، حقوق کارگران و گفت‌وگوهای اجتماعی، از کان به‌هم پیوسته برای دستیابی به توسعه پایدار هستند. در ماده ۲ مقاله‌نامه شماره ۸۷ بنیادین کار، ناممکن است، در ماده ۲ مقاله‌نامه شماره ۸۷ سازمان جهانی کار تاکید شده که کارگران می‌توانند بدون هیچ تمایزی و بدون نیاز به کسب اجازه، اقدام به تشکیل سازمان‌هایی به میل خود نموده و یا به آنها بپیوندند. در ماده ۳ این فصل از قانون کار تاکید شده دولت از هر مداخله‌ای که این حق را محدود می‌کند، منع شده است. تشکیل آزادانه تشکل، نبود تهدید، بی‌نیازی به اجازه دولت، استقلال و آزادی اشخاص در عضویت در آنها از جمله خصوصیات بارز تشکل‌های کارگری محسوب می‌شود. از سوی دیگر نظام روابط کار صنعتی چون هر نظام اجتماعی دیگر از عناصر مختلف تشکیل شده است. در این باره، کارگر و کارفرما دو عنصر اصلی نظام روابط صنعتی و تضاد و تعامل نیز از جمله خواص ساختاری این نظام است. با وجود این واقعیت، یک نظام روابط کار صنعتی کارآمد، مستلزم برخورداری از محیط

از این رو سازمان جهانی کار هدف اصلی خود را ارتقای فرصت‌ها برای زنان و مردان برای دستیابی به کار شایسته و مولد در شرایط آزادی، برابری، امنیت و کرامت انسانی می‌داند. به این ترتیب کار شایسته و چهار ستون اصلی آن یعنی اشتغال، حمایت اجتماعی، حقوق کارگران و گفت‌وگوهای اجتماعی، از کان به‌هم پیوسته برای دستیابی به توسعه پایدار هستند. در ماده ۲ مقاله‌نامه شماره ۸۷ بنیادین کار، ناممکن است، در ماده ۲ مقاله‌نامه شماره ۸۷ سازمان جهانی کار تاکید شده که کارگران می‌توانند بدون هیچ تمایزی و بدون نیاز به کسب اجازه، اقدام به تشکیل سازمان‌هایی به میل خود نموده و یا به آنها بپیوندند. در ماده ۳ این فصل از قانون کار تاکید شده دولت از هر مداخله‌ای که این حق را محدود می‌کند، منع شده است. تشکیل آزادانه تشکل، نبود تهدید، بی‌نیازی به اجازه دولت، استقلال و آزادی اشخاص در عضویت در آنها از جمله خصوصیات بارز تشکل‌های کارگری محسوب می‌شود. از سوی دیگر نظام روابط کار صنعتی چون هر نظام اجتماعی دیگر از عناصر مختلف تشکیل شده است. در این باره، کارگر و کارفرما دو عنصر اصلی نظام روابط صنعتی و تضاد و تعامل نیز از جمله خواص ساختاری این نظام است. با وجود این واقعیت، یک نظام روابط کار صنعتی کارآمد، مستلزم برخورداری از محیط

توجه جدی به مطالبات بحق کارگران

یک از محورهای اصلی کار شایسته است تا آنجا که سازمان جهانی کار، کار شایسته را کار ایمن می‌داند. دستیابی به این هدف در ایران با چالش‌های فراوانی مواجه است. تعلیق و توقف ضمانت‌های اجرایی قانون کار و تقدم اشتغال و تولید بر ایمنی، ناکارآمدی اقدام‌های توصیه‌ای در بازرسان کار در کنار اجرا نشدن مقررات مندرج در قانون، برغم ابلاغ‌های گوناگون و تعقیب نکردن کارفرمای مجرم و اقدام‌های بازدارنده‌ای چون عوامل ساختاری موثر بر وقوع حوادث کار در کشور است. امنیت اشتغال از دیگر مولفه‌های کار شایسته است که تحقق آن منوط به وجود فرصت‌های فراگیر شغلی، کاهش نرخ بیکاری و افزایش سطح حمایت‌های اجتماعی از نیروی کار است. نرخ پوشش نظام‌های حمایت بیمه‌ای یکی از شاخص‌های سنجش امنیت بازار کار و میزان تحقق کار شایسته است. بیمه بیکاری به عنوان یکی از مهم‌ترین اجزای سیاست‌های حمایت اجتماعی است که علاوه بر مقابله با فقر درآمدی حاصل از بیکاری، عامل مهمی در رفع فقر قابلیت‌نیروی کار و ایجاد امنیت در بازار از طریق تجدید مهارت مقررری بگیران بیمه بیکاری است. درحال حاضر به‌دلیل سطح پایین پوشش بیمه بیکاری، بعید است که به این اهداف جامه عمل بپوشانند.

اندک دولت‌ها به اجرای سیاست اشتغال کامل، نرخ بالای بیکاری و هماهنگ نبودن نظام آموزشی با نیازهای تولید، طراحی سازکارهای لازم به منظور متعهد کردن دولت به اجرای سیاست اشتغال کامل و اصلاح قوانین بیمه بیکاری از اهمیت فراوانی برخوردار است. علاوه بر این، کاهش توان چانه‌زنی کارگران در سطوح کارگاهی، منطقه‌ای و ملی از سویی و

کاملی در فضای کارگری موجب رقم خوردن وضعیتی شده که می‌توان آن را «همله‌پینه‌سازی» این قواعد با دیگر قوانین جاری کشور نظیر قانون رفع موانع تولید رقابت‌پذیر دانست. نمونه دیگری از وضع مقررات

حق تشکل و امنیت شغلی ضرورت تحقق «کار شایسته»

آرام و مبتنی بر هم‌افزایی است. وجود اختلاف در فضای کار را نمی‌توان فی نفسه منفی دانست. آنچه در این مورد مهم است، چگونگی رویارویی و مواجه با آن است که در عمل می‌تواند به نتایج مثبت یا منفی منتهی شود. پس اختلاف میان کارگر و کارفرما زمانی مثبت خواهد بود که از وجود آن بتوان در راستای منافع تولید بهره جست. براساس گزارش مرکز پژوهش‌های مجلس شورای اسلامی، با توجه به اهمیت کار شایسته و ابزارهای تحقق این هدف، ایران از نظر نظام‌های تنظیم روابط کار وضعیت مطلوبی ندارد؛ به‌گونه‌ای که این عرصه با حجم عظیم پرونده و دادخواست‌های کار، اطلاع دادرسی و ناراضی‌های گسترده همراه بوده است. علاوه بر دادخواست‌های فردی، گسترش اعتراضات جمعی کارگران در سال‌های گذشته، در غیاب سازکارهای جمعی حل اختلاف به چالش فرساینده کسب‌وکار و تصلب هر چه بیشتر ساختار اجتماعی انباشت بدل شده است. با وجود کاهش چشمگیر پیمان‌های جمعی کار، شاهد گرایش روزافزون کارفرمایان و سرمایه‌داران به تصویب آیین‌نامه‌های انضباطی کارگاهی هستیم که این امر بیانگر تغییر در سیاست‌های تنظیمی روابط کار است.

سخن پایانی

به گفته بسیاری از کارشناسان و تاکید پژوهش یاد شده، از آنجا‌که طرح اصلاحات یادشده، تاکنون بارها و در مقاطع مختلف، در قالب طرح‌ها و لوایح گوناگون با شکست مواجه شده است، انعکاس این پیشنهادها در برنامه هفتم توسعه می‌تواند در بیان اهمیت این اصلاحات و کمک به ضمانت اجرای آن نقشی مؤثر ایفا کند. بر این اساس ضمن آسیب شناسی برخی از مهم‌ترین قواعد موجود در محیط کار، ناظر به برخی از اسناد رسمی کشور مانند سند ملی کار شایسته، احکامی در ۸ محور به منظور طرح در برنامه هفتم توسعه پیشنهاد شده که عبارتند از «امنیت در بازار کار»، «امنیت در استخدام»، «امنیت شغلی (ثبات و استمرار شغلی)»، «امنیت در بازتولید مهارت»، «ایمنی کار»، «امنیت درآمدی»، «امنیت و مصونیت نمایندگی» و «امنیت در دادخواهی». امید است رفع چالش‌های موجود در حوزه کار در برنامه هفتم توسعه مورد توجه قرار گرفته و گامی جدی در این مسیر برداشته شود.

گروه گزارش
editor@smtnews.ir

مدیریت اشتباه و اشکالات ساختاری

علی دینی‌تورجمان
کارشناس اقتصاد

نیمی از جامعه ما را کارگران تشکیل می‌دهند. قشر کارگری، گستره وسیعی را به خود اختصاص می‌دهد که از کارگران ساده آغاز می‌شود و در برخی تعاریف پرستاران و معلمان نیز در این دسته جای می‌گیرند. از منظر اجتماعی، قشر کارگر دارای مادی قابل توجهی ندارد و در نتیجه تامین معیشت آن از طریق عرضه و فروش نیروی کار حاصل می‌شود. بدین ترتیب دستمزدی که در قبال کار به‌دست می‌آورد، تعیین‌کننده سطح معیشت و رفاه او است.

همان‌طور که از مطالبات قشر کارگری، پرستاری و معلمان برمی‌آید، این طبقه در جامعه ما موقعیت اقتصادی مناسب و در خوری ندارند. تورم شدید و ساختار بالا از قدرت خرید یا درآمد واقعی سالانه جامعه کارگری می‌کاهد؛ بدین ترتیب در طول سال‌های گذشته شاهد گسترش فقر در سطح جامعه بوده‌ایم.

تقلیل مطالبات جامعه کارگری به تامین معیشت اتفاق مثبتی نیست. جامعه کارگری نقشی اساسی در تولید ثروت بر عهده دارد و کارگران را باید مهم‌ترین رکن هر اجتماعی دانست. حتی قسبل از تاکید کارل مارکس بر اهمیت و اثرگذاری طبقات کارگری، آدام اسمیت در جایگاه بنیان‌گذار اقتصاد مدرن که مؤید نظام سرمایه‌داری است، به اثرگذاری و نقش ویژه کارگران در جامعه تاکید داشت. ارايه تولید روی دوش کارگران حمل می‌شود، اما سهمی محدود از ثروت‌های ناشی از آن به کارگران می‌رسد. در همین حال اعتراضات کارگری از طریق مقررات قانونی و با ضرب‌وزور کنترل می‌شود تا آنچه را این افراد تولید می‌کنند، دیگران تصاحب کنند.

در طول تاریخ و در کشورهایی همچون اسکندینیای و آلمان، تلاش‌هایی از سوی اتحادیه‌ها و سندیکاهای کارگری شکل گرفت و به‌دنبال آن شاهد تعریف قانون کار، ارتقای سطح دستمزدها و تقسیم عادلانه‌تر منافع تولید بودیم و در ادامه از نابرابری طبقاتی در این کشورها کاسته شد. در چنین جوامعی طبقه کارگر به سطحی از رفاه رسیده که مطالبات آن فراتر از تامین معیشت و مشارکت مجدد در امر تولید است.

اما گاهی در کشور ما داستان برعکس است و کارگران دغدغه نان شب دارند. در واقع جامعه به سمت دو قطبی شدن حرکت کرده است. اقلیتی که صاحب ثروت‌های نجومی هستند و اکثریتی که مهم‌ترین دغدغه‌شان تامین معاش است. بسیاری از کارگران از نیازهای معمولی همچون آموزش، بهداشت، تفریح و... بی‌بهره هستند و تامین سرپناه و غذای حداقلی برای بسیاری از آنها دشوار است.

در شرایط کنونی و برای رفع معضلات یادشده، به گردش درآمدن چرخ اقتصاد کشور ضروری است؛ یعنی تلاشی که جامعه کارگری بر عهده دارد، خروجی مناسبی داشته باشد. این تلاش در ثروت به‌وجود آمده اقتصادی در یک سال تولید و کسب‌وکار اقتصادی نمود پیدا می‌کند، اما در حال حاضر شاهدیم که باوجود تلاش‌های مستمر، فعالیت‌های اقتصادی خروجی کافی ندارند. این خروجی پایین خلاف بسیاری از فرآکنی‌ها و انتظارات از بهره‌وری پایین نیروی کار نشأت می‌گیرد.

در موارد متعددی شاهدیم که به‌غفلت در جامعه و اقتصاد ایران، مشکلات را به گردن بهره‌وری پایین اقتصادی کارگران می‌اندازند، این در حالی است که اصل چالش موردبحث از مدیریت اشتباه و اشکالات ساختاری سازمانی در اقتصاد ایران نشأت می‌گیرد. از جمله آنکه منابع به‌گزینیهایی اختصاص می‌یابد که بازدهی اجتماعی ضعیفی دارند یا بازدهی ندارند و در مواردی حتی بازدهی آنها منفی است یا پروژه‌های سرمایه‌گذاری که نیمه‌کاره رها می‌شوند. همه موارد یادشده از بهره‌وری تولید می‌کاهد و ارتباطی با جامعه کارگری ندارد.

مسئله این است که در سطح بالا مشکلات ساختاری و اساسی وجود دارد یا در مواردی حتی تنش‌های جهانی روی عملکرد اقتصادی اثرات جدی می‌گذارد و رشد اقتصادی از منفی می‌کند. بدون تردید چنین چالش‌هایی از عملکرد کارگران نشأت نمی‌گیرد و نمی‌توان انگشت اتهام را به‌سوی آنها دراز کرد.

جامعه کارگری تلاش خود را می‌کند. در بسیاری از موارد کارگران ۲ نوبت کار می‌کنند؛ به این امید که از پس تامین زندگی خود بریبایند؛ هرچند به‌دلیل تورم ساختاری، این امیدها به واقعیت نزدیک نمی‌شود. عده‌ای هم که از پس زندگی بر می‌آیند مسائل مهمی همچون رفاه یا تعامل با خانواده را از دست می‌دهند؛ بدین ترتیب شاهد نبود تعادل اساسی در سطح جامعه هستیم.

اقتصاد ما باید درگیر رشد فقرزدا شود؛ منظور از رشد فقرزدا رشد عدالت‌گرا و مساوات‌گراست. برای تحقق این هدف پررنگ شدن نقش اتحادیه‌ها و سندیکاهای کارگری ضروری است؛ یعنی جامعه کارگری باید نقش جدی‌تری را در تصمیم‌سازی‌ها برعهده گیرد. بدین ترتیب قدرت چانه‌زنی آن در تعیین دستمزدها افزایش می‌یابد و در ادامه نیز این سندیکاهای نقش‌های اساسی‌تری را در تبیین استراتژی‌های تولید و حتی فراتر از آن در سیاست‌گذاری کلی بر عهده می‌گیرند. در نهایت می‌توان امید داشت تا مفهوم کارشایسته اجرایی شود.

رشد اقتصاد، بدون اقتصاد رقابتي ممکن نيست

کيميا ملکی: سندن چشم‌انداز بيست‌ساله ايران، سندی برای تبیین افقی برای توسعه ايران در زمينه‌های مختلف فرهنگی، علمی، اقتصادی، سیاسی و اجتماعی است. این سند به پیشنهاد مجمع تشخیص مصلحت نظام تدوین شده است. اجرای این چشم‌انداز از سال ۱۳۸۴ و در قالب ۴ برنامه توسعه پنج‌ساله دنبال می‌شود. سال ۱۴۰۴ افق چشم‌انداز است.

برای بررسی بیشتر برنامه توسعه هفتم به گپ‌وگفت با کامییز میرکریمی، نایب‌رئیس اتاق بازرگانی مشترک ایران و روسیه پرداخت.

در بررسی برنامه هفتم به چه نکاتی باید توجه داشت؟
در برنامه ششم توسعه دو نکته بسیار مهم وجود داشت. در این برنامه رشد اقتصادی ۸ درصد با اقتصاد رقابتي و توسعه بخش خصوصی برنامه‌ریزی شده بود. هرچند به دلیل تحریم و بخشنامه‌های مختلف به این عدد نرسیدیم و توسعه است. با توجه به اینکه در برنامه‌ریزی‌ها برای برنامه ششم حضور داشتم و یکی از اعضای کارگروه برنامه‌ریزی آن از سمت اتاق بازرگانی بودم از نزدیک شاهد این موضوع بودم که هیچ یک از موارد لازم برای رقابت در تولید و توسعه بخش خصوصی رعایت نشد. دستگاه‌های دولتي و وزارتخانه‌ها برنامه‌های خودشان را ارائه دادند، بدون اینکه برنامه‌ای برای خصوصی‌سازی یا رقابتي کردن اقتصاد داشته باشند. برنامه ششم در حوزه رقابتي کردن اقتصاد و توسعه بخش خصوصی دارای مشکلاتی بود، این در حالی است که رشد اقتصادی بدون اقتصاد رقابتي و توسعه بخش خصوصی ممکن نیست.

چقدر به صادرات در این برنامه توجه شده است؟

بند تامین امنیت غذایی و تولید حداقل ۹۰ درصد کالاهای اساسی و اقلام غذایی در داخل، همراه با حفظ و ارتقای ذخایر ژنتیکی و منابع آبی و افزایش سطح سلامت و ایمنی مواد غذایی در برنامه هفتم توسعه آورده شده است. این بند از برنامه ششم با اهداف بالادستی که توسعه صادرات است، تناقض دارد. نمی‌شود اقتصاد کشور را ۱۰۰ درصد مطیع تولید داخل کرد و در نهایت انتظار داشت کشورهای دیگر مرزهای اقتصادی خود را به روی کشور باز کنند. اینکه مرزهای کشور بسته و تنها نیاز کشور تولید شود قلعاً منجر به توسعه نخواهد شد. ضایعی برای کشور ما ثروت‌اندوzy می‌کنند که قدرت صادرات دارند و در حال رقابت در بازارهای جهانی هستند.

پس توجه به تولید داخل و رشد تولید چه می‌شود؟

توجه به تولید داخل و جایگزینی واردات با توسعه صادرات متفاوت است. در استراتژی جایگزینی واردات، کشورها با وضع تعرفه‌های سنگین بر واردات، اعطای تسهیلات ارزان و حمایتی به صنایع داخلی و سایر روش‌های مشابه تلاش می‌کنند از صنایع داخلی حداکثر حمایت را به عمل آورده و تولیدات داخلی را جایگزین کالاهای مشابه وارداتی کنند و تا حد ممکن تمام نیازهای داخلی یک کشور را با تولیدات داخلی پاسخگو باشند و در این زمینه چندان به قواعدی همچون وجود مزیت مطلق یا نسبی، کیفیت تولیدات داخلی در برابر کالاهای مشابه خارجی، توجیه اقتصادی تولید داخلی و نظایر آن توجهی نمی‌شود، این در حالی است که در استراتژی توسعه صادرات و رشد اقتصادی صادرات محور، مزیت‌های کشور در زمینه صادرات کالاهای مختلف، نیاز شرکای تجاری به کالاهای تولیدی کشور و بازارسنجی تولیدات داخلی در عرصه بین‌المللی، بهره‌وری نیروی کار و سرمایه در تولید محصولات موردنظر برای صادرات و... سنجیده و سعی می‌شود با تمرکز بر چند صنعت اصلی، کیفیت تولید به سطح استانداردهای جهانی نزدیک شده و با عرضه این محصولات به بازارهای جهانی، رشد اقتصادی و به تبع آن توسعه کشور تحقق یابد و از این صنایع به‌عنوان موتور محرک اقتصاد استفاده شود. اگر قرار باشد برنامه هفتم با شعار ۹۰ درصد تولید داخل پیش برود، بحث جایگزینی واردات مطرح است که برنامه‌های توسعه صادرات را نمی‌تواند.

چقدر ممکن است اهداف برنامه توسعه هفتم محقق شود؟

اگر برنامه با در نظر گرفتن تحریم و تولید داخل پیش برود، می‌تواند به اهداف خود برسد. اما هدف ما تنها این است که تولید داخل را جایگزین واردات کنیم که در نتیجه آن میزان صادرات ما نیز محدود شود؟ آیا این هدف مطلوبی است؟

تجارت

در بررسی اهداف تجاری برنامه‌های توسعه‌ای مطرح شد:

به زدن حرف‌های قشنگ عادت نکنید!

عکس: مامون

امروز یا فردا؟ اصلاً چون شما هستید، پس فردا. این واژه‌ها باید در میان برخی مسئولان ردوبدل شده باشند، چراکه اعتبار برنامه ششم توسعه در پایان سال ۱۴۰۰ به اتمام می‌رسید؛ بنابراین دولت در لایحه بودجه ۱۴۰۱ پیشنهاد تعدیل آن برای سال ۱۴۰۱ را داد که در نهایت در بند «ن» تبصره یک قانون بودجه ۱۴۰۱ این پیشنهاد دولت به تصویب نمایندگان و تایید شورای نگهبان رسید. اکنون که از این موضوع صحبت می‌کنیم به‌گفته معاون پارلمانی رئیس‌جمهوری مراحل نهایی بررسی لایحه برنامه هفتم توسعه در دولت طی شده و ارسال آن به مجلس تا پایان اردیبهشت انجام خواهد شد. برنامه‌ای که قرار بود تا رسیدن آن به مجلس حرفی از بودجه به میان نیاید، حال در مسیر بهارستان در توافیقی طولانی مانده است. برخی بر این عقیده‌اند که تصویب بودجه ۱۴۰۲ بدون برنامه یعنی تحقق برنامه توسعه برای برخی از بالادستی‌ها نیز کمی دور از تصور است. شاید باز هم دیر رسیدن بهتر از هرگز نرسیدن باشد. در این گزارش به بررسی تاثیر برنامه توسعه هفتم بر حوزه تجارت پرداخته است.

برنامه‌ای که قرار بر این بود تا رسیدن آن به مجلس حرفی از بودجه به میان نیاید، حال در مسیر بهارستان در توافیقی طولانی مانده است

برنامه هفتم راه نجات است؟

کشور، حضرت آیت‌الله خامنه‌ای در اجرای بند یک اصل ۱۱۰ قانون اساسی، سیاست‌های کلی برنامه هفتم را که پس از مشورت با مجمع تشخیص مصلحت نظام و با اولویت پیشرفت اقتصادی توأم با عدالت تعیین شده، به سران سه قوه، رئیس مجمع تشخیص مصلحت و رئیس ستاد کل نیروهای مسلح ابلاغ کردند. برنامه ششم توسعه با شکستی ۷۰ درصدی جای خود را به برنامه‌ای می‌دهد که نمی‌توان امید به تحقق آن داشت.

بی‌برنامگی نیز به شرایط افزوده شود. سری به آمار تحقق اهداف برنامه‌های قبلی می‌زنیم. برنامه اول توسعه با هدف بازسازی اقتصادی و خصوصی‌سازی پی‌ریزی شد، اما در عمل دولت ابعاد بسیار بزرگ‌تری نسبت به قبل پیدا کرد. در برنامه دوم رشد متوسط ۵.۱ درصدی مدنظر بود که در عمل ۳.۲ درصد محقق شد. در برنامه سوم رشد اقتصادی ۵.۴ درصد محقق شد که ۰.۴ درصد از میزان موردانتظار کمتر بود. در ادامه روند تنظیم برنامه برای مدیریت بهتر

در بسته کشور به روی هر آنچه که باید بیاید؛ از مواد اولیه تا اجناس وارداتی نمی‌دانیم کشور از این سیاست گروه خونی «O» به کجا رسیده که قرار است رشد تولید دهد تا به کشورهای دیگر کالا صادر کند اما از آنها کالا نگیرد. شاید هم قرار است رشد تولید برای داخل داشته باشد. اگر داخل این است که ما می‌بینیم پیدا کردن شهروندی با قدرت خرید بالا مانند پیدا کردن سوزن در انبار کاه است. حال که اوضاع تجاری ما چنگی به دل نمی‌زند، فرض کنید

تورم افسارگسیخته و نامناسب بودن وضعیت تولید دو مشکل اساسی کشور است که ظاهراً حل شدن آنها چیزی جز یک خیال خام نیست. همه کارشناسان بر این باورند که مهار تورم و رشد تولید بر یکدیگر اثر متقابل دارند؛ به این معنا که وقتی تولید افزایش پیدا می‌کند، تورم کاهش می‌یابد و از سوی دیگر، بالا بودن تورم هم یک فاکتور منفی برای تولید کشور محسوب می‌شود. اما رشد تولید با چه یا برای آن اگر گفتم که اگر به خاطر ندارید، بادی کنید از

اصلي ترين دليل شکست برنامه‌های توسعه

داخل و صادرات از ابزارهای منطقی و اقتصادی استفاده کنند تا از این طریق روند تولید، توزیع و صادرات در کنار هم توازن و تدوام داشته باشد. اگر در مقطعی تامین نیاز داخل با مشکل مواجه شود با صدور اجازه برای واردات، می‌توان بازار را تنظیم کرد، اما با ایجاد ممنوعیت صادراتی مشکل حل نمی‌شود. تجارت خارجی کشور باید بر اساس زنجیره‌های تامین شکل بگیرد و دو طرف در زمینه امکان تامین داخل و صادرات مطمئن باشند. بازار با محدودیت و ممنوعیت مدیریت نمی‌شود.

دست و پای بسته صادرات!
رئیس کمیسیون توسعه صادرات غیرنفتی اتاق بازرگانی ایران ضمن تأکید بر نقش مهم صادرات در تحقق اهداف تجاری برنامه‌های توسعه‌ای اظهار کرد: صادرات می‌تواند در توسعه اقتصادی نقش موثری داشته باشد اما این کار نیازمند الزاماتی است. صادراتی که دست‌وپای آن را با سیاست‌های غیر قابل پیش‌بینی بسته‌اند، چگونه رشد کند؟

توسعه‌ای به‌ویژه برنامه ششم را با مشکل مواجه کرد. از سوی دیگر علاوه بر حفظ بازار داخلی، ایجاد و حفظ بازارهای خارجی نیز دارای اهمیت است. یکی از مشکلات امروز تولید، مهیا نبودن شرایط برای صادرات است؛ به‌عبارت دیگر رشد صادرات، ابزاری برای تولید است و در تحقق این گزینه نیز تولید صادرات محور به‌اندازه تعریف بازار هدف اهمیت دارد. وی با اشاره به تاثیر نوسان نرخ ارز بر تجارت گفت: یکی از مهم‌ترین موانع در برابر صادرات، مسائل ارزی است. بی‌ثباتی نرخ ارز یکی از دغدغه‌های اصلی تجار است. باید ثبات اقتصادی برقرار باشد تا فضای سرمایه‌گذاری ایجاد شود، این در حالی است که متأسفانه امروزه شاهد مهاجرت بسیاری از سرمایه‌های مالی و انسانی هستیم. در واقع ثبات اقتصادی و چشم‌اندازهای مثبت است که می‌تواند به تحقق اهداف برنامه‌های توسعه‌ای کمک کند.

بازار با محدودیت و ممنوعیت مدیریت نمی‌شود
عابدی با اشاره به نقش موثر تولید در اقتصاد یک کشور گفت: تنها راه نجات اقتصاد یک کشور، رونق تولید است؛ به‌عبارت دیگر با رونق تولید است که در کنار افزایش قدرت خرید می‌توان به توسعه اقتصاد رسید، این در حالی است که علاوه بر سیاست‌گذاری‌های نادرست و مشکلات مدیریتی، محدودیت‌های ناشی از تحریم نیز تحقق برنامه توسعه‌های

مقصود برسد.

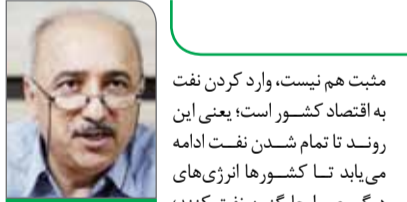
نظرات به کار گرفته نمی‌شود
رئیس کمیسیون توسعه صادرات غیرنفتی اتاق بازرگانی ایران با اشاره به اهمیت نظر خواهی از کارشناسان در تنظیم برنامه‌ها بیان کرد: متأسفانه نظر بخش خصوصی در برنامه‌ها اعمال نمی‌شود. سیاست‌های بخش اقتصادی باید روشن باشد، اما متأسفانه ما با برخی مغایرت‌ها روبه‌رو هستیم که نمی‌توانیم به اهداف تعیین شده در برنامه‌ها برسیم. نکته جالب توجه این است که در برخی از موارد دولت و مجلس نظرات کارشناسی را از بخش خصوصی می‌پذیرند، اما نمی‌دانیم چرا در نهایت این نظرات به کار گرفته نمی‌شود؟

راه نجات کشور چیست؟
عابدی با اشاره به نقش موثر تولید در اقتصاد یک کشور گفت: تنها راه نجات اقتصاد یک کشور، رونق تولید است؛ به‌عبارت دیگر با رونق تولید است که در کنار افزایش قدرت خرید می‌توان به توسعه اقتصاد رسید، این در حالی است که علاوه بر سیاست‌گذاری‌های نادرست و مشکلات مدیریتی، محدودیت‌های ناشی از تحریم نیز تحقق برنامه توسعه‌های

امیر عابدی، رئیس کمیسیون توسعه صادرات غیرنفتی اتاق ایران با اشاره به میزان تحقق اهداف برنامه‌های توسعه قبلی به **هلهله** گفت: با یک جست‌وجوی ساده متوجه می‌شویم که به اهداف ۵۰ درصد امداد همه برنامه‌های توسعه پیشین محقق شده که یکی از دلایل اصلی این شکست تفاوت در سیاست‌گذاری دولت‌های مختلف بوده است. در واقع همیشه اهداف مورد نظر برنامه‌های پنج‌ساله توسعه با برنامه‌های سالانه دولت‌ها در دوره تصدی مغایرت داشته، به همین دلیل برنامه‌ها از اهداف جا ماندند.

وی با اشاره به دلایل دیگر شکست برنامه‌های توسعه‌ای قبلی اظهار کرد: یکی دیگر از دلایل محقق نشدن اهداف برنامه‌های توسعه این است که هیچ‌گاه نتوانستیم واقع‌بینانه برنامه‌ریزی کنیم. در واقع همیشه شاهد شکافی عمیق بین اجرای برنامه و سیاست‌های دولت مستقر بوده‌ایم. متأسفانه در بخش کارشناسی برنامه توسعه افرادی حاضر هستند که برخی از آنها با واقعیت‌های جامعه بیگانه‌اند و بیشتر با آرزوها تصمیم‌گیری می‌کنند تا واقعیت. نمی‌توان انتظار داشت در یک‌ریای بر تابلوم یک کشتی به راحتی و بدون آسیب به

عادت به حرف‌های قشنگ

مثبت هم نیست، وارد کردن نفت به اقتصاد کشور است؛ یعنی این روند تا تمام شدن نفت ادامه می‌یابد تا کشورها انرژی‌های دیگری را جایگزین نفت کنند؛ آن زمان باید بنشینیم و ببینیم در دنیای جدید چقدر عقب هستیم و چه کاری باید انجام دهیم!

اینکه تا ۴ سال آینده ۳۰ درصد این اهداف محقق شود باز هم محل شک و تردید است.

مسئله مهم این است که تا در نوع نگرش خود تحول جدی ایجاد نکنیم و خانه‌تکانی اساسی در زمینه مملکت‌داری انجام ندهیم و مسیر گذشته را طی کنیم؛ مسیری که هدف آن روشن نیست، هیچ مسئله‌ای حل نمی‌شود. حتی در صورت رفع تحریم‌ها تنها دستاورد که

سرمایه‌گذاران نمی‌توانند برای آینده برنامه‌ریزی کنند. **ما به اعداد تعیین شده دست پیدا نمی‌کنیم**
این کارشناس اقتصاد ضمن تأکید بر اینکه تجربه همه چیز را ثابت می‌کند، افزود: اینکه در برنامه هفتم توسعه گفته شود باید در شاخص رشد اقتصادی به عددی برسیم، در سال‌های گذشته ثابت شده که ما به این اعداد دست پیدا نمی‌کنیم؛ مگر اینکه برنامه مشخصی برای اصلاح ساختارها داشته باشیم. رسیدن به اهداف مندرج در این برنامه‌ها تغییرات ساختاری می‌خواهد که متأسفانه هیچ اعتقادی به آن وجود ندارد.

هیچ مسئله‌ای حل نمی‌شود
افقه با اشاره به اینکه تاثیر رفع تحریم‌ها کوتاه‌مدت است و اصل مشکلات داخلی است، گفت: ثبات ارزی در گرو روابط خوب ما با کشورهای دیگر است و بر همین اساس باید روابط خوبی با کشورهای غربی داشته باشیم. حتی

مرتضی افقه، کارشناس اقتصاد درباره توسعه هفتم **هلهله** گفت: برخی از مسئولان ما به بیان حرف‌های می‌شوند، بدون آنکه به ابزارهای رسیدن به آن توجه شود. وقتی اهدافی تعیین می‌شود، باید بافواصله ابزار و شیوه‌های دستیابی به آن پیدا و به کار گرفته شود. مسئولان ما زیباترین کلمات و عبارات را روی کاغذ می‌آوردند؛ یعنی اگر به اهداف برنامه چشم‌انداز و توسعه‌ای کشور و سندهای آن نگاهی بیندازید متوجه می‌شوید کلمات و جملات ایده‌آلی نبوده که در این سند گنجانده نشده باشد.

وی با اشاره به تغییرات دولت‌ها و تاثیر این مسئله در میزان تحقق برنامه‌های توسعه‌ای بیان کرد: در حال حاضر به دلیل اینکه در کشور تغییر مکرر مدیران، قوانین و سیاست‌ها وجود دارد، فاقد ثبات اقتصادی هستیم؛ یعنی وقتی مدیران و سیاست‌ها مرتب عوض می‌شوند،

سخن پایانی

هر کشوری برای رسیدن به ایده‌آل خود نیاز به برنامه‌ای مشخص دارد. در واقع باید نقشه‌ای به‌دست داشت تا از مسیر منحرف نشدند. همانند که در این مسیر گره‌به‌شکل باوجود نقشه راه نیز همه چیز گم می‌شود. اصلاً گاهی از خاطر می‌برند که این مسیر چه بوده و برای چه بوده؟ شاید هم ایراد اصلی آن جایی باشد که نقشه‌کش کشوری خیالی را تصور و برای آن مسیر تعیین می‌کنند. کاش کمی حقیقت‌چاشنی این برنامه جذاب باشد تا بتوانیم به اهداف آن دست یابیم.

آکمی قانون تعیین تکلیف وضعیت ثبتی اراضی و ساختمانهای فاقد سند رسمی حوزه ثبتی نوشهر

سعد حاجی‌حاجی

نظر به دستور مواد ۱ و ۳ قانون تعیین تکلیف وضعیت اراضی و ساختمانهای فاقد سند رسمی مصوب ۱۳۹۰/۱۲/۲۰ املاک متفاسی که در حیات موضوع ماده یک قانون مذکور مستقر در واحد ثبتی نوشهر مورد رسیدگی و تصرفات مالکانه و بلاعراض آنان محسوس و رای لازم صادر گردیده جهت اطلاع عموم به شرح ذیل آگهی می‌گردد.

املاک متفاسیان واقع در فریه نکات تک پلاک ۱۹ اصلی بخش ۳ قتلای

۸۰۶ فرعی آقا، حکم امیر علی خزانلی علی‌آباد فرزند محرمعلی نسبت به شناساندن یک قطعه زمین با پلاک اجدادی (کبری مسکونی) به مساحت ۶۰۰ متر مربع خریداری بدون واسطه (پواسطه از تاریخ انتشار نوبت اول: ۱۴۰۲/۰۲/۱۶)

تاریخ انتشار نوبت دوم: ۱۴۰۲/۰۲/۲۰

آکمی قانون تعیین تکلیف وضعیت ثبتی اراضی و ساختمانهای فاقد سند رسمی حوزه ثبتی نوشهر

سعد حاجی‌حاجی

نظر به دستور مواد ۱ و ۳ قانون تعیین تکلیف وضعیت اراضی و ساختمانهای فاقد سند رسمی مصوب ۱۳۹۰/۱۲/۲۰ املاک متفاسی که در حیات موضوع ماده یک قانون مذکور مستقر در واحد ثبتی نوشهر مورد رسیدگی و تصرفات مالکانه و بلاعراض آنان محسوس و رای لازم صادر گردیده جهت اطلاع عموم به شرح ذیل آگهی می‌گردد.

املاک متفاسیان واقع در فریه جرد تک پلاک ۱۱ اصلی بخش ۳ قتلای

۸۶۶ فرعی آقا، حکم امیر علی خزانلی علی‌آباد فرزند محرمعلی نسبت به شناساندن یک قطعه زمین با پلاک اجدادی (کبری مسکونی) به مساحت ۳۰۰ متر مربع خریداری بدون واسطه (پواسطه از جهت مالکیت از تاریخ انتشار نوبت اول: ۱۴۰۲/۰۲/۱۶)

تاریخ انتشار نوبت دوم: ۱۴۰۲/۰۲/۲۰

الگوی برنامه‌ریزی ویتنام به کار ایران می‌آید؟

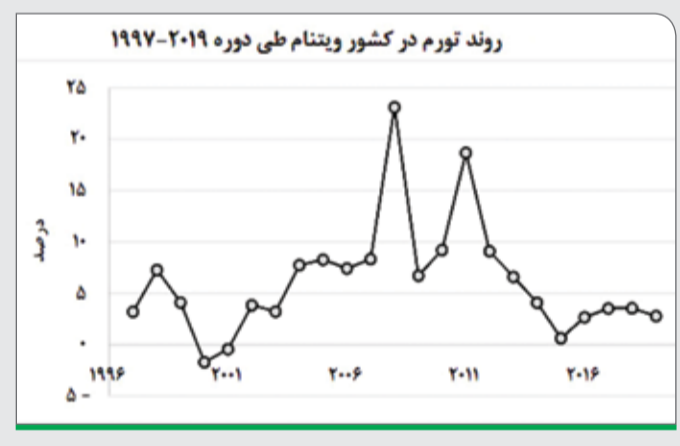
تجربه برنامه‌ریزی در ایران نشان می‌دهد که بسیاری از اهداف و پیش‌بینی‌هایی که در برنامه‌های توسعه در نظر گرفته شده، محقق نشده است. در این راستا، انجام مطالعات تطبیقی می‌تواند نحوه رسیدن به اهداف برنامه‌های توسعه در سایر کشورها را مشخص کند. در این چارچوب، تلاش شده که کشور ویتنام به‌عنوان یکی از کشورهایی که در سال‌های گذشته در شاخص‌های کلان اقتصادی و به‌ویژه خروج از فقر وضعیت مناسبی پیدا کرده، بررسی شود. نتایج نشان می‌دهد فارغ از تفاوت‌ها و ویژگی‌های شکلی میان برنامه توسعه در ویتنام و ایران، نکته مهم تفاوت ماهوی و محتوایی احکام برنامه‌های توسعه ۲ کشور است. آنچه در برنامه توسعه ویتنام دنبال می‌شود، ناظر بر مجموعه‌ای از جهت‌گیری‌ها و فعالیت‌های اولویت‌دار است که در کنار برخی اهداف کلان، سند برنامه این کشور را تشکیل داده است. در برنامه توسعه ویتنام، گزاره‌ها به‌شکل کلی و ارشادی است و مهم‌تر آنکه تلاش می‌شود راهبرد کلانی را در حوزه‌های مشخص‌شده، دنبال کند. از منظر نهادی نیز، در ویتنام وزارت برنامه‌ریزی و سرمایه‌گذاری مسئول تنظیم پیش‌نویس تمام اسناد برنامه است و باوجود آنکه مرجع نهایی تصویب این اسناد در نظام تصمیم‌گیری این کشور متفاوت است، تفاوت چندانی میان لایحه آماده‌شده توسط این وزارتخانه و متن نهایی وجود ندارد. این مسئله موجب ایجاد وحدت رویه در تنظیم همه برنامه‌های ملی، منطقه‌ای و محلی ویتنام شده است.

جهش به سمت توسعه با تکیه بر برنامه

ویتنام به‌عنوان کشوری در حال توسعه، در سال‌های گذشته رکورد‌های فراوانی را در اقتصاد آسیا به خود اختصاص داده است؛ به‌گونه‌ای که در سال ۲۰۲۰ در حالی که بیشتر اقتصاد‌ها بدلیل کرونا در شرایط نامناسبی بودند، این کشور با رشد ۲.۹ درصد مواجه شد. با توجه به تحولات چند دهه اخیر این کشور که از سال ۱۹۷۵ توانسته مستقل و متحد شود، به‌نظر می‌رسد، می‌توان در یک دهه آینده از این کشور به‌عنوان اقتصادی مهم در جهان نام برد. به‌گزارش **مجلس** براساس پژوهش‌های انجام‌گرفته، برنامه‌های توسعه که پیش از دوران جهش اقتصادی این کشور به‌عنوان یکی از ابزارهای تنظیم‌گری اقتصادی مورد استفاده بود، همچنان در این دوره نیز در ساختار سیاسی این کشور نقشی مهمی دارد. ابزار برنامه‌ریزی ملی توانسته تحول و جهش اقتصادی این کشور را منظم کند و به‌نوعی تسهیلگری لازم را در این عرصه داشته باشد. فاصله تاریخی با توسعه‌یافتگی و عدم‌انباشت مناسب

نگاهی به شاخص‌های کلان ویتنام

کشور ویتنام در ۲۵ سال گذشته میانگین تورم ۶ درصدی را تجربه کرده است. در سال‌های بحران مالی و جهانی و در مقاطعی این نرخ به حدود ۲۳ درصد هم رسیده است، اما در مقابل در برخی سال‌ها نیز تورم منفی ۲ درصدی را تجربه کرده است. با این وجود، طبق آمارهای سال‌های گذشته، در چند سال گذشته، شرایط تورمی در این کشور به‌ثبات رسیده و به‌شکل نسبی همواره تورم‌های این کشور کمتر از ۵ درصد بوده است.

۱۰ برنامه توسعه، در کشوری ۵۰ ساله

به‌سال‌های دهه ۶۰ و ۷۰ میلادی بوده، همچنان برنامه‌های ۵ ساله در این کشور اجرا می‌شوند. در نظام برنامه‌ریزی جمهوری سوسیالیستی ویتنام، بالاترین سند توسعه، سندی موسوم به استراتژی توسعه اقتصادی-اجتماعی است که یک سند ۱۰ ساله و تبیین‌کننده جهت‌گیری‌های کلی و خط‌مشی بلندمدت کشور و تبیین اولویت‌ها برای توسعه منطقه‌ای، بخشی و ملی است. پیش‌نویس این استراتژی را موسسه استراتژی توسعه وزارت برنامه‌ریزی تهیه و تنظیم می‌کند و حزب کمونیست ویتنام آن را در هر ۱۰ سال

یکبار تصویب می‌کند. بر مبنای این استراتژی ۱۰ ساله، برنامه‌های ۵ ساله توسعه تنظیم می‌شود که تقریباً مشابه چیزی است که ما از برنامه‌های توسعه در ایران مدنظر داریم. دوباره پیش‌نویس این برنامه را وزارت برنامه‌ریزی تهیه می‌کند و در مجلس تصویب می‌شود. نکته تعیین‌کننده این است که در راستای تحقق اهداف برنامه‌های ۵ ساله، برنامه توسعه اقتصادی-اجتماعی سالانه نیز تهیه می‌شود که دوباره وزارت برنامه‌ریزی آن را تنظیم و مجلس تصویب می‌کند. فرآیند تهیه برنامه به این شکل است که پیش‌نویس استراتژی‌های

ویتنام تا امروز، ۱۰ برنامه توسعه اقتصادی-اجتماعی داشته است که ۳ برنامه اول خیلی موفق نبودند و از برنامه چهارم به‌تدریج موفقیت‌های فراوانی را کسب کردند. به زبان دیگر، تغییراتی که در این کشور پس از کنگره حزب کمونیست از سال ۱۹۸۶ در پیش گرفته شد، موجب کنار رفتن ابزار برنامه‌ریزی در این کشور نشده و باوجود تغییر بینش رهبران حزب کمونیست ویتنام، برنامه‌های توسعه همچنان مورد نظر حاکمیت سوسیالیستی این کشور است. بنابراین، در حالی که نخستین برنامه توسعه اقتصادی اجتماعی مربوط

عامل تحقق اهداف برنامه‌ها در ویتنام

بررسی‌ها و مقایسه‌ها نشان می‌دهند که سند برنامه توسعه جمهوری اسلامی ایران با جمهوری سوسیالیستی ویتنام حاکی از آن است که فارغ از ویژگی‌های شکلی و ساختاری که تفاوت‌هایی میان برنامه توسعه ۲ کشور را بیان می‌کند، تفاوت ماهوی و محتوایی احکام برنامه‌های توسعه ۲ کشور، بسیار زیاد است. آنچه در برنامه‌های توسعه این کشور جنوب آسیا دنبال می‌شود، در عمل ناظر بر مجموعه‌ای از جهت‌گیری‌ها و فعالیت‌های اولویت‌دار است که در کنار برخی اهداف کلان سند برنامه این کشور را تشکیل داده است. حال آنکه در جمهوری اسلامی مجموعه‌ای احکام نامنسجم و سهم‌خواهی دستگاه‌ها با بار مالی فراوان بر کشور مشهود است. در برنامه توسعه ویتنام بخش‌ها به‌طور کلی و مواد آن نیز هم به‌صورت کلی است. در این برنامه، گزاره‌ها به‌صورت کلی و ارشادی است

و مهم‌تر آنکه تلاش شده است راهبرد یا راهبردهای کلانی را در حوزه مشخص‌شده دنبال کند؛ اما آنچه در برنامه توسعه ایران حاکم است، بیشتر احکامی تکلیفی است. این نکته را هم می‌توان اضافه کرد که برنامه‌های توسعه در ایران راهبردهای کلان را دنبال نمی‌کنند و در پی حل مسائل جزئی هستند. از منظر نهادی نیز، در ویتنام وزارت برنامه‌ریزی و سرمایه‌گذاری، مسئول تنظیم پیش‌نویس تمام اسناد برنامه توسعه این کشور است و باوجود آنکه مرجع تصویب نهایی این اسناد در نظام تصمیم‌گیری این کشور متفاوت است، تفاوت چندانی میان لایحه آماده‌شده توسط این وزارتخانه و متن مصوب وجود ندارد. این مهم سبب ایجاد یک وحدت رویه در تنظیم همه برنامه‌ها در سطوح مختلف ملی، منطقه‌ای و محلی ویتنام شده است و برنامه‌های گوناگون یکدیگر را پوشش می‌دهند.

کشور موفق شده است از میان کشورهایی که روند نامنظم سینوسی در متغیرهای کلان اقتصادی خود را تجربه می‌کنند، خارج شود. ویتنام از اواخر دهه ۹۰ میلادی رشد اقتصادی پایداری را به‌دست آورده و در ۳ دهه گذشته، رشد اقتصادی آن به‌طور میانگین ۶.۸ درصد بوده است.

درصد بوده است. این کشور در سال‌های پس از بحران مالی جهانی، در سال ۲۰۰۸ میلادی نیز توانسته رشد اقتصادی خود را حفظ کند و رشد اقتصادی در یک دهه گذشته در این کشور حدود ۶.۲ درصد بوده است. ویتنام در این شاخص، ۲۱ جهان است.

کشورها، میزان و سهم صادرات تولیدی متوسط و پیشرفته از کل صادرات تولید است. سهم صادرات تولیدی متوسط و پیشرفته از کل صادرات تولیدی ویتنام در سال ۱۹۹۰ میلادی حدود ۱۶ درصد بوده است که این شاخص در سال ۲۰۱۹ به حدود ۵۴ درصد رسیده که رشد بسیار بالایی را نشان می‌دهد. همچنین، شاخص توسعه انسانی یک ابزار آماري است که برای اندازه‌گیری دستاوردهای کلی یک کشور در ابعاد اجتماعی و اقتصادی به کار می‌رود. بنا بر این شاخص، ابعاد اجتماعی و اقتصادی یک کشور براساس سلامت، سطح تحصیلات و زندگی افراد ارزیابی می‌شود. این شاخص برای ویتنام از ۰.۴۸ در ابتدای دهه ۱۹۹۰ میلادی به حدود ۰.۷ در ۲۰۱۹ افزایش یافته است.

کشور، میزان و سهم صادرات تولیدی متوسط و پیشرفته از کل صادرات تولید است. سهم صادرات تولیدی متوسط و پیشرفته از کل صادرات تولیدی ویتنام در سال ۱۹۹۰ میلادی حدود ۱۶ درصد بوده است که این شاخص در سال ۲۰۱۹ به حدود ۵۴ درصد رسیده که رشد بسیار بالایی را نشان می‌دهد. همچنین، شاخص توسعه انسانی یک ابزار آماري است که برای اندازه‌گیری دستاوردهای کلی یک کشور در ابعاد اجتماعی و اقتصادی به کار می‌رود. بنا بر این شاخص، ابعاد اجتماعی و اقتصادی یک کشور براساس سلامت، سطح تحصیلات و زندگی افراد ارزیابی می‌شود. این شاخص برای ویتنام از ۰.۴۸ در ابتدای دهه ۱۹۹۰ میلادی به حدود ۰.۷ در ۲۰۱۹ افزایش یافته است.

راهکارهای تحقق رشد اقتصاد

کی‌میا ملکی: در برنامه‌های توسعه هفتم رشد اقتصادی ۸ درصدی پیش‌بینی شده که به‌گفته بسیاری از کارشناسان، باوجود بهبود نسبی در این شاخص، اقتصاد کشور همچنان فاصله معناداری با این میزان رشد دارد. این گروه از کارشناسان، معتقدند تحقق رشد اقتصادی از ۲ مسیر می‌گذرد؛ نخست از راه سرمایه‌گذاری و دیگری از مسیر بهره‌وری. بنابراین اقتصادهایی مانند ایران که ظرفیت‌های خالی زیادی برای سرمایه‌گذاری داخلی و خارجی دارند، همچنان باید از مسیر جذب سرمایه رشد کنند و اقتصادهایی که طی سال‌های متمادی رشدهای بالای ۷ و ۸ درصد را تجربه کرده‌اند نیز، باید مسیر بهره‌وری را برای ادامه

رشد برگزینند. مرتضی الله‌داد، کارشناس اقتصاد در گفت‌وگو با **مجلس** می‌گوید: در زمینه ارتباط میان رشد اقتصادی و سرمایه خارجی، ادبیات غنی وجود دارد که هر یک از منظرهای متفاوت وجود این

رابطه را بررسی و کانال‌هایی را که این ۲ متغیر بر یکدیگر تأثیر می‌گذارند، واکاوی کرده‌اند.

● برخی معتقدند، برنامه هفتم توسعه با توجه به اینکه آخرین برنامه سند چشم‌انداز ۱۴۰۴ است، از اهمیت بالاتری برخوردار است. بنابراین، اهداف این برنامه باید با دقت بیشتری تنظیم شوند. نظر شما درباره اهمیت این برنامه چیست؟

اگر قرار است سند چشم‌انداز ۱۴۰۴ کشور تحقق پیدا کند و ایران از کشورهای منطقه به لحاظ توان مادی و اقتصادی عقب نماند، دستیابی به رشد ۸ درصدی اقتصاد یک ضرورت است؛ بنابراین باید مولفه‌های مربوط به این رشد در اقتصاد تبیین شود. در صورت نبود برنامه مشخص و اعمال نکردن تغییراتی که برای تحقق رشد اقتصادی لازم است، به صرف هدف‌گذاری، اقتصاد کشور ۸ درصد رشد نخواهد کرد.

● دولت چه راهکارهایی برای تحقق رشد اقتصادی ۸ درصدی در برنامه هفتم توسعه دارد؟

برای دستیابی به رشد اقتصادی ۸ درصدی حداقل باید ۲ اتفاق رخ دهد؛ نخست آنکه بازده و بهره‌وری دارایی‌های موجود کشور افزایش یابد و دوم اینکه میزان سرمایه‌گذاری خارجی در زیرساخت‌های کشور افزایش یابد. در اصل درون‌زا باید از طریق تولید ثروت با بهره‌وری بالا و همچنین استفاده از دارایی‌های موجود رقم بخورد. اگر دارایی‌های فیزیکی و انسانی موجود در کشور با بهره‌وری مناسب اداره نشوند، هزینه‌های عملیاتی بالا خواهد رفت و در نتیجه، رشد اقتصادی ۸ درصدی مدنظر برنامه هفتم رخ نخواهد داد. همچنین، رشد درون‌زای دارایی‌ها با اتکا به خود آنها به‌وجود می‌آید؛ بنابراین دارایی‌ها اولاً باید مازادی علاوه بر هزینه‌های عملیاتی خود تولید و ثانیاً آن را درون کشور سرمایه‌گذاری کنند، زیرا اگر مازادی بر دارایی ایجاد نشود، منبعی نیز برای سرمایه‌گذاری به‌وجود نخواهد آمد.

● به این ترتیب برای مصرف درست، دارایی‌ها یا هزینه‌درآمدها چه راهی باید در پیش گرفت؟ بنا بر یافته‌های اقتصادی اگر مازادی در اقتصاد تولید شود و همه آن مازاد مصرف شود، هیچ سرمایه‌گذاری و رشدی حاصل از دارایی‌های موجود به‌دست نمی‌آید، زیرا تولید مازاد از دارایی‌های موجود مستلزم اداره این دارایی با بهره‌وری بالا است.

این در حالی است که بیشتر دارایی‌های فیزیکی و تولیدی کشور در بنگاه‌ها و سازمان‌های اداری و اقتصادی دولتی قرار دارند و براساس برآوردها بیش از ۸۰ درصد دارایی‌های تولیدی کشور در سازمان‌ها و بنگاه‌های دولتی، نیمه‌دولتی و عمومی قرار دارد.

● به این ترتیب می‌توان یکی از ایرادات را در دولتی بودن اقتصاد دانست؟

بله. دولتی بودن اقتصاد برای رشد اقتصاد سم است. اگر قرار باشد، رشد ۸ درصدی مورد اشاره برنامه هفتم توسعه محقق شود، باید بهره‌وری در همه سازمان‌ها و نهادهای دولتی افزایش یابد. همچنین، باید بهره‌وری دارایی‌های تحت‌مدیریت بخش خصوصی افزایش پیدا کند تا مازاد دارایی ایجاد شود؛ این در حالی است که بخش‌های دولتی معمولاً بهره‌وری پایینی دارند.

● برای تحقق این رشد، چه برنامه‌ای می‌توان داشت؟

برای تحقق رشد ۸ درصدی در بخش دولتی هر ارگان دولتی باید با اتکا به درآمدها و مازادی که از عملیات و بهره‌برداری از دارایی‌ها ایجاد می‌کند، حداقل سالانه ۸ درصد به‌طورخالص به دارایی‌های خود اضافه کند. چنانچه بهره‌وری استفاده از این دارایی‌ها کم باشد، به‌طوری‌که حتی نتوانند مازادی معادل استهلاک دارایی‌های خود «به نرخ روز» ایجاد کنند، نه‌تنها رشدی در این دارایی‌ها رخ نمی‌دهد، بلکه امکان تولید درآمد و ثروت در کشور نیز ایجاد نمی‌شود و در نهایت تولید ملی کاهش می‌یابد و رشد اقتصادی مانند سال‌های قبل به‌سمت منفی میل خواهد کرد.

گروه بین‌الملل
editor@smtnews.ir

باتوجه به تحولات چند دهه اخیر ویتنام، به‌نظر می‌رسد می‌توان در یک دهه آینده از ویتنام به‌عنوان اقتصادی مهم در جهان نام برد

سخن پایانی

قانون برنامه توسعه اقتصادی، اجتماعی و فرهنگی ایران به‌شکل ۵ ساله تدوین می‌شود. آخرین برنامه مربوط به دوره زمانی ۱۳۹۶ تا ۱۴۰۰ بوده که توسط دولت تدوین و تنظیم و توسط رئیس‌جمهوری ابلاغ شده است. براساس گزارشی که مرکز پژوهش‌های مجلس شورای اسلامی منتشر کرده، فارغ از ویژگی‌های شکلی و ساختاری، نکته مهم تفاوت ماهوی و محتوایی احکام برنامه‌های توسعه جمهوری اسلامی و جمهوری سوسیالیستی ویتنام است. با نگاهی به آخرین سند برنامه‌ریزی ویتنام و مقایسه مفاد و احکام آن با برنامه ششم ایران، متوجه می‌شویم که آنچه در ویتنام ذیل سند برنامه هشتم توسعه این کشور در حال پیگیری

است، در عمل ناظر بر مجموعه‌ای از جهت‌گیری‌ها و فعالیت‌های اولویت‌دار است که در کنار برخی اهداف کلان سند برنامه این کشور را تشکیل داده است. در برنامه توسعه ویتنام اهداف در بخش‌های مختلف اقتصادی، جنبه ارشادی دارد، اما مبتنی بر یک نگاه برنامه شامل ۴ بخش جهت‌گیری، اهداف، فعالیت‌های اولویت‌دار و سیاست‌های اجرایی و ابزارهای قانونی می‌شود. این در حالی است که در ایران بیشتر احکام و گزاره‌ها تکلیفی هستند که گاهی دارای تکالیف جزئی و برخی نیز به‌شکل کلی بدون اهداف کمی، تدوین و اجرایی می‌شوند. این برنامه‌ها کاملاً با سند برنامه در ویتنام متفاوت هستند.

اقتصاد ایران «اقتصادی» نیست

مجید انوشه‌ئی
کارشناس اقتصاد

از نظر اقتصادی، اصلی‌ترین مشکلات کشور «بحران ارزش افزوده» و «چالش صرفه اقتصادی» است. در مورد اول یعنی بحران ارزش افزوده، اکنون ما برابری حفظ ارزش دارایی‌های خود در بازارهایی که ارزش افزوده صفر دارند نظیر بازار ارز، طلا، سپرده‌های بانکی و طرح‌های نیمه تمام سرمایه‌گذاری می‌کنیم که حجم عظیمی از سرمایه‌های کشور در این بازارها سرمایه‌گذاری شده، اما ارزش افزوده همگی آنها صفر مطلق است.

در رابطه با چالش صرفه اقتصادی همزمان که ما دچار تورم حدود ۵۰ درصدی می‌شویم، حفظ تداوم فعالیت‌های اقتصادی با کمتر از ۵۰ درصد بازدهی، دیگر صرفه اقتصادی نداشته و سرمایه‌گذاری در آنها با توجیه اقتصادی همراه نیست. در این حالت، بازارهایی که می‌توانند بازدهی مثبت داشته باشند، انگشت شمار هستند. به همین خاطر، سوداگری و ایجاد تقاضای انفجاری، راه حل ایجاد بازدهی مثبت می‌شود. البته باید به نرخ تورم، نرخ مالیات را هم اضافه کرد؛ این ۲ چالش از اصلی‌ترین چالش‌های اقتصادی کشور هستند. دومین مشکل کشور، نحوه بکارگیری «قانون» در ممنوعیت اجرای یک فرآیند است. در حال حاضر تعدد قوانین در تمام موارد وجود دارد و با این همه در بسیاری از موارد با ضعف شدید در اجرای قوانین مواجهیم. در اصل اقتصاد ایران دارای قوانین خوبی است که بعد اجرا می‌شوند.

مشکل اساسی بعدی در نحوه مدیریت بازمی‌گردد. در بسیاری از موارد و مواقع با ضعف مدیریت مواجهیم تا آنجا که «بحران مدیریت» مانع از اجرای بسیاری از برنامه‌ها شده است. حتی انتخاب مدیران نیز در برخی موارد ضابطه‌مند نبوده و به جای شایسته‌سالاری، روابط شاخص اصلی انتخاب مدیران می‌شود. در بسیاری از سازمان‌ها حتی در بخش تقسیم کار و تخصص‌گرایی که از ابتدایی‌ترین مفاهیم مدیریت علمی به‌شمار می‌روند نیز، دچار مشکل هستیم. در این بین، توجه به ساختار سازمانی نظام‌مند نیز از اولویت‌ها است، به طوری که اگر در یک سازمان، ساختار قوی باشد، بدون شک مدیر انتخابی نیز انتصابی نخواهد بود و تنها «مدیریت قوی» و تخصص‌گرا قادر به اداره امور است. همچنین در این نوع از سازمان‌ها به دلیل مشخص بودن مسیر هدف‌گذاری شده، مدیران مجبور به حرکت در مسیر ریل‌گذاری شده هستند و به هر روی، اداره امور با موفقیت نسبی پیش خواهد رفت، اما در صورت ساختار ضعیف در سازمان، قوی‌ترین مدیران نیز کاری از پیش نمی‌برند. حال آنکه ما نه ساختار قوی داریم و نه مدیران توانمند. چالش دیگر کشور به فرهنگ ما برمی‌گردد. «فرهنگ» اصلی‌ترین عامل توسعه است و کشورهای توسعه‌یافته‌اند که ابتدا در بخش توسعه فرهنگی، سرمایه‌گذاری‌های کلانی انجام داده‌اند. توسعه بدون فرهنگ، ممکن نیست. حال آنکه به گفته کارشناسان، ما دچار استحاله، تهاجم و تنزل فرهنگی شده‌ایم. هر سال دولت‌ها تنها ابزاری را که برای کنترل تورم به کار می‌گیرند، کاهش دستمزدها است. این رویه غلط تا جایی پیش رفته که حتی خود تولید هم دچار بحران شده است. در یک سیاست غلط اقتصادی، در ایران معمولاً دولت‌ها، بحران‌های رکود، تورم، اشتغال و... را با بحران بدهی حل می‌کنند؛ ارائه وام و بدهی مسکن برای حمایت اجاره‌نشینان یکی از همین سیاست‌های اشتباه است. در نظام سرمایه‌داری، سیاست‌های تعیین حقوق و دستمزد بر اساس تأمین حداقل‌های معیشت نبوده و با هدف افزایش قدرت خرید اعمال می‌شود. در این سیاست به زنجیره تولید تا مصرف نگاه جدی شده و سیاست‌گذاران به این باور رسیده‌اند که برای روشن نگه داشتن چراغ تولید، باید قدرت خرید محصولات تولیدی وجود داشته باشد. این چنین است که تولید منجر به تقاضا می‌شود. این در حالی است که بر اساس آمار و اطلاعات بسیاری از بخش‌های تولید تنها با ۳۰ درصد ظرفیت در حال ادامه فعالیت هستند. در اقتصادی که سال‌هاست، دچار رکود تورمی است، سرکوب تقاضا، ضرر قوی بوده و باعث عمیق‌تر شدن رکود می‌شود.

در نهایت اینکه اقتصاد ایران، «اقتصادی» نیست و باید با تدابیر لازم به تعادل و استاندارد دهای جهانی اقتصاد بازگشت. به نظر می‌رسد پیش از این هر یک از دولت‌ها، بخشی از تعادل‌های اقتصادی را مصادره کرده‌اند، بنابراین باید برای حفظ تولید و تحقق اهداف توسعه با استفاده از قوانین ثابت و دائمی از زنجیره تولید تا مصرف را به بهترین شکل رعایت کنیم.

زیرساخت

اهداف برنامه توسعه هفتم در راستای ساماندهی بازار ملک بررسی شد

هزار توی توسعه در بخش مسکن

عکس: سنا

مسکن دارای ویژگی خاص و متفاوت با سایر کالاها و خدمات بوده که به دلیل پادوام بودن، تبدیل به یک کالای سرمایه‌ای شده، همچنین به دلیل امنیت نسبت به سایر کالاها سرمایه‌ای دارای مزیت نسبی است. بنابراین سرمایه‌گذاران مایل به سرمایه‌گذاری در این بخش هستند. تأمین مسکن، یکی از موضوع‌های اصلی رفاه افراد یک جامعه است که دولت‌ها توجه ویژه‌ای در برنامه توسعه به این بخش دارند، به طوری که تأمین مسکن افراد کم‌درآمد نقش بارزی در تأمین عدالت در جامعه ایفا می‌کند.

برنامه‌های توسعه کشور، سیاست‌های کلی نظام در حوزه‌های مختلف را تعیین می‌کنند. معضلات مربوط به مسکن به عنوان یکی از بخش‌های اساسی که ابعاد اجتماعی، اقتصادی و سیاسی گسترده‌ای در کشور ما دارد، نحوه تأمین آن در برنامه‌های توسعه‌ای در قالب سیاست‌های کلان مالی و اجرایی تشریح شده است. در سمت دیگر، نگاه متفاوت بسیاری از کشورهای در حال توسعه، امر سرمایه‌گذاری در مسکن را به عنوان بستری جذاب برای ورود سرمایه در برنامه‌های خود لحاظ کرده‌اند و با استفاده از ظرفیت‌های طبیعی جغرافیایی به جذب منابع و پیشرفت و توسعه، از طریق ایجاد نواحی شهری و شهری‌کی با این رویکرد می‌پردازند، اما متأسفانه در کشور ما با وجود تلاش‌های بی‌دری و هدف‌گذاری‌های کلان در تدوین برنامه‌های توسعه، نتیجه‌ای جز نابسامانی و شکست سیاست‌گذاری‌های مختلف برای ساماندهی بازار مسکن حاصل نشده و جهش تولید مسکن در حد یک گمانه‌زنی باقی مانده است. در این گزارش با نگاهی به گذشته، زوایای مختلف برنامه توسعه هفتم را در راستای ساماندهی بازار مسکن از نگاه کارشناسان بررسی کرده است.

محمد انوشه‌ئی
editor@smtnews.ir

زیادی از اهداف دولت در برنامه توسعه ششم محقق نشود، بلکه برنامه‌ریزی و اجرایی شدن برنامه هفتم توسعه نیز به تعویق بیفتد. برای تدوین برنامه هفتم توسعه پیشینه‌های مختلفی در حوزه مسکن از سوی دولت، مجلس و مشاوران ارائه شده است که شامل اعطای امتیازهای مالی و غیرمالی به سرمایه‌گذاران داخلی در زمینه‌های مختلف می‌شود.

در نظر گرفته شده است، اما با گذشت بیش از ۵ سال از این طرح، بسیاری از اهداف یادشده محقق نشده است. همچنین، قرار بود تسهیلات مسکن روستایی و اقشار کم‌درآمد در شهرهای کوچک با تأمین خدمات از افزایش نرخ مهاجرت جلوگیری کند که این موضوع نیز به‌طور کامل به‌سرانجام نرسید. نداشتن برنامه‌ریزی و بی‌توجهی به ظرفیت‌های کشور باعث شد تا نه تنها بخش

به موضوعات حمل‌ونقل و مسکن اختصاص یافته بود که شامل سیاست‌های اصلی تولید و عرضه مسکن متمرکز بر بافت فرسوده شهرها می‌شود، بنابراین می‌توان گفت برنامه ششم توسعه در زمینه تأمین مسکن متمرکز بر تکمیل و تأمین مالی پروژه‌های دولتی مسکن مهر بدون آغاز پروژه جدید بوده و تمرکز اصلی اقدامات بر بازآفرینی و ارائه تسهیلات در داخل شهرها به صورت محله‌محور

در بیشتر کشورهای دنیا، مالکیت مسکن موضوع خیلی مهمی برای مردم نیست و معضل خاصی به حساب نمی‌آید، اما در کشور ما از دیرباز این موضوع از اهمیت ویژه‌ای برخوردار بوده و مسکن یکی از بنیادین‌ترین موضوعات تشکیل‌دهنده خانواده است که اگر مورد توجه قرار نگیرد، می‌تواند تبعات جبران‌ناپذیری را در سطح کلان جامعه به وجود آورد. بخش ۱۱ قانون برنامه ششم توسعه

تبعات جبران‌ناپذیری توجیهی به تأمین مسکن

هستند، اما متأسفانه در کشور ما شایسته‌سالاری راه خود را گم کرده است و مدیرانی در منصب دستگاه‌های اجرایی قرار دارند که تخصص مرتبط با حوزه کاری خود ندارند؛ این اتفاق از آن موضوعاتی است که ضربه‌های جبران‌ناپذیری به بدنه اقتصاد کشور وارد کرده و ما را از مسیر توسعه دور نگه داشته است. پارسی‌ای در پایان به **سنا** گفت: باید مدیران توانمند اجرایی با نظرات و پیگیری‌های مستمر، به تولید مسکن در کشور سرعت ببخشند تا شاهد اعتمادسازی عمومی نسبت به بازار مسکن در جامعه باشیم. همچنین با ایجاد سیاست‌های پولی و مالی مناسب، اقشار مختلف جامعه را برای خرید مسکن توانمند کنند. مشکلات بخش مسکن باعث ایجاد رکود در بازار می‌شود و با این اتفاق، انباشت تقاضا صورت می‌گیرد که تعادل بازار را بر هم می‌زند، در نتیجه، توان خرید مردم از بین می‌رود و بازار اجاره نیز که متأثر از نرخ مسکن است، ملتهب و باعث نارضایتی‌های عمومی می‌شود.

راه سخت توسعه بازار مسکن

چرا که کشور با تمام چالش‌های اقتصادی خود، هنوز به بحران اصلی ورود نکرده است و اگر همین روال برای اصلاحات اقتصادی در پیش گرفته شود و تحریم‌های غرب ادامه‌دار باشند، بحران شدیدتری در انتظار ما خواهد بود. این کارشناس تصریح کرد: اگر دوباره به موضوع مسکن ورود کنیم، خواهیم دید که در دهه‌های اخیر، سیاست‌های غلط و اشتباه دامن‌گیر بازار مسکن شده و هرازگاهی طرحی برای درمان حال بد این بازار پرتلاطم تجویز شده است، اما هر دفعه نه تنها بهبودی در وضعیت بحرانی موجود ایجاد نشده، بلکه شرایط به‌سمتی رفته که نه تنها خرید خانه بلکه اجاره یک‌خانه کوچک برای بسیاری از اقشار کم‌درآمد به یک رویا تبدیل شده و سیاست‌هایی که میانگین هر متر خانه در تهران را به متری ۶۰ میلیون تومان رسانده، در عمل ثابت کرده که هیچ تأثیری در ساماندهی بازار مسکن نداشته است. امروزه در بیشتر کشورهای صنعتی پیشرفته که زیرساخت‌های محکمی برای توسعه و پیشرفت اقتصادی دارند، ردپایی از مدیران متخصص و وزیران کارآمد دیده می‌شود که به حوزه‌ای که در آن مسئولیت دارند، به‌خوبی مسلط

می‌کنند به دلایل مختلف توانایی اجرایی کردن پروژه‌ای مانند نهضت ملی مسکن را ندارند، یا پس بکشند و سرمایه‌گذاری در این بخش را متوقف کنند، زیرا اگر این اتفاق نیفتد، علاوه بر اینکه بخش زیادی از مردم که منتظر مسکن ارزان هستند، ناامید می‌شوند، سرمایه‌های ملی نیز برای طرحی که در نهایت نیمه‌کاره رها می‌شود، هدر می‌رود. سرمایه‌هایی که اگر در جاهای دیگر صرف شود، می‌تواند نتایج بسیار ارزنده‌تری برای اقتصاد و توسعه کشور داشته باشد. اتفاقی که هم‌اکنون تأمین مالی پروژه‌های مسکن را زیر سؤال می‌برد، تأخیر در ۶ برنامه توسعه گذشته است. تحولات اخیر بازار مسکن و نبود ثبات در قیمت‌ها دلیلی است که دولت نتواند بودجه امسال را به‌نتیجه برساند، بنابراین هدف‌گذاری‌هایی که شانه‌شانه هم گذاشته می‌شوند، ممکن است با خطاهای زیادی روبه‌رو شوند.

روند صعودی چالش‌های اقتصادی
پارسی‌ای در رابطه با شرایط اقتصادی کشور در آینده به **سنا** گفت: نکته مهم که باید مورد توجه قرار بگیرد، شرایط بحرانی اقتصادی کشور در سال‌های نزدیک است،

بهرام پارسی‌ای، کارشناس بازار مسکن در رابطه با تصمیمات حمایتی دولت از ساخت مسکن در برنامه هفتم توسعه به **سنا** توضیح داد: در شرایط فعلی اقتصادی، بسیار سخت است که دولت بتواند طوری برنامه‌ریزی کند که مشکلات مسکن را در راستای برنامه توسعه‌ای حل کند، چرا که هزینه‌های این بخش بسیار زیاد است و کشور در حال حاضر به‌هیچ‌عنوان منابع لازم برای این اقدام را ندارد. این کارشناس در ادامه بیان کرد: با توجه به بحران اقتصادی موجود و کمبودهای زیرساختی اساسی به‌ویژه در تولید مسکن، تأمین منابع مالی پروژه‌های عمرانی بسیار سخت‌تر از گذشته شده است. از طرفی، به دلیل محدودیت بودجه، نمی‌توان برای پروژه‌های مسکنی که سرمایه زیادی را طلب می‌کنند، برنامه‌ریزی مالی کافی و دقیقی انجام داد.

اکنون بحران اقتصادی به‌حدی رسیده است که مسکن با وجود جایگاهی که در تعالی و رشد کشور دارد، اولویت نیست، چرا که موانع و مشکلات اقتصادی در بخش‌های دیگر اجاره ورود به این بخش را نمی‌دهد. وی خاطرنشان کرد: دولت باید هر جایی که احساس

باتوجه به بحران اقتصادی موجود و کمبودهای زیرساختی اساسی به‌ویژه در تولید مسکن،

تأمین منابع مالی پروژه‌های عمرانی بسیار سخت‌تر از گذشته شده است

سخن پایانی

زمین برای ساماندهی بافت‌های ناکارآمد و سکونتگاه‌های غیررسمی از دیگر بخش‌های مهم لایحه بودجه برای مسکن است که باید برای اجرایی کردن آنها فکر اساسی شود و گرچه طرح و تدوین برنامه‌های توسعه بدون پشتوانه هیچ اثری ندارد. یکی دیگر از مقدمات رشد پایدار اقتصادی که باید به‌طور کامل رصد شود، توجه به زیرساخت‌های حمل‌ونقل و کریدورهای ارتباطی است؛ دولت در لایحه بودجه ۱۴۰۲ اعتبارات خوبی را برای صندوق توسعه حمل‌ونقل دیده است. به‌غیراز حمایت‌های مستقیم، بخشی از سود شرکت‌های وابسته به وزارت راه و شهرسازی به صندوق حمل‌ونقل اختصاص پیدا کرده و امکان تهاژ بخشی از اموال غیرمنقول وزارت راه و شهرسازی به این صندوق فراهم شده است. با توجه به سرمایه‌بر بودن طرح‌های حمل‌ونقل، دولت به‌غیراز منابع داخلی، امکان اخذ تسهیلات مالی خارجی با تضمین دولت برای تأمین ناوگان و تجهیزات قطار شهری را هم پیش‌بینی کرده است.

توجه به مسکن و حمل‌ونقل، امنیت غذایی و بهبود معیشت مردم، اصلاح ساختار بودجه، ایجاد شفافیت در درآمدها و هزینه‌ها، جلب سرمایه عمومی و خصوصی برای طرح‌های نیمه‌تمام، اصلاح الگوی کشت، موضوعات مرتبط با آب و خشکسالی، توجه به طرح‌های مهم و اثرگذار اقتصادی، رعایت آمایش سرزمین و توجه به خانواده و بانوان از جمله موارد مهم سیاست‌های کلی برنامه هفتم توسعه هستند که در لایحه بودجه به آن توجه ویژه‌ای شده است. مسکن یکی از بخش‌های پیشران اقتصاد است که دولت سیزدهم بر آن تأکید ویژه‌ای دارد و در لایحه بودجه ۱۴۰۲ نیز تصمیمات خوبی برای حمایت از ساخت مسکن دیده شده؛ دولت در لایحه از یک‌سو، تأمین منابع مالی برای حمایت از ساخت مسکن را پیش‌بینی و از سوی دیگر، امکان تأمین زمین موردنیاز برای احداث پروژه‌های مسکن را فراهم کرده است. اخذ مجوزهای لازم برای فروش و تهاژ املاک دستگاه‌ها، در نظر گرفتن تخفیف‌های مالیاتی پروژه‌های مسکن مهر و ارائه خدمات زیرساختی و

انباشت برنامه‌های اجرا نشده برای بازار مسکن

شهرداری، زمین واگذاری شده، کاهش زمان صدور پروانه‌ها، معافیت با کاهش هزینه‌های مالیاتی، تدوین شفافیت در روند نوسازی و مقاوم‌سازی بافت‌های ناکارآمد سرعت بیشتری پیدا کند. برنامه هفتم توسعه‌ای قرار است بخش زیادی از تمرکز خود را روی بازسازی و مقاوم‌سازی بافت فرسوده قرار دهد. از آنجایی که این بافت به یک تهدید بزرگ برای جان و مال شهروندان تبدیل شده است، باید هرچه سریع‌تر اقدامات مقتضی درباره آن انجام بگیرد. از سوی دیگر، دولت منابع مالی کافی برای ورود به نوسازی را در اختیار ندارد و به همین دلیل، تلاش می‌کند که با تسهیل امور، مردم و سازندگان را برای ورود به این حیطه ترغیب کند.

این کارشناس تأکید کرد: برای برون‌رفت از بحرانی که بازار مسکن با آن روبه‌رو شده است، تولید می‌تواند راهکار مناسبی باشد، به‌شرطی که علاوه بر ساخت مسکن به شهرسازی و معماری شهری نیز توجه شود. اینکه واحدهایی ساخته شود که امکان‌ات رفاهی مناسب فاصله داشته باشد و مدیریتی در راستای حمل‌ونقل شهروندان به مراکز شهری میسر نشود، تنها وقت‌کشی و هدررفت سرمایه‌های کشور را رقم می‌زند. یارمحمدیان در پایان گفت: دولت باید بخشی از بودجه‌ای را که برای ساخت مسکن در نظر گرفته است، برای تکمیل پروژه‌های قبلی اختصاص دهد تا این اطمینان در بازار مسکن پیش‌آید که دولت می‌تواند اقدامات موثری برای ساماندهی بازار مسکن انجام دهد. در غیر این صورت، بدبینی در دل شهروندان نسبت به اقدامات آتی ایجاد می‌شود.

ناصر یارمحمدیان، کارشناس شهرسازی به **سنا** گفت: رویکردهای مختلفی برای بهبود اوضاع بازار مسکن مطرح شده که تاکنون نتیجه‌ای نداشته است. اینکه چند سال یک‌بار طرح با برنامه‌های مختلفی برای توسعه بخش‌های مختلف مطرح شود و در نهایت به‌جایی نرسد، جز تأثیر معکوس و نابسامانی شرایط اقتصادی، نتیجه دیگری ندارد. وی در ادامه گفت: اکنون که هنوز دولت نتوانسته است، برنامه توسعه ششم را به پایان برساند، برنامه توسعه هفتم را تدوین کرده است. سوالی که پیش می‌آید، این است که دولت چگونه می‌تواند حجم زیادی از برنامه‌های معوقه حوزه‌های مختلف به‌ویژه مسکن را تکمیل کند؟ دولت سیزدهم تلاش بیشتری نسبت به دولت قبل برای پیشبرد اهداف عمرانی و تولید مسکن کرد و ساخت مسکن یکی از بزرگ‌ترین شعارهای دولت جدید بود؛ اما چالش‌های اقتصادی سال‌های اخیر و رشد تورم روزافزون، تاب‌وتوان دولت را برای برنامه‌ریزی و رونق بخش مسکن و حمل‌ونقل به چالش کشاند؛ هر چند تلاش‌های زیادی در حوزه‌های یادشده انجام گرفته، اما تا زمانی که برنامه توسعه کشور با توجه به ظرفیت‌های موجود طرحی نشود، اتفاق چشمگیری رخ نمی‌دهد و حجم زیادی از برنامه‌های اقتصادی و پروژه‌های عمرانی انباشت می‌شود.

احکام برنامه هفتم توسعه در حوزه راه و مسکن
این کارشناس عنوان کرد: در حال حاضر، احکام برنامه هفتم توسعه، بیشتر درباره نحوه مردمی‌سازی و توسعه اقدام‌های بخش خصوصی و غیردولتی در راستای تسریع بخشی به نوسازی بافت فرسوده و مقاوم‌سازی سکونتگاه‌های غیررسمی است. بسته جامع تشویقی در حوزه اعطای تسهیلات مالی ارزان‌قیمت، تخفیف‌های ارائه‌شده از سوی

آگهی موضوع ماده ۳ و ماده ۱۳ آئین‌نامه تعیین تکلیف وضعیت ثبتی اراضی و ساختمانهای فاقد سند رسمی

نظر به دستور مواد ۳ و ۱۳ قانون تعیین تکلیف وضعیت اراضی و ساختمانهای فاقد سند رسمی مصوب ۱۳۹۲/۹/۲۰، لذا به موجب ماده ۳- قانون تعیین تکلیف وضعیت ثبتی اراضی و ساختمانهای فاقد سند رسمی و ماده ۱۳- آئین‌نامه مربوطه این آگهی در نوبت به فاصله ۱۵ روز از طریق این روزنامه محلی و کثیرالانتشار در شهرها منتشر و در روزنامه‌های رای هیات‌التقاری تا در صورتی که اشخاص ذینفع به آرای اعلام شده اعتراض داشته باشند باید از تاریخ انتشار اولین آگهی در روزنامه‌ها از طریق القای در محل تا دو ماه اعتراض خود را به اداره ثبت محل وقوع ملک تسلیم و رسید اخذ نمایند. معترض باید ظرف یک ماه از تاریخ تسلیم اعتراض مبادرت به تقدیم دادخواست به دادگاه عمومی محل نماید و گواهی تقدیم دادخواست به تاریخ انتشار نوبت دوم: ۱۴۰۲/۰۲/۲۳

تاریخ انتشار نوبت اول: ۱۴۰۲/۰۲/۱۶

حسین صالحی، رئیس اداره ثبت اسناد و املاک آمل

عکس: آیدآ فریدی

خوشبختانه برنامه‌محوری به‌جای حکم‌محوری در برنامه هفتم مدنظر قرار گرفته و این ظرفیت‌ها قرار است در بخش‌های گوناگون معدن، صنعت و تجارت نیز به‌کار گرفته شود

او با اشاره به نقایص برنامه ششم توسعه در بخش معدن افزود: براساس ماده ۴۳ برنامه ششم توسعه عوارض یک درصد برای بخش معدن تعیین شد. باوجود آنکه قانون دریافت این عوارض را مشروط به فعالیت تخریبی اعلام کرده بود، اما مراکز استان‌ها می‌گویند فعالان معدنی باید این یک درصد عوارض را از محل فروش پرداخت کنند که عدد بالایی برای فعالان این بخش به‌حساب آمده و روی سودده بودن آنها تاثیر دارد.

فرصت توسعه را از دست ندهیم

یکی از پیش‌شرط‌های توسعه صنعتی است. در ادامه افزایش کارایی در ساختار اداری، بهبود نظام‌های پایش، افزایش بهره‌وری در نظام تولید و... به‌عنوان دیگر فاکتورهای مورد توجه در برنامه هفتم توسعه می‌تواند نقش بسزایی در بهبود عملکردی صنایع ایفا کند.

این فعال بخش فولاد گفت: در حال حاضر بخش اولیه سند برنامه هفتم توسعه، شامل مطالعات پشتیبان تهیه و تنظیم شده است، اما بخش‌های دیگر شامل ابلاغ نظامنامه و شروع به‌کار کارگروه‌ها، تهیه اسناد پیش‌نویس احکام برنامه هفتم، تلفیق و تهیه پیش‌نویس لایحه و اسناد برنامه و پشتیبان، همچنان در مرحله اجرا هستند؛ بنابراین این‌طور به‌نظر می‌رسد که موضوعات مربوط به بخش صنعت، معدن، تجارت، ابرپروژه‌ها و برنامه‌های عملیاتی در ادامه تنظیم و ابلاغ شوند.

سخن پایانی

بخش اولیه سند برنامه هفتم توسعه، شامل مطالعات پشتیبان تهیه و تنظیم بود و این‌طور به‌نظر می‌رسد که موضوعات مربوط به بخش صنعت، معدن، تجارت، ابرپروژه‌ها و برنامه‌های عملیاتی در ادامه تنظیم و ابلاغ شده باشد.

در سیاست‌های کلی برنامه ۵ساله هفتم، سخنی از ظرفیت‌های معدنی و صنایع معدنی به میان نیامده بود، با این وجود، انتظار می‌رود این ظرفیت‌ها به‌عنوان راهکاری برای رشد اقتصادی عدالت‌محور مورد توجه قرار گرفته باشد و در جریان بررسی مجلس نیز در اولویت باشد. بدون شک با اجرای سیاست‌های اقتصادی یادشده در برنامه هفتم توسعه، امکانی برای بهره‌مندی هرچه بیشتر از ظرفیت‌های معدنی و تسهیل فضای کسب‌وکار فراهم خواهد شد. از سوی دیگر، توجه به ظرفیت‌های معدنی می‌تواند تاثیر بسزایی بر بهبود شرایط اقتصادی کشور داشته باشد، موقعیت‌های شغلی باثباتی را ایجاد و از عملکرد صنایع حمایت کند؛ بنابراین اصلاح این شرایط ضروری به‌نظر می‌رسد.

در گفت‌وگوی مصحح با کارشناسان بررسی شد

جایگاه بخش معدن در برنامه هفتم توسعه

مرضیه احقاقی: سیاست‌های کلی برنامه هفتم در ۷ سرفصل «اقتصادی»، «امور زیربنایی»، «فرهنگی و اجتماعی»، «علمی، فناوری و آموزشی»، «سیاسی و سیاست خارجی»، «دفاعی و امنیتی»، «اداری، حقوقی و قضایی» و در ۲۶ بند تدوین شده است و تا آخر ماه برای بررسی به صحن علنی مجلس می‌رود. یکی از موارد قابل‌تأمل این برنامه توسعه‌ای، بی‌توجهی به ظرفیت‌های معدنی و صنایع معدنی است. این در حالی است که بخش معدن از بخش‌های مهم اقتصادی بوده که در شرایط تحریم توانست ذخایر ارزی کشور را تا حدی ترمیم کند. به‌اعتقاد کارشناسان، معادن غنی ایران این ظرفیت را دارند که

درآمد حاصل از محصولات‌شان جایگزین درآمدهای نفتی شده است و رویای اقتصاد بدون نفت در ایران را محقق کند. همچنین، فعالیت در این حوزه از ظرفیت‌های منحصربه‌فردی برای گسترش عدالت و محرومیت‌زدایی برخوردار است؛ بنابراین چنانچه رشد اقتصادی همراه با عدالت جزو برنامه‌های اصلی حاکمیت است، انتظار می‌رود توجه بیشتری به توانمندی‌های حوزه معدن و صنایع معدنی شود. کارشناسان در گفت‌وگو با مصحح با اشاره به ظرفیت‌های معدنی ایران بر توجه جدی بر برنامه هفتم به این بخش مهم اقتصاد تاکید دارند.

لزوم تهیه سند توسعه فناوری در بخش معدن

وی با اشاره به اینکه سرمایه‌گذاری در بخش معدن در ۳۵ گذشته متوقف شده است، گفت: در حال حاضر نیازمند یک نگاه با تفسیر درست از قانون جذب سرمایه‌گذاری خارجی در کشور هستیم. بهرامن با تاکید بر ضرورت اصلاح قوانین، تاکید کرد: باید در برنامه هفتم توسعه به سرمایه‌گذاری توجه کنیم. اگر می‌خواهیم به عمق زیر ۱۵۰۰ متر برویم، نیاز به سرمایه‌گذاری زیادی داریم. برداشت معادن در این عمق ماشین‌خاص خود را نیاز دارد و باید اپراتورهای خاص تربیت کنیم تا فرآیند اکتشاف تکمیل شود.

بخش معدن از بخش‌های مهم اقتصادی است که در شرایط تحریم توانست ذخایر ارزی کشور را تا حدی ترمیم کند. به‌اعتقاد کارشناسان، معادن غنی ایران این ظرفیت را دارند که درآمد حاصل از محصولات‌شان جایگزین درآمدهای نفتی شود و رویای اقتصاد بدون نفت در ایران را محقق کند. محمدرضا بهرامن، رئیس خانه معدن ایران در گفت‌وگو با آیت‌آنانلاین درباره محورهای فعالیت بخش معدن در برنامه هفتم توسعه، بر برنامه‌ریزی بلندمدت برای این بخش و اکتشاف معادن عمیق‌تر تاکید کرد.

اهمیت ظرفیت‌های معدنی به اندازه نفت

حسینقلی افزود: در همین حال انتظار می‌رفت در فرآیند تدوین برنامه هفتم توسعه از نظرات تخصصی فعالان بخش معدن و صنایع معدنی استفاده شود. این در حالی است که توجه به نظرات تخصصی فعالان بخش معدن و صنایع معدنی از اهمیت ویژه‌ای برخوردار است و حتی امکانی برای گسترش عدالت فراهم می‌کند.

این فعال بخش معدن و صنایع معدنی اظهار کرد: بیشتر معادن کشور در مناطق دورافتاده هستند و شناسایی و استخراج این ذخایر به‌منزله راهکاری برای گسترش عدالت است. فعالیت معادن در جایگاه تقویت زیرساخت‌ها در مناطق دورافتاده و اشتغالزایی برای مردمان بومی است. علاوه بر این، امکانی برای ورود سرمایه‌های جدید به مناطق دورافتاده فراهم می‌شود و به بیان کلی‌تر، سطح رفاه عمومی افزایش خواهد یافت. با توجه به تمام موارد یادشده، انتظار می‌رفت ظرفیت‌های بخش معدن و صنایع معدنی به‌طور مستقیم در سیاست‌های کلی برنامه ۵ساله هفتم مورد توجه باشند.

حسینقلی گفت: همان‌طور که بارها تاکید شده، ایران از ظرفیت‌های غنی معدنی انرژی، نفت و... برخوردار است، اما از این ظرفیت‌ها به‌درستی استفاده نشده و همین موضوع مانع توسعه اقتصادی کشور است. چنانچه بستر لازم برای استفاده از مزیت‌های نسبی کشور فراهم شود، این صنایع توان رقابت‌پذیری بالایی در بازار جهانی خواهند داشت.

وی افزود: به‌عنوان مثال، در کشور همسایه ما ترکیه، از عملکرد صنایع حمایت کافی می‌شود. علاوه بر این، نهادی همچون اتاق بازرگانی به‌عنوان تشکل بخش خصوصی از توان بالایی برخوردار است و درخواست‌های فعالان صنعتی را دنبال می‌کند. با این وجود، در کشور ما اتاق بازرگانی، هیچ توان ویژه‌ای ندارد.

حسینقلی در پایان گفت: در افق چشم‌انداز ۱۴۰۴، هدف‌گذاری‌هایی برای بخش معدن و صنایع معدنی انجام شده است. با این وجود، این هدف‌گذاری‌ها به‌اشتباه‌ترین شکل ممکن انجام شده و نتیجه مطلوبی به‌دنبال ندارد. همان‌طور که اینکه در فرآیند ظرفیت‌سازی صنایع توجهی به تأمین زیرساخت‌ها در حوزه حمل‌ونقل و انرژی و... نشده است. در چنین شرایطی، شاهد خالی ماندن بخش گسترده‌ای از ظرفیت‌ها در صنایع معدنی کشور هستیم و در عمل سرمایه‌گذاری‌های انجام‌شده در این حوزه بدون مصرف باقی می‌ماند.

حسن حسینقلی، رئیس اتحادیه صادرکنندگان فرآورده‌های صنایع و معادن سرب و روی ایران در گفت‌وگو با مصحح گفت: ایران ظرفیت‌های متنوعی در بخش معدن و صنایع معدنی دارد. در طول چند دهه گذشته، این ظرفیت‌ها مورد توجه سیاست‌گذاران قرار گرفته و مسیر بهره‌مندی از این ذخایر تسهیل شده است، البته بهره‌مندی از ذخایر معدنی در کشور ما به‌مراتب پایین‌تر از ظرفیت‌های این بخش برآورد می‌شود. به‌بیان دیگر، حوزه معدن و صنایع وابسته به آن، آن‌طور که انتظار می‌رود در اقتصاد اثرگذاری ندارند. این موضوع از نبود توجه کافی به اهمیت و اثرگذاری ظرفیت‌های معدنی در اقتصاد کشور نشأت می‌گیرد.

این فعال حوزه معدن و صنایع معدنی افزود: میزان صادرات و ارزآوری بخش معدن و صنایع معدنی در طول سال‌های گذشته قابل توجه بوده است. به‌دنبال تحریم‌ها و اعمال فشار بر اقتصاد ایران و به‌ویژه محدودیت در مسیر فروش نفت کشور و ارزآوری حاصل از آن، نقش معدن و صنایع معدنی در ارزآوری بیش از پیش مهم شد. در واقع، به ظرفیت‌های معدنی و صنایع وابسته به آن به چشم محرکی برای اقتصاد و درآمدزایی دولت نگاه شد. حال چنانچه در برنامه هفتم توسعه نیز کاهش وابستگی اقتصاد به نفت و درآمدهای نفتی مورد توجه سیاست‌گذاران باشد، انتظار می‌رود ظرفیت‌های معدنی در اولویت قرار گیرند و به آنها به چشم منبعی برای رشد درآمدهای دولت نگریسته شود. حسینقلی گفت: بهره‌مندی از ظرفیت‌های معدنی به‌منزله اشتغالزایی است و خود محرکی در مسیر توسعه اقتصادی به‌شمار می‌رود. شناسایی، اکتشاف و استخراج ذخایر معدنی یعنی به‌کار گرفتن نیروهای جدید و تسهیل مسیر توسعه در مناطق گوناگون کشور؛ بنابراین فعالیت در این بخش اهمیت و اثرگذاری بالایی در سایر حوزه‌های اقتصادی و اجتماعی دارد.

رئیس اتحادیه صادرکنندگان فرآورده‌های صنایع و معادن سرب و روی ایران افزود: در طول سال‌های گذشته و در برنامه ششم توسعه از معدن به‌عنوان بخش پیشران اقتصاد کشور نام برده شد، انتظار می‌رفت این نگاه در برنامه هفتم توسعه نیز مورد توجه و حتی در اولویت باشد. وی در ادامه تاکید کرد: کشورهایی که ظرفیت‌های معدنی و نفتی دارند، سیاست‌های مرتبط با این بخش را همزمان تدوین می‌کنند؛ یعنی تاثیرگذاری این ظرفیت‌ها به‌اندازه نفت مهم است و نباید این ظرفیت نادیده گرفته شود؛ بنابراین بی‌توجهی به این ظرفیت‌ها در سیاست‌های کلی برنامه ۵ساله هفتم جای سوال دارد.

آگهی فراخوان مناقسه عمومی دو مرحله‌ای همراه با ارزیابی کیفی یکپارچه

شرکت مجتمع گاز پارس جنوبی در نظر دارد اقلام مورد نیاز خود را با شرایط ذیل بصورت برگزاری مناقسه عمومی دومرحله‌ای از طریق سامانه تدارکات الکترونیکی دولت (سامانه ستاد) تأمین نماید:

شماره فراخوان در سامانه ستاد ایران	۲۰۰۲۰۹۷۸۴۷۰۰۰۰۶
شماره مناقسه و تقاضا	مناقسه ۱۴۰۲/۰۰۳ - تقاضای OE-۰۱۴۰۱۱۴-M
موضوع مناقسه / شرح مختصر اقلام درخواستی	خرید فیلتر المنت
مبلغ تضمین شرکت در فرایند ارجاع کار	۰۰۰/۰۰۰/۷۲۶ ریال (هفتصد و بیست و شش میلیون ریال)
نوع تضمین شرکت در فرایند ارجاع کار	تضمین شرکت در فرایند ارجاع کار بصورت یکی از تضمین قابل قبول وفق آیین‌نامه تضمین شماره ۱۲۲۴۰۲/۵۰۶۵۹ ه مورخ ۹۴/۰۹/۲۲ هیات وزیران می باشد.
مبلغ برآوردی مناقسه	۱۴,۵۲۰,۰۰۰,۰۰۰ ریال (چهارده میلیارد و یانصد و بیست میلیون ریال)
آخرین مهلت دریافت اسناد ارزیابی کیفی و فنی در سامانه ستاد	۱۰ روز پس از درج نوبت دوم آگهی در صفحه اعلان عمومی سامانه ستاد ایران می‌باشد.
آخرین مهلت بازگذاری و ارسال مستندات ارزیابی کیفی (روزمه) و پیشنهادات فنی و مالی در سامانه ستاد	طرف مدت دو هفته پس از انقضای مهلت دریافت اسناد می‌باشد.
آدرس مناقسه‌گزار	استان یوشهر - شهرستان عسلویه - شرکت مجتمع گاز پارس جنوبی - فاز ۲ و ۳ - ساختمان شهید مهدوی - مدیریت بازرگانی - اداره خرید - گروه خرید مکانیک عمومی - اتاق ۲۱۷

بدیهی است کلیه فرآیند برگزاری مناقسه الکترونیکی از طریق درگاه سامانه تدارکات الکترونیکی دولت (سامانه ستاد) به نشانی: WWW.SETADIRAN.IR انجام می‌پذیرد و به پیشنهاد های

تاریخ انتشار نوبت دوم: ۱۴۰۲/۰۲/۱۶

تاریخ انتشار نوبت اول: ۱۴۰۲/۰۲/۱۳

آگهی موضوع ماده ۳ قانون و ماده ۱۳ آئین‌نامه تعیین تکلیف وضعیت ثبتی اراضی و ساختمانهای فاقد سند رسمی

مرجع قضایی تقدیم نماید.

بدیهی است در صورت انقضای مدت مذکور و عدم وصول اعتراض طبق مقررات سند مالکیت صادر خواهد شد. ۱. رای شماره ۱۴۰۱۶۰۳۲۴۰۰۸۰۰۰۸۳۵ تصرفات مالکانه و بلاعارض متقاضی آقای علمدار مرادی فرزند نامدار کدملی ۶۱۰۹۸۰۹۲۹۲ در شش‌دانگ یک قطعه زمین مزروعی به مساحت ۲۴۱۷۹/۵۵ مترمربع پلاک ۱۵۰ فرعی از ۷۲۲۴ اصلی مفروز و مجزی شده از پلاک ۷۲۲۴ اصلی واقع در بخش سه شبانکاره

تاریخ انتشار نوبت دوم: ۱۴۰۲/۰۲/۳۱

تاریخ انتشار نوبت اول: ۱۴۰۲/۰۲/۱۶

قریه میلک خریداری از مالک رسمی محرز گردیده است.

۲. رای شماره ۱۴۰۱۶۰۳۲۴۰۰۸۰۰۰۸۳۶ تصرفات مالکانه و بلاعارض متقاضی علمدار مرادی فرزند نامدار کدملی ۶۱۰۹۸۰۹۲۹۲ در شش‌دانگ یک قطعه زمین مزروعی به مساحت ۱۷۱۴۸/۲۹ مترمربع پلاک ۱۵۱ فرعی از ۷۲۲۴ اصلی مفروز و مجزی شده از پلاک ۷۲۲۴ اصلی واقع در بخش سه شبانکاره قریه میلک خریداری از مالک رسمی محرز گردیده است.

اله‌مراد رزمجو، رئیس اداره ثبت اسناد و املاک واحد شبانکاره

نوبت اول

۲۸ آذر ۱۴۰۲

بررسی تاثیر فناوری در توسعه کشورها

گوی فناوری به دست شرقی‌ها افتاد

هند در مدت زمانی کوتاه رشد اقتصادی قابل‌توجهی داشت که بخش اعظم این رشد اقتصادی را مرهون گسترش تحقیق و توسعه و در کل صنعت فناوری بود

ضرورت اتصال دانش‌بنیان‌ها به صنعت

در برنامه هفتم توسعه، امکان رفع این مسئله وجود خواهد داشت، سوار کردن پیشرفت‌های دانش‌بنیان بر صنایع کشور راهکاری است که بیشتر برنامه‌ریزان خواهان درج آن در برنامه توسعه هفتم هستند. اتصال شرکت‌های دانش‌بنیان به حوزه صنعت کشور ضروری است. همچنین باید تلاش کنیم صنعت کشور را به

مثال روستاهایی با جمعیت ۱۵۰ نفری به شهر تبدیل شده‌اند و همین امر شرایط را برای تهدید امنیت غذایی فراهم کرده است، در حالی که با دانش‌بنیان کردن تولید محصولات کشاورزی، جانمایی ایران در نظام بین‌الملل و هاب شدن زنجیره ترازیت غذایی و ایجاد الگوی کشت فراسرزمینی و توجه به این موارد

متأسفانه عمده نیازهای کشور در حوزه غذا، وارداتی است و با سیاست‌های ناصحیح در حوزه توسعه روستایی، اراضی کشاورزی روستایی ۲۸ درصد کاهش یافته است. به‌گفته محمدجواد رضایی، عضو کانون اندیشکده ایران، با سیاست‌های اشتباه در حوزه تقسیمات کشوری، کاری کرده‌ایم که برای

فناوری، راهبر توسعه

در علم اقتصاد، فناوری یکی از محرک‌های اصلی رشد اقتصادی کشورها، مناطق و شهرها به‌شمار می‌رود.

گفتنی است، پیشرفت تکنولوژی شرایط را برای تولید کارآمدتر کالاها و خدمات بهتر فراهم می‌کند؛ فرآیندی که رفاه به آن بستگی زیادی دارد. به‌گزارش rcc.harvard.edu، استفاده از ابزارهای فناورانه در مطالعه جامعه، امکان تجزیه و تحلیل پدیده‌هایی را فراهم می‌کند که شناسایی و تجزیه و تحلیل آنها با ابزارهای سنتی‌تر دشوار بوده است. سرمایه‌گذاران شرکت‌های بزرگ تحقیق و توسعه، فعالیت‌های اختراعی خود را در زمینه‌هایی مانند موتور هوا، سیستم‌های رانندگی خودکار، داده‌های بزرگ، هوش مصنوعی، چاپ سه‌بعدی و فناوری‌های اطلاعات و ارتباطات تسریع کردند. اما این‌ها هم باید به یاد داشته باشیم که ایجاد تحولات سیستمی که فناوری عنصر اصلی آن به‌شمار می‌رود، فرآیندی پیچیده است؛ اما تاثیر بسیار مهمی در تصمیمات مربوط به سیاست علمی، تحقیق و توسعه، صنعتی و توسعه ملی و منطقه‌ای دارد.

چین پیشتاز توسعه

دشوار، پیشرفته و کلیدی در بخش‌های دفاع، فضا، هوش‌مصنوعی، انرژی، محیط‌زیست و ربات، از ایالات‌متحده پیشی گرفته است. این برخی از گام‌های بلندی است که چین تاکنون در بخش علوم و فناوری برداشته و خود را به‌عنوان یک کشور پیشتاز در این بخش در سطح جهان تثبیت کرده است.

گذشته از آن، تحقیقات زیادی در چند سال اخیر انجام گرفته که خلاقیت و پیشرفت چین را در بخش‌های فناوری، پژوهش‌های علمی و توسعه، مستند کرده است.

در دسامبر سال ۲۰۲۱، «مرکز فلفاست» متعلق به دانشگاه هاروارد، هشدار داد که چین نسبت به آمریکا در بخش صنعت فناوری عالی و نسل پنجم شبکه تلفن همراه (۵G) جایگاه برتری به‌دست آورده و ممکن است در آینده نزدیک در بخش رباتیک کوانتومی نیز از آمریکا پیشی بگیرد. همچنین، در پژوهشی که از طرف کمیسیون امنیت ملی آمریکا در حوزه هوش مصنوعی انجام شده، آمده است که چین تلاش دارد خود را تا سال ۲۰۳۰ به‌عنوان یک کشور پیشتاز در بخش هوش مصنوعی، تثبیت کند و از ایالات‌متحده آمریکا پیشی بگیرد. به‌همین ترتیب، چندی پیش، بنیاد فناوری اطلاعات و نوآوری (ITIF) گزارش نگران‌کننده‌ای را منتشر کرد که برمبای آن، چین اکنون در میانگین نوآوری تولیدی، از آمریکا پیش افتاده و در عمل خود را به‌عنوان یک کشور پیشتاز در سطح جهانی در بخش پیاده کردن فناوری‌های اساسی و پیشرفته تثبیت کرده و این

نیاز به یک باز تعریف داریم

معمومه آقا پورعلی‌شاهی عضو سابق کمیسیون اقتصادی مجلس دهم

مهم‌ترین بندهایی که درساره دانش‌بنیان‌ها باید در برنامه هفتم درج شود، تعریف دوباره آن در نظام اقتصادی به‌منظور فعالیت بیشتر فناوران در صنعت است. به‌اعتقاد من، ابتدا باید زیرساخت‌های دانش‌بنیان در کشور مأمول شود و نگاه دیگری به نوآوری و خلاقیت داشته باشیم. دانش‌بنیان‌ها می‌توانند حلقه واسط میان تولیدکنندگان در زنجیره ارزش تامین برای افزایش تولید ناخالص ملی کشور باشند و توانایی ایجاد تمهیداتی را در ساختار تولید کشور دارند. بر همین اساس، باید در این عرصه یک سازگاری به‌وجودآید که به‌صورت جداگانه در راستای حمایت مالی و تسهیلاتی از دانش‌بنیان‌ها، صندوق‌های حمایتی شکل گیرد و نباید از صندوق‌های تامین سرمایه یا صندوق‌های توسعه ملی انتظار ارائه تسهیلات داشت. این فرآیند باید در برنامه هفتم توسعه درج شود. همچنین، درباره ارزش‌گذاری دانش‌بنیان‌ها باید سهم خاصی برای اختراعات، اکتشافات و نوآوری ارزش‌گذاری شود و قابل فروش باشد. در کشورهای پیشرفته، چنین روندی وجود دارد، به‌طوری‌که در بورس اوراق بهادار ارزش‌گذاری شود و قیمت‌گذاری آن هم باید متفاوت باشد. اگر چنین ساختاری وجود داشته باشد و وارد بازار سرمایه شود، بیشتر دانش‌بنیان‌ها نیازمند دریافت وام و تسهیلات یا ارائه ضمانتنامه یا وثیقه نخواهند بود. به‌عبارت دیگر، اگر بازار سرمایه دارای سهام اختراعات و اکتشافات و نوآوری شود، ریسک این کسب‌وکار بین سهامداران تقسیم می‌شود که با سود موردانتظار حاصل می‌شود. یاضر می‌کنند. اگر چنین شرایطی حاکم باشد، دیگر به وام و تضامین نیازی نخواهد بود و مشتریان خود را هم خواهد داشت. از آنجایی که در کشور ظرفیت‌های مساعدی برای پرورش نوآوری و ابتکارات وجود دارد، با اصلاح زیرساخت‌ها می‌توان چشم‌انداز روشنی در توسعه دانش‌بنیان داشته باشیم.

مجلس باید در طرح قوانین در این راستا، با یک اقدام عاجل آن را به‌سرانجام برساند. از آنجایی که کار و ماهیت بانک‌ها را دوبدل پول و تامین سرمایه لازم در بخش زیرساخت‌های کشور، چه به‌صورت بخش عمومی و چه به‌صورت بخش خصوصی است و چون از طرفی، قوانین بانکی غیرقابل تغییر هستند، نمی‌توان انتظار داشت که خارج از قوانین اقدام کنند، در واقع یک مبلغی اعطای می‌شود و باز پرداخت آن طبق قوانین باید انجام شود. اما از طرفی هم، شرکت‌های دانش‌بنیان دارای شرایط ریسک‌پذیری هستند و بیشتر افرادی که در این حوزه فعالیت می‌کنند، جوان و دارای نوآوری و خلاقیت هستند که تضامین لازم را به‌دلیل ضعف در بنیان‌های مالی ندارند. همچنین از سوی دیگر، بانک‌ها دارای چارچوب‌هایی هستند که اگر با فراتر بگذرانند، موردبازخواست دستگاه‌های نظارتی قرار می‌گیرند، در واقع بانک‌ها در بحث ارائه تسهیلات به دانش‌بنیان‌ها یا تسهیل کردن این روند، کاری از پیش نمی‌برند. در این بخش هم باید زیرساخت بازار سرمایه فراهم شود و هم باید یک صندوق جداگانه از سوی دولت به این منظور تعبیه شود. شاید بتوان در قالب برنامه هفتم توسعه، این گزاره را مطرح کرد که یک درصد از تولید ناخالص ملی به‌دانش‌بنیان‌ها تعلق گیرد یا یک در هزار مالیات بر ارزش‌افزوده، یک درصد تولید ناخالص به‌صورت کمک بلاعوض یا بشروط راه‌اندازی خط تولید یا نوآوری به‌دانش‌بنیان‌ها تعلق گیرد. این ابتکارات می‌تواند از سوی معاونت علمی یا وزارت اقتصاد تکلیف شود که با افتتاح یک صندوق که از سوی مجلس تعریف می‌شود، انجام شود. دانش‌بنیان تولید خلاقیت بیشتر در مدل‌های کسب‌وکار است و کلیه واژه اصلی دانش‌بنیانی، خلاقیت به‌همراه دانش و فناوری است. سرمایه انسانی متشکل از دانش، مهارت و سلامتی که افراد در طول زندگی خود کسب می‌کنند و آنها را قادر می‌سازد تا توانایی‌های بالقوه خود را به‌عنوان اعضای مولد جامعه تحقق بخشند؛ بنابراین سرمایه انسانی نیاز به سرمایه‌گذاری در افراد از طریق تغذیه، مراقبت‌های بهداشتی، آموزش با کیفیت، شغل و مهارت دارد. پایین بودن مسئولیت‌پذیری دستگاه‌های متولی، استفاده از زنجیره کارآفرینی سنتی، نبود باور ملی به دانش‌بنیان‌ها، ضعف شرکت‌های تامین مالی در زمینه نوآوری و کیفیت پایین محصولات شرکت‌های دانش‌بنیان از جمله مهم‌ترین چالش‌های شناسایی شده در این بخش هستند. گفتنی است، تسهیلاتی و آشنا کردن نیازهای صنایع بزرگ و شرکت‌های دانش‌بنیان می‌تواند این ۲۱ قسمت را به هم نزدیک کند و دولت با خرید تضمینی نوآوری می‌تواند به خلاقیت شرکت‌های دانش‌بنیان کمک کند.

**در برنامه
جنجال‌برانگیز
صنعتی چین
موسوم به
«ساخت چین
۲۰۲۵»،
هوش‌مصنوعی
به‌عنوان یک
صنعت اساسی
گنجانده
شده است**

هند در سال ۲۰۱۵ میلادی ۶۶۵ میلیارد دلار بوده است که البته این رقم فقط ۰۸۵ درصد از تولید ناخالص داخلی این کشور به‌شمار می‌رود. به‌گزارش tutorialspoint، در حال حاضر هند از نظر فناوری پیشرفته جایگاهی قوی دارد. هند از آنجایی که به تاسیسی موسسات متعددی علم و فناوری با نیروی انسانی واجد شرایط و آموزش دیده پرداخته است، انبار دانش فناوری اطلاعات جهان به شمار می‌رود.

به‌همین ترتیب، هند دارای پایگاه علمی و فناوری قوی است که در سراسر کشور در قالب موسسات دانشگاهی، آزمایشگاه‌های تحقیق و توسعه، مرکز پزشکی پیشرفته (با امکانات تحقیقاتی)، مراکز آزمایشی و صنایع مختلف پیشرفته گسترش‌یافته است. صنایع هند پس از سال ۱۹۹۰، یعنی دوران برجسته، شوک‌فا شد.

جهانی شدن، آزادسازی و خصوصی‌سازی، این رشد را تسهیل کردند. صنایع مربوط به فناوری اطلاعات، انرژی اتمی، خودروسازی، بیوتکنولوژی، نانوتکنولوژی، داروسازی، نفت و ... در سطح جهانی افزایش یافته است.

سخن پایانی

اکثر اقتصادهای بزرگ با چالش پیروی جمعیت روبه‌رو هستند که این امر موجب کاهش میزان مشارکت در نیروی کار می‌شود. این روندها تمرکز بیشتری بر بهره‌وری و نوآوری‌های تکنولوژیکی دارد که آن را به‌سمت رشد اقتصادی سوق می‌دهد. از طرفی، چون فناوری تأثیرات عمیقی بر بازار کار دارد، دانشجویان و پیشرفت‌های دیجیتال تقاضای نیروی کار را از مهارت‌های معمولی سطح پایین تا متوسط به مهارت‌های تحلیلی، فنی و مدیریتی سطح بالاتر و پیچیده‌تر تغییر داده است. به گزارش Inspire Zone، فناوری کمک می‌کند تا دانش کافی درباره استفاده از منابع اقتصادی برای تولید کالاها و خدمات بهینه‌تر به‌دست آید. رشد اقتصادی با توجه به پیشرفت فناوری افزایش یافته و به گسترش تجارت در سراسر جهان کمک کرده است. پیشرفت فناوری باعث ایجاد روند مثبت در بهره‌وری کل کسب‌وکار می‌شود.

در واقع، کاربرد فناوری به‌عنوان یک تغییر سودبخش برای کسب‌وکار به‌منظور بهره‌وری بیشتر به‌حساب می‌آید، به‌گونه‌ای که رشد سریع را می‌توان از طریق سطوح تکنولوژی بالا به‌دست آورد. فناوری منبع اولیه توسعه اقتصادی است و توسعه فناوری‌های مختلف برای رشد کشورهای توسعه‌نیافته بسیار مهم است. تحول دیجیتال، فرصت ارزشمندی را برای عملکردهای اصلی کسب‌وکار، مانند امور مالی و منابع انسانی، فراهم می‌کند تا از فرآیندهای دستی دور شوند و حوزه‌های کلیدی مانند حقوق و دستمزد را خودکار کنند و همین فرآیند، رهبران را قادر می‌سازد بر فرصت‌های تجاری گسترده‌تر تمرکز کنند.

مehتاب دمیرچی
editor@smtnews.ir

الزامات برنامه هفتم از نگاه مجلسی‌ها

ضرورت‌های تحقق اهداف برنامه هفتم

یکی از محورهای کلیدی برنامه هفتم توسعه دستیابی به رشد اقتصادی ۸ درصدی با تمرکز بر ارتقای بهره‌وری و تسهیل فضای کسب‌وکار است و برای تحقق مواردی مانند عدالت‌محوری و مبارزه با فساد، تغییر ساختار بودجه و تامین مالی اقتصاد باید در دستور کار قرار گیرد.

گروه مجلس
editor@smtnews.ir

عکس: آیدآفریدی

نیمه سال گذشته مجمع تشخیص مصلحت نظام، سیاست‌های کلی برنامه هفتم توسعه را به رهبر معظم انقلاب تحویل داد و پس از چند هفته، این سیاست‌ها با تایید ایشان به دولت ابلاغ شد. در مرحله اول، اختلاف‌نظرهایی بین دولت و مجلس بر سر اولویت‌بندی زمانی برای تدوین و تصویب برنامه هفتم توسعه و لایحه بودجه سال ۱۴۰۲ وجود داشت که در نهایت مقرر شد؛ ابتدا بودجه تصویب شود و پس از آن برنامه هفتم توسعه مورد بررسی قرار بگیرد. بر همین اساس در بند «و» تبصره ۲۰ ماده واحده لایحه بودجه سال ۱۴۰۱ دولت پیشنهاد کرد تا مجلس قانون برنامه ۵ساله توسعه ششم را تا زمان تصویب قانون برنامه هفتم توسعه و حداقل برای ۶ ماه تمدید کند که همین اتفاق افتاد. در همین راستا، اسفند سال گذشته برنامه هفتم توسعه برای بررسی به دولت ارسال شد تا در کمیسیون‌های مختلف مورد بررسی و تایید نهایی قرار گیرد. بر اساس برنامه‌ریزی‌های انجام گرفته، این برنامه تا پایان اردیبهشت برای بررسی و تصویب به مجلس ارسال می‌شود.

آنچه در ادامه می‌خوانید، الزامات برنامه هفتم از نگاه برخی نمایندگان مجلس شورای اسلامی است.

انحراف تمام شاخص‌های اقتصادی از اهداف برنامه توسعه

کمتر از یک درصد رشد اقتصادی داشته‌ایم، به تعبیر دیگر ما، در پایان بازه ۴ ساله مذکور باید ۲۲ درصد رشد اقتصادی را ثبت می‌کردیم، اما این مقیاس در عمل و براساس گزارش‌ها کمتر از یک‌هشتم این میزان و عددی کوچک‌تر از ۴ درصد بوده است. در نمونه‌های دیگر براساس اهداف برنامه در بازه زمانی سال ۹۶ تا ۱۴۰۰ رشد تورم، نقدینگی و بیکاری در متوسط سالانه به ترتیب ۱۷، ۸۸ و ۱۰۲ تعیین شده، اما شاخص آن براساس آمار نهادهای ذی‌ربط ۳۶،۷ و ۱۱۶ بوده است. به این ترتیب، اگر بخواهیم انحراف برنامه را برای مثال در حوزه رشد تورم سالانه ببینیم، در این بازه ۴ ساله در بحث کنترل تورم، سالی ۲۰ درصد و در مجموع ۴ ساله ۸۰ درصد انحراف از عملکرد داشته‌ایم یا در بحث نقدینگی ۲۷،۹ درصد سالانه انحراف داشته‌ایم که در مجموع ۴ سال آن، انحراف ۱۱۱ درصدی را به ارمان آورده است.

این نماینده مجلس شورای اسلامی در بررسی دلایل محقق نشدن اهداف برنامه ششم توسعه گفت: تدوین نظام نگاهداری نوین در بخش دولتی، جذب شرکت‌های معتبر جهانی، تامین منابع مالی خارجی، ارتقای شفافیت اطلاعات در بازار سرمایه، اصلاح سیاست‌های ارزی، تجاری و تعرفه‌ای، تضامین تامین مالی خارجی، سند ملی کار شایسته، اجرایی کردن چرخه مدیریت بهره‌وری، اندازه‌گیری کارایی و بهره‌وری دستگاه‌های اجرایی و واحدهای عملیاتی از مواردی است که باوجود هدف‌گذاری در برنامه ششم توسعه محقق نشده‌اند. براساس برنامه‌های توسعه، کشور باید رشد متوسط اقتصادی ۸ درصد را تجربه می‌کرد، اما در این زمینه موفقیتی حاصل نشده است. وی افزود: محدودیت‌های ناشی از تحریم و شرایط دشوار سیاست

به دنبال این ابلاغیه آنچه در تدوین این برنامه مورد توجه سیاست‌گذاران قرار گرفت، تحقق این اصول و رفع ضعف‌های قبلی در محقق شدن اهداف ۵ برنامه قبلی توسعه‌ای بود، بنابراین برای تکرار نشدن تجارب قبلی توجه به واقعیت‌های داخلی و خارجی در تدوین برنامه ششم توسعه، محور عمل قرار گرفت.

نماینده مردم تهران در مجلس شورای اسلامی، تصریح کرد: باین‌همه بررسی‌ها و گزارش‌های نظارتی بیناگر دستیابی حداقلی به اهداف تعیین شده در برنامه ششم توسعه است. براساس گزارش‌های نظارتی از روند اجرای قانون برنامه ششم توسعه مشخص شد؛ از ۵۲۰ ماده، جزء، تبصره و بند قانون برنامه ششم توسعه، اهداف قانون گزار در ۳۰ درصد احکام محقق شده است. در ۴۸ درصد احکام بخشی از اهداف محقق شده و در ۲۲ درصد احکام اهداف قانون‌گذار محقق نشده است.

وی افزود: در بحث اقتصاد کلان نیز تمام شاخص‌های تعیین شده دارای انحراف نامطلوب از برنامه‌های هدف‌گذاری شده هستند. به تعبیری دیگر، در برنامه‌های رشد سالانه ارزش‌افزوده بخش کشاورزی، رشد سالانه ارزش‌افزوده بخش‌های نفت، صنعت، معدن، آب و برق و گاز، ساختمان، حمل‌ونقل و انبارداری، ارتباطات، رشد تشکیل سرمایه ثابت ناخالص، نقدینگی، تورم و بیکاری نه تنها اهداف محقق نشده‌اند، بلکه فاصله زیادی تا اهداف تعیین شده دارند.

انحراف ۸۰ درصدی تورم و ۱۱۱ درصدی نقدینگی

پرهادی در ادامه تاکید کرد: در رشد اقتصادی هدف متوسط سالانه برنامه ۸ درصد در نظر گرفته شده است، اما رشد متوسط اقتصادی ما ۷،۶ درصد بوده، یعنی

نماینده مردم تهران در مجلس شورای اسلامی تاکید کرد: در بررسی عملکرد قانون برنامه ششم توسعه اهداف قانون‌گذار در ۳۰ درصد احکام محقق، در ۴۸ درصد احکام بخشی از اهداف محقق شده و در ۲۲ درصد احکام اهداف قانون‌گذار محقق نشده است.

محسن پرهادی با اشاره به ارزیابی ۵۲۰ ماده، جزء و بند قانون برنامه ششم توسعه، بیان کرد: متأسفانه به‌جای رویکرد مسئله‌محور و توسعه‌ای نام مجموعه‌ای از اموال و ارزوهای همه‌پسند را برنامه‌ریزی جامع گذاشته‌ایم. نبود مطالعات آماری متنق و به‌روز، نداشتن برنامه‌ریزی درست، فقدان منابع مالی لازم و متناسب، نبود هماهنگی بین‌بخشی و نبود تصویب آیین‌نامه‌ها، دستورالعمل‌ها و سایر مقررات قانونی مرتبط با احکام یادشده، نگاه سیاستی کلی به موضوع به‌جای تدوین مواد عمل‌گرایانه، وجود یک نگاه آرمانی به برنامه و در نهایت، تحریم‌های بین‌المللی و بی‌توجهی به ظرفیت‌های مشارکتی مردم و سازمان‌های مردم‌نهاد از جمله دلایل محقق نشدن برنامه ششم توسعه و فاصله قابل توجه با اهداف تعیین شده است.

این نماینده مجلس در گفت‌وگو با فارس گفت: یکی از وظایفی که این روزها متوجه مجلس یازدهم است و پیش‌بینی می‌شود زمان زیادی از نمایندگان و جلسات علنی مجلس را به خود اختصاص دهد، بررسی و تصویب برنامه هفتم توسعه است. پیش از اینکه به باید و شاید چگونگی بررسی و تصویب این برنامه بپردازیم، باید عملکرد برنامه ششم توسعه را ارزیابی کرد. وی افزود:

سیاست‌های کلی برنامه ششم توسعه برپایه ۳ اصل «اقتصاد مقاومتی»، «پیشتازی در عرصه علم و فناوری» و «تعالی و مقاومت‌سازی فرهنگی» در سال ۹۴ ابلاغ شد.

هر یک روزی که در دولت و بخش‌های دیگر، برای تدوین، بررسی و تصویب برنامه هفتم توسعه تاخیر داشته باشیم، کشور ضرر خواهد کرد

برنامه هفتم باید مسئله محور باشد

ارکانی افزود: بسیاری از احکام برنامه مشخص بود و دولت می‌توانست بر آن اساس احکام برنامه هفتم توسعه، لایحه بودجه سال آینده را تدوین و به مجلس ارسال کند. با ارائه لایحه برنامه هفتم به امسال، در عمل ۲ سال مفید از عمر دولت سیزدهم بدون برنامه هفتم توسعه سپری می‌شود.

عضو کمیسیون برنامه‌بودجه مجلس شورای اسلامی با اشاره به اینکه بسیاری از احکام برنامه ششم توسعه محقق نشده، افزود: طبق فرمایش رهبر معظم انقلاب، برنامه هفتم توسعه باید مسئله‌محور باشد. احسان ارکانی در گفت‌وگو با مهر، درباره آخرین وضعیت تدوین برنامه هفتم توسعه، گفت: سیاست‌های کلی برنامه هفتم توسعه در مجمع تشخیص مصلحت نظام بررسی شده است. با توجه به اینکه سیاست‌های کلی از سوی رهبر معظم انقلاب ابلاغ شده، دولت باید براساس این سیاست‌های ابلاغی، لایحه برنامه هفتم توسعه را تدوین و به مجلس ارسال کند تا ما در مجلس آن را بررسی و تصویب کنیم.

وی بیان کرد: از موعد ارسال برنامه هفتم توسعه به مجلس شورای اسلامی، بیش از یک سال گذشته؛ از این‌رو انتظار این است که دولت هرچه زودتر این لایحه را به مجلس ارائه دهد.

عضو کمیسیون برنامه‌بودجه مجلس شورای اسلامی درباره تمدید برنامه ششم توسعه گفت: دولت سال گذشته اعلام کرد که توان تدوین و ارسال برنامه هفتم توسعه به مجلس را ندارد، ناگزیر برنامه ششم توسعه تمدید شد، چرا که کشور نمی‌تواند بدون برنامه باشد.

لزوم توجه به حوزه درمان در برنامه هفتم توسعه

پزشکان و پرستاران در جامعه، پیش‌نیاز دستیابی همه مردم به سطح قابل قبولی از سلامت است. حال سوالی که مطرح می‌شود، این است که توزیع عادلانه تخت بیمارستانی چگونه امکان‌پذیر خواهد بود، وقتی که بیمارستان‌سازی در کشور وضعیت خوبی ندارد.

حد مشخص نسبت تخت‌های فعال بیمارستان به جمعیت

محمد مهدی مفتاح، عضو کمیسیون برنامه و بودجه و محاسبات در گفت‌وگو با فارس با اشاره به اهمیت حوزه درمان در برنامه‌های توسعه‌ای گفت: در دنیا یک حد مشخصی برای نسبت تخت‌های فعال بیمارستان به جمعیت وجود دارد که این استاندارد در ایران نیز باید رعایت شود. وی افزود: در حال حاضر بسیاری از شهرستان‌ها از کمبود تخت بیمارستانی و کمبود ارائه امکانات بیمارستانی رنج می‌برند، بنابراین موضوع بیمارستان‌سازی توسط دولت باید در برنامه هفتم توسعه با جدیت مورد توجه قرار گیرد.

این نماینده مجلس با اشاره به بررسی لایحه برنامه هفتم توسعه در مجلس شورای اسلامی گفت: مجلس در برنامه ۵ساله هفتم در راستای صنعت بیمارستان‌سازی با تمام توان همکاری خواهد کرد. در همین راستا، هر گونه کمبود قانون در این زمینه رفع و قوانین اضافه مخل نیز حذف خواهند شد.

نظام سلامت شامل سازمان‌ها، موسسات، گروه‌ها و افرادی است که در بخش دولتی و غیردولتی به سیاست‌گذاری، تولید منابع، تامین مالی و ارائه خدمات سلامت فردی می‌پردازند. اهداف اصلی نظام سلامت عبارتند از: تامین، حفظ و ارتقای سلامتی مردم جامعه، پاسخگویی به انتظارات مردم و حمایت مالی از آنها در مقابل هزینه‌های سلامت، همچنین، دسترسی، ایمنی، کیفیت، کارایی، عدالت و تاب‌آوری به عنوان اهداف واسطه‌ای نظام سلامت، پیش‌نیاز دستیابی به اهداف اصلی آن و همچنین تامین نیاز تخت‌های بیمارستانی برای بیمارستان‌ها است.

بیمارستان‌سازی نقش بسزایی در عدالت و کارایی نظام سلامت و دستیابی به اهداف اصلی آن دارد. با این وجود، توزیع عادلانه منابع سلامت نظیر تخت‌های بیمارستانی،

لزوم توجه به حوزه درمان در برنامه هفتم توسعه

در دهه‌های اخیر، صنعت بیمارستان‌سازی و تکنولوژی‌های مربوط به آن از جمله تکنولوژی‌های علوم بالینی و پزشکی در دنیا تغییرات زیادی کرده و به‌عبارتی، متحول شده است. با توجه به این پیشرفت‌ها به بخش‌های جدید بیمارستانی براساس تکنولوژی‌های نوین از جمله تکنولوژی‌های ته‌جامی، غیرته‌جامی و جراحی‌های نوین نیازمند است، بنابراین باید صنعت بیمارستان‌سازی در کشور براساس روش‌های نوین مراقبت از بیماران و خدمات پزشکی و پرستاری و همچنین خدمات بازتوانی متحول شود.

نظام سلامت شامل سازمان‌ها، موسسات، گروه‌ها و افرادی است که در بخش دولتی و غیردولتی به سیاست‌گذاری، تولید منابع، تامین مالی و ارائه خدمات سلامت فردی و عمومی یا هدف بازبایی، ارتقا و حفظ سلامتی مردم می‌پردازند. اهداف اصلی نظام سلامت عبارتند از: تامین، حفظ و ارتقای سلامتی مردم جامعه، پاسخگویی به انتظارات مردم و حمایت مالی از آنها در مقابل هزینه‌های سلامت، همچنین، دسترسی، ایمنی، کیفیت، کارایی، عدالت و تاب‌آوری به عنوان اهداف واسطه‌ای نظام سلامت، پیش‌نیاز دستیابی به اهداف اصلی آن و همچنین تامین نیاز تخت‌های بیمارستانی برای بیمارستان‌ها است.

بیمارستان‌سازی نقش بسزایی در عدالت و کارایی نظام سلامت و دستیابی به اهداف اصلی آن دارد. با این وجود، توزیع عادلانه منابع سلامت نظیر تخت‌های بیمارستانی،

بیمارستان‌سازی نقش بسزایی در عدالت و کارایی نظام سلامت و دستیابی به اهداف اصلی آن دارد. با این وجود، توزیع عادلانه منابع سلامت نظیر تخت‌های بیمارستانی،

نوبت اول
۸۰ الف

آگهی موضوع ماده ۳ قانون و ماده ۱۳ آئین‌نامه تعیین تکلیف وضعیت ثبتی اراضی و ساختمانهای فاقد سند رسمی

برابر رای شماره ذیل هیات موضوع قانون تعیین تکلیف وضعیت ثبتی اراضی و ساختمانهای فاقد سند رسمی مستقر در واحد ثبتی شبانکاره تصرفات مالکانه و بلامعارض متقاضی ذیل محرز گردیده است. لذا به منظور اطلاع عموم مراتب در دو نوبت به فاصله ۱۵ روز آگهی می‌شود در صورتی که اشخاصی نسبت به صدور سند مالکیت متقاضی اعتراضی داشته باشند می‌توانند از تاریخ انتشار اولین آگهی به مدت دو ماه اعتراض خود را به این اداره تسلیم و پس از اخذ رسید، ظرف مدت یک ماه از تاریخ تسلیم اعتراضی دادخواست خود را به مرجع قضایی تقدیم نمایند.

تاریخ انتشار نوبت اول: ۱۴۰۲/۰۲/۱۶ تاریخ انتشار نوبت دوم: ۱۴۰۲/۰۲/۲۳

الهمداد رزمجو، رئیس اداره ثبت اسناد و املاک واحد شبانکاره

در نخستین جشنواره خلاقیت و نوآوری فرش دستباف یزد مطرح شد

استقبال از ایده نو در زنجیره ارزش فرش دستباف

عکس: آیدآ فریدی

نخستین جشنواره خلاقیت و نوآوری فرش نوین یزد با حضور رئیس مرکز ملی فرش ایران، مدیر صندوق پژوهش و فناوری یزد، مدیرکل سازمان صنعت یزد و جمعی دیگر از مدیران و مقامات استانی در خانه حیرانی یزد برگزار شد. فرش‌بافی در یزد از قرن ۱۹ آغاز شد اما محصولات این شهر در طول جنگ جهانی دوم در کشورهای غربی شناخته شد. در بیان‌های اطراف شهرستان یزد روناس کشت می‌شده و ریشه‌های آن برای سایه‌های مختلف رنگ قرمز عمیق بکار می‌رفته است. صنعت فرش در این استان تداوم یافته و زمینه‌های اشتغال بسیاری را ایجاد کرده است.

به گزارش خبرنگار **سازمان صنعت** استان یزد، در این جشنواره شرکت کردند و در پایان جشنواره از ۱۷ نفر از برترین‌های این هنر-صنعت تجلیل شد.

رئیس مرکز ملی فرش ایران در آیین نخستین جشنواره خلاقیت و نوآوری فرش نوین یزد با بیان اینکه این جشنواره در همه استان‌ها در حال برگزاری است گفت: استان یزد بعد از تهران دومین استانی در کشور است که این جشنواره را برگزار کرده است.

فرحناز رافع، تثبیت و ماندگار کردن هنرمندان قالی‌باف در این صنعت را از اهداف این جشنواره عنوان کرد و یادآور شد: رویکرد اصلی این جشنواره رویکردی خلاق و فناورانه در حوزه هنر صنعت فرش‌بافی است. وی گره زدن سنت، صنعت و خلاقیت و نوآوری در حوزه فرش دستباف را از مهم‌ترین هدف برگزاری این جشنواره بیان کرد و افزود: فرش دستباف نشان هویت، تاریخ و سفیر صلح

دوستی و مهربانی کشور است.

استفاده از هوش مصنوعی

رافع اضافه کرد: در استان یزد اتفاقات خوبی در حوزه فرش دستباف رخ داده است که یکی از این اقدامات استفاده از هوش مصنوعی برای شست‌وشو و اینگونه فرش‌ها توسط یک شرکت دانش‌بنیان در این استان با اختراع و تجاری‌سازی فناوری جدید در زمینه شست‌وشو است.

ابداع نوعی گره خاص

وی ابداع نوعی گره خاص توسط یکی پیشکسوتان استان یزد را از دیگر اتفاقات قابل توجه در حوزه خلاقیت و نوآوری فرش دستباف بیان کرد و گفت: این گره به بافت فرش دستباف سرعت می‌دهد؛ همچنین استحکام بیشتری نسبت به گره‌های قبلی دارد و آموزش آن هم بسیار آسان است و مورد تایید بزرگان این حوزه در مرکز ملی فرش قرار گرفته و علاوه بر ثبت

قرار است به صورت گسترده آموزش داده شود.

رافع خاطر نشان کرد: اتحادیه فرش دستباف یزد باید این گره بزودی در استان آموزش دهد زیرا این گره از گره ترکی و فارسی بهتر و مستحکم‌تر است.

وی با تاکید بر تنوع بخشی به طراحی فرش دستباف یزد اظهار کرد: طرح‌های این استان در مقایسه با دو سال قبل از لحاظ رنگ و اندازه بسیار متفاوت شده که این اقدامات بسیار ارزشمند است.

رئیس مرکز ملی فرش ایران یادآور شد: فکر و ایده نو در زنجیره ارزش فرش دستباف استقبال می‌شود زیرا گره زدن «سنت، صنعت و خلاقیت» موجب توسعه صادرات بیشتر این محصول خواهد شد.

وی افزود: فرش دستباف یک اثر هنری است و در دنیا ایران را با نام فرش دستباف آن می‌شناسند.

سخن پایانی

کشور ما ایران، مهد فرش دستبافت در کل جهان است. ایران هنرمندان زیادی را در زمینه طراحی و بافت فرش پرورش داده است. یزد هم یکی از شهرهایی است که انواع فرش‌های مرغوب دستباف اعم از پشمی، ابریشم و... را در دسترس علاقه مندان و خریداران این هنر اصیل ایرانی در کل دنیا قرار داده است. یزد در حاشیه جنوبی دشت کویر واقع و کوه‌های زیادی اطراف آنرا دربر گرفته‌اند. آب و هوای این شهر خشک و باران سالانه‌اش هم اندک است. شاید یکی از دلایل رواج قالیبافی در این شهر، شرایط آب و هوایی آن باشد.

فرش دستبافت یزد یکی از برترین فرش‌های موجود در دنیا است که با کیفیت بی‌نظیری ساخته و پرداخته می‌شود.

فکر و ایده نو در زنجیره ارزش فرش دستباف موجب توسعه صادرات این محصول می‌شود

تمام مراکز اقامتی هرمزگان باید مجوز دریافت کنند

مدیرکل میراث فرهنگی، گردشگری و صنایع دستی هرمزگان گفت: تمام اماکن اقامتی و رفاهی سازمان‌ها، ادارات، صنایع و شرکت‌های دولتی و خصوصی باید تحت کنترل و نظارت الزامات باشند.

به گزارش خبرنگار روزنامه **سازمان صنعت** محسنی، با اعلام این خبر گفت: بر اساس آیین‌نامه ایجاد، اصلاح، تکمیل، درجه‌بندی و نرخ‌گذاری تاسیسات گردشگری و نظارت بر آن‌ها، دستگاه‌های اجرایی که مالک مراکز اقامتی یا هتل هستند برای استمرار اداره و بهره‌برداری آنها باید از وزارت میراث فرهنگی و گردشگری مجوز دریافت کنند.

وی با اشاره به اینکه این مراکز باید خدمات مطلوب به گردشگران و مسافران اداری ارائه دهند، افزود: در همین راستا مراکز اقامتی تحت تملک دستگاه‌های دولتی و خصوصی باید ساماندهی شوند و مجوز ارائه خدمات و بهره‌برداری از این اداره کل دریافت کنند.

محسنی ادامه داد: با دریافت مجوز بهره‌برداری این اماکن اقامتی از اداره کل، نظارت بر این اماکن انجام می‌شود و بر اساس استانداردهای وزارت میراث فرهنگی درجه‌بندی و ارزیابی خواهند شد.

مدیرکل میراث فرهنگی، گردشگری و صنایع دستی هرمزگان اظهار کرد: سامان بخشی به این مراکز باعث کاهش چالش‌های ایمنی و جرائم شخصی املاک هم‌جوار است و رعایت الزامات حاکم بر مرکز، وحدت پیدا می‌کند. وی بیان کرد: برای ساماندهی این مراکز به‌خصوص مهمانسراهای موجود در استان که بدون نظارت بهره‌برداری می‌شوند یک مهلت زمانی تعیین می‌شود که سازمان‌ها، ادارات و شرکت‌ها مکلف به تبعیت از الزامات قانونی ابلاغی از سوی اداره کل میراث فرهنگی، گردشگری و صنایع دستی هرمزگان هستند.

برگزاری آیین تجلیل از «کارگران نمونه» گروه سرمایه‌گذاری توکافولاد همزمان با روز جهانی کار و کارگر

نیاز به مدیریت زمان دارد چون این لحظه دیگر قابل تکرار نیست و به هیچ عنوان نمی‌توان آن را ارزش گذاری مالی کرد. در همین راستا گروه سرمایه‌گذاری توکافولاد سعی می‌کند که این موضوع را دارای اولویت بداند و به سهم خود قدر دان کارکنان شرکت‌های گروه باشد.

مدیرعامل گروه سرمایه‌گذاری توکافولاد عنوان کرد: همه شرکت‌های گروه توکا فولاد در حال پیشرفت و توسعه هستند و سیر صعودی را طی می‌کنند و امیدواریم با تلاش همه عزیزان، از کارگران گرفته تا همه کارکنان و مدیران، این روند به حد مطلوب خود برسد و ادامه پیدا کند.

وی بیان کرد: امروز قرار است از تعداد محدودی از کارکنان شرکت‌های مجموعه گروه توکا به نماینده از دیگر کارکنان این گروه بزرگ اقتصادی تقدیر کنیم و از همینجا به بیش از ۵ هزار نیروی شاغل در گروه توکا فولاد سلام و درود می‌فرستیم و از تلاش‌های همه این عزیزان تشکر می‌کنیم.

سبزواری گفت: گروه توکا امروز در بسیاری از زمینه‌ها الگو است چرا که موضوع کار، اولویت اصلی این گروه صنعتی بوده و من از کارکنان و مدیران همه شرکت‌ها می‌خواهم که تعاملی دوسویه بیشتری را میان مدیران و کارکنان سازمان برقرار کنند تا شاهد ارتقاء صنعت و

استفاده کند و با تلاش و استفاده از قدرت تفکر به این فرصت‌ها برکت داده و آن را به‌کار ببندد.

سبزواری تصریح کرد: بهترین لحظات عمر انسان در زمانی است که در محل کار به‌سر می‌برد و ما باید قدر این لحظات را بدانیم چون در درجه اول، کارگری از صفات الهی است و خداوند موضوع کار را گرامی می‌دارد. اگر ما در مجموعه خود به بهترین نحو کار کنیم و کارهای خود را خوب انجام دهیم علاوه بر سودی که به ما می‌رسد؛ مردم و اقتصاد کشور نیز از آن بهره‌مند می‌شوند.

وی تاکید کرد: چابکی یکی دیگر از شاخص‌هایی است که باید در همه کارها به آن توجه کرد. هر لحظه از عمر ما

یک شرکت می‌شوند؛ یکی از اصولی است که ما آن را دنبال می‌کنیم.

مدیرعامل گروه سرمایه‌گذاری توکافولاد افزود: گروه توکافولاد در سال جاری و در سال گذشته، اصولی ارزشمند را تحت عنوان یک شعار راهبردی، طراحی و مطرح نموده تا با نهادینه کردن آن بتواند ارزش آفرینی را در گروه توکا بیشتر از قبل از رشد دهد.

وی خاطر نشان کرد: یکی دیگر از این اصول، دانایی محوری است که با کسب دانش روز و ارتقای امور محقق شده و باعث پیشرفت روزافزون شرکت می‌شود. به همین دلیل است که انسان باید از عمر محدود خود

همزمان با روز کار و کارگر، در آیینی از کارگران نمونه گروه سرمایه‌گذاری توکافولاد تجلیل شد. به گزارش **سازمان صنعت** از اصفهان، و به نقل روابط عمومی گروه سرمایه‌گذاری توکافولاد، آیین بزرگداشت روز کار و کارگر و تجلیل از کارگران نمونه گروه سرمایه‌گذاری توکافولاد دوشنبه ۱۱ اردیبهشت‌ماه سال جاری، با حضور مدیرعامل این گروه و جمعی از مدیران این هلدینگ و کارگران شرکت‌های توکافولاد در سالن اجتماعات شرکت حمل‌ونقل توکا برگزار شد.

در ابتدای این مراسم احمدرضا سبزواری مدیرعامل گروه سرمایه‌گذاری توکافولاد در سخنانی ضمن تبریک روز کار و کارگر اظهار کرد: گروه سرمایه‌گذاری توکافولاد نقشی فعال در اقتصاد کشور دارد و به این موضوع معتقد است که سرمایه انسانی همواره مولد و رشد دهنده سایر سرمایه‌های یک سازمان است.

وی گفت: سرمایه انسانی در همه دنیا همین گونه است چون این افراد هستند که پول و سرمایه را با فکر، انگیزه و اندیشه خود تبدیل به ارزش افزوده می‌کنند. برای همین است که اگر این نیرو توانایی لازم را نداشته باشد؛ یک مجموعه را دچار نقصان می‌کند و باعث تلف شدن آن می‌شود. در نتیجه تکریم سرمایه‌های انسانی که در حوزه خود منشأ تلاش، نوآوری و خلاقیت بوده و باعث تعالی

گروه تخصصی مهندسی و توسعه گاز ایران

فراخوان مناقصه عمومی دو مرحله‌ای

فراخوان ۲۰۰۲۰۹۱۳۱۰۰۰۰۰۰۵ انجام خواهد پذیرفت.

- تضمین شرکت در فرآیند تامین کالا به مبلغ حدود (پانصد و چهل و هفت هزار و دویست و هفتاد و دو) یورو می‌باشد.
- مهلت دریافت (دانلود) اسناد اعلام ارزیابی کیفی جهت حضور در فرآیند تامین تاریخ بیستم اردیبهشت ۱۴۰۲ می‌باشد.
- اسناد مناقصه پس از انجام ارزیابی کیفی، صرفاً توسط حائزین حداقل امتیاز لازم از طریق سامانه تدارکات الکترونیکی دولت (ستاد) قابل دریافت می‌باشد.
- گشایش پیشنهادات مالی پس از بازگذاری پیشنهادات در سامانه ستاد و انجام ارزیابی فنی و کسب حداقل امتیاز لازم با حضور نماینده مناقصه‌گران در کمیسیون مناقصات انجام خواهد گردید.
- علاقمندان جهت کسب اطلاعات بیشتر می‌توانند با شماره تلفن (۰۲۱۸۱۳۱۶۱۵۳) تماس و با ورود به درگاه اینترنتی WWW.NIGCENG.IR متن کامل آگهی را رویت نمایند.

«روابط عمومی شرکت مهندسی و توسعه گاز ایران»

بنیان سلامت پاسارگاد

با بنیان سلامت پاسارگاد دیگر نگران هزینه‌های گران دندانپزشکی خود نباشید

خدمات قابل ارائه در شرکت بنیان سلامت پاسارگاد

- ۱- خدمات اقساط دندانپزشکی طی ۱۲ قسط ماهانه بدون بهره
- ۲- خدمات تخفیفی و مزایای ویژه قابل ارائه به اعضاء باشگاه مشتریان بنیان سلامت
- ۳- ارائه پوشش‌های دندانپزشکی از ۵۰ تا ۹۰ درصد پوشش به صورت انفرادی و گروهی
- ۴- کلیه خدمات ایمپلنت، کامپوزیت و... با حداقل هزینه در ۴۵۰ مرکز دندانپزشکی در سراسر کشور
- ۵- معاینه و انجام خدمات دندانپزشکی بصورت یونیت سیار دندانپزشکی در محل‌سازمانها، شرکت‌ها و کارخانجات تولیدی

شماره تماس: ۰۲۱-۴۳۳۱۶ (خط ۳۰)

www.bonyansalamat.com

نماینده انحصاری ساجد سوئیس در کشور جمهوری اسلامی ایران

<div style="text-align: right;">شبه ۱۶ اردیبهشت ۱۴۰۲ - ۱۵ شوال ۱۴۴۴ - ۶ مه ۲۰۲۳ - شماره ۲۳۱۱ - پیاپی ۳۶۲۹</div>	
<div style="text-align: center;">صنعت معدن تجارت</div>	
مشور اخلاق حرفه‌ای روزنامه‌نگاری در روزنامه‌های www.smtnews.ir/about.html	
صاحب امتیاز: موسسه فرهنگی و مطبوعاتی «صنعت»	
مدیرمسئول: ناصر بزرگمهر سر‌دبیر:عاطفه خسروی	
سازمان آگهی‌ها: ۸۸۷۲۲۷۲۲ - ۰۹۹۹۹۱۹۵۷۶۱ ایمیل آگهی‌ها: ads.smtnews@gmail.com تلفن: ۸۲۱۹۰ - شماره(داخلی-۱۰۴) پیامک: ۳۰۰۰۸۲۱۹۰ امور مشترکین: ۸۸۷۲۲۷۲۳ - روابط عمومی: ۸۸۱۰۵۳۰ توزیع و سازمان شهرستان‌ها: ۸۸۷۲۲۷۲۵ تهران،خیابان قائم مقام‌فراهانی -کوچه آزادگان شماره ۲۶- کدپستی ۱۵۸۶۷۳۳۱۱ روابط عمومی: pr@smtnews.ir امور استان‌ها: ostanha@smtnews.ir چاپخانه:انتخاب رسانه	
info@smtnews.ir www.smtnews.ir telegram.me/smtnews instagram.com/smtnewspaper tozi.smtnews@gmail.com	
روزنامه صنعت با رتبه ۱ در میان روزنامه‌های تخصصی مقام ۱ در میان روزنامه‌های اقتصادی مقام ۲	عضو انجمن مدیران روزنامه‌های غیردولتی عضوانجمن مدیران رسانه عضو تعاونی مطبوعات

در بررسی میزان توجه به آبخیز داری در بر نامه هفتم توسعه تاکید شد

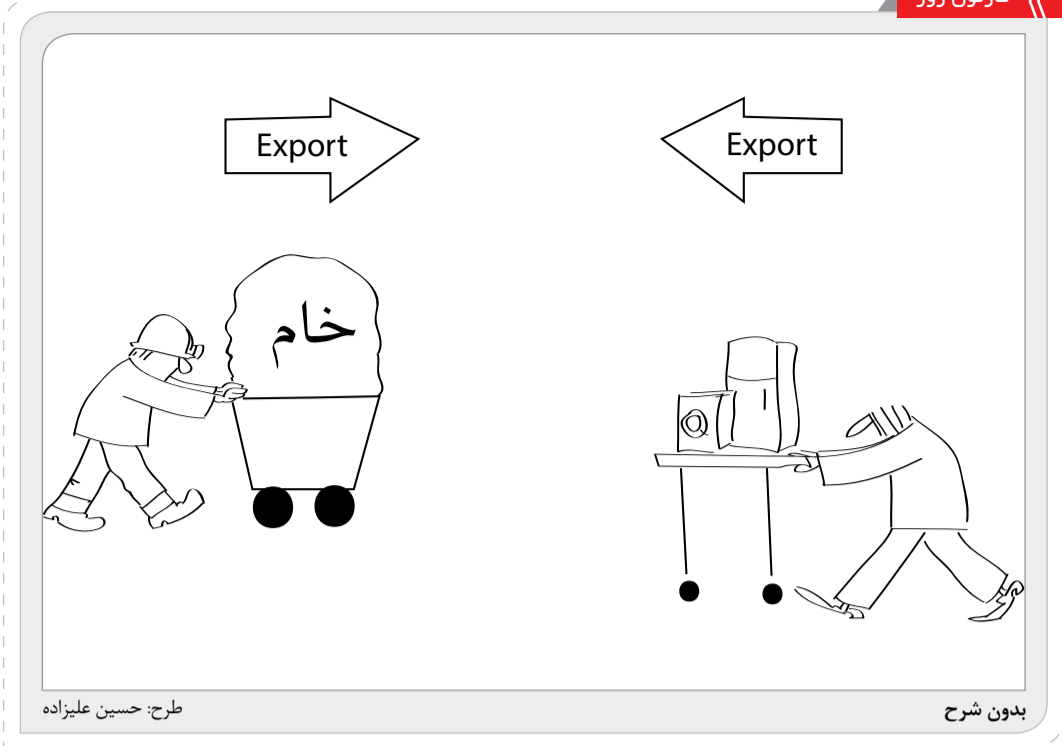
تامین امنیت غذایی با اصلاح الگوی کشت

محمد انوشه‌ئی: قرار است لایحه برنامه هفتم توسعه با بیش از یک سال تا پایان اردیبهشت راهی مجلس شود. به گفته بسیاری از کارشناسان، تامین و ارتقای امنیت غذایی، تحقق خودکفایی در تولید محصولات اساسی و حذف واردات، با اصلاح الگوی کشت محقق خواهد شد. اصلاح الگوی کشت نیز نیازمند تامین آب حوزه کشاورزی است که با افزایش منابع زیرزمینی آب از طریق آبخیزداری و بازچرخانهی آب‌های صنعتی و پساب محقق خواهد شد.

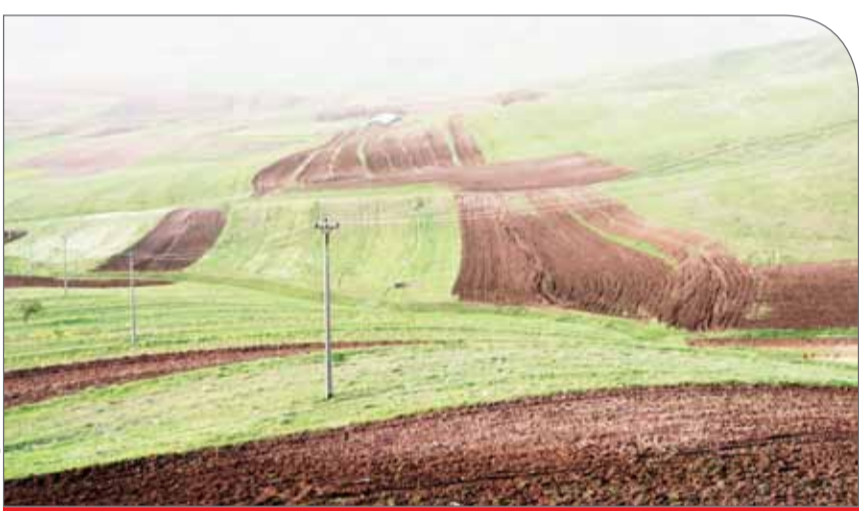
براساس آخرین خبرها، سخنگوی دولت از ارائه لایحه آبخیزداری به دولت خیر داده و گفته این لایحه از سوی وزارت جهاد کشاورزی، تقدیم دفتر دولت شده است. وی دلیل تاخیر ارسال این لایحه را همزمانی بررسی لایحه آبخیزداری با برنامه توسعه هفتم خواند و گفت: لایحه آبخیزداری منتظر تعیین تکلیف حوزه‌های ناظر به آبخیزداری در برنامه هفتم بود.

صنعت با توجه به بررسی همزمان هر دو لایحه، به نقش آبخیزداری در برنامه‌های توسعه‌ای پرداخته است.

در بررسی میزان توجه به آبخیز داری در بر نامه هفتم توسعه تاکید شد

تامین امنیت غذایی با اصلاح الگوی کشت

عکس: نمایان

بحران آب، نتیجه مدیریت اشتباه است

که در شرایط دشوار قرار می‌گیریم، تغییرات در میزان بارندگی یا شرایط اقلیمی نمود محسوسی در پایداری روابط انسان و طبیعت پیدا می‌کند.

یکی از بدیهی‌ترین نیازهای اولیه انسان تامین آب است و زمانی که نیاز اولیه انسان برهم می‌خورد، چالش‌های جدید به‌وجود می‌آید، مانند اتفاقاتی که در استان‌های کشور مشاهده می‌کنیم.

دلیل اصلی کم‌آبی و قطعی آب، برنامه‌ریزی‌های توسعه بدون سازگار کردن با شرایط اقلیمی است. ما براساس برخی الگوهای توسعه ناپایدار؛ تاسیسات، اقدامات، سازه، گسترش و توسعه‌هایی انجام داده‌ایم که هم‌اکنون نیازهایی را ایجاد کرده است. این

نیازها را باید براساس شرایط اقلیمی که هم‌اکنون درگیر آن هستیم، پاسخ دهیم. اکنون پاسخگو نبودن، منجر به شرایط بحرانی شده است، به‌عنوان مثال، با احداث سدهای متعدد، یک منابع آبی در بالادست دشت خوزستان ایجاد می‌کنیم و این آب به‌عنوان یک منبع بزرگ آبی در خاطر ما می‌ماند. در پایین‌دست شروع به کاشت، گسترش نیشکر و اقداماتی از این دست انجام می‌شود، البته این موارد

افزایش منابع زیرزمینی آب با آبخیزداری

امروزه، حوضه‌های آبخیز به‌شدت تحت‌تاثیر تنش‌های طبیعی و انسانی قرار گرفته است و توانایی آنها برای بازیابی و سازگاری با شرایط تغییریافته به تاب‌آوری حوزه‌ها بستگی دارد. اصول تاب‌آوری جنگل به مفهوم ظرفیت یک جنگل در جذب و تحمل فشارها، خطرات و تخریب‌های بیرونی و سازماندهی و بازسازی خویش است ، همچنین نباید در حریم و مسیر رودخانه‌ها و آبراهه‌ها اجازه ساخت‌وساز داده شود. باید در مناطق حساس سیستم‌های هشدار سیل نصب و همچنین در هر استان با تهیه نقشه خطر سیل در زمان هشدار سیل از تجمع مردم در مناطق خطر با اعلام هشدارهای لازم جلوگیری شود .

از سوی دیگر کنترل و مدیریت آب‌های سطحی و افزایش منابع زیرزمینی آب از طریق آبخیزداری و آبخوان‌داری از دیگر الزاماتی است که باید با جدیت دنبال شده و در برنامه‌های توسعه مدنظر

خط و نشان بانک مرکزی!

به گزارش ایسنا، محمدرضا فرزین در صفحه

شخصی خود در تویتر نوشت: نمی‌توان ارز را از بازار غیررسمی دریافت کرد و هم‌زمان به چشم‌داشت تخصیص ارز منتظر ماند تا مابه‌التفاوت

شرب که اصلی‌ترین نیاز ما

است، دچار چالش می‌شود

از اواسط دهه ۵۰ به‌ویژه

از اوایل دهه ۷۰ تاکنون

کسری مخزن و فشار به

آب زیرزمینی به‌طورعمده در کشاورزی ما مصرف می‌شود و به‌دلیل همین توسعه بی‌رویه و بی‌توجهی به سازگاری این توسعه با شرایط اقلیمی، این منابع غنی، گوارا و به‌طورکامل بهداشتی را صرف محصولات می‌کنیم که ۳۰ درصد از آن هم هدر می‌رود. برای هرکیلو از محصولات، چند ۱۰ لیتر

آب مصرف می‌شود، در حالی که برای تامین آب موردنیاز با مشکلات زیادی دست و پنجه نرم می‌کنیم.

سازگار نبودن توسعه پایدار با شرایط اقلیمی و زیست‌محیطی کشور یا همان توسعه ناپایدار، منجر به چالش‌هایی شده که در شهرها و استان‌های مختلف در قالب قطعی آب با آن روبه‌رو هستیم؛ ناهماهنگی و ناهمگونی با شرایط زیست‌محیطی خود را به این شکل نشان داده است.

کنکور تعبیه شود. تاکنون

حدود در ۲۵ درصد از

حوضه‌های آبخیز کشور

عملیات آبخیزداری انجام

شده و روی ۷۵ درصد هیچ

عملیاتی انجام نگرفته‌است. مطالعات ۱۸ میلیون هکتار دیگر از حوضه‌های آبخیز کشور آماده اجرا است که اجرای این سطح از عملیات حدود ۴۰ هزار میلیارد تومان اعتبار نیاز دارد.

سخن پایانی

وقتی طرح جامع آبخیزداری تدوین شود، به‌طورقطع برنامه‌ریزی‌ها به‌نوعی خواهد بود که اجازه ساخت‌وساز در مسیر آبره‌ها داده نخواهد شد. با تصویب لایحه آبخیزداری بسیاری از این

تدوین نقشه راه پنج‌ساله در ۷ سر فصل

شهریور سال گذشته در راستای اجرای بند یک اصل ۱۱۰ قانون اساسی، سیاست‌های کلی برنامه هفتم از سوی مقام معظم رهبری به سران سه قوه، رئیس مجمع تشخیص مصلحت و رئیس ستاد کل نیروهای مسلح ابلاغ شد. سخنگوی دولت نیز هفته گذشته از پایان تدوین این لایحه خبر داد و گفت برنامه هفتم تا آخر اردیبهشت تقدیم مجلس خواهد شد. آنچه در ادامه می‌خوانید سیاست‌های کلی برنامه پنج ساله هفتم ابلاغی از سوی مقام معظم رهبری است.
سیاست‌های کلی برنامه هفتم در ۷ سرفصل «اقتصادی»، «امور زیربنایی»، «فرهنگی و اجتماعی»، «علمی، فناوری و آموزشی»، «سیاسی و سیاست خارجی»، «دفاعی و امنیتی»، «داری، حقوقی و قضایی» و در ۲۶ بند تصویب شده است.
اقتصادی:

۱- هدف کلی و اولویت اصلی برنامه هفتم با رعایت سیاست‌های کلی مصوب، پیشرفت اقتصادی توأم با عدالت با نرخ رشد اقتصادی متوسط ۸درصد در طول برنامه تعیین می‌شود با تاکید بر افزایش بهره‌وری کل عوامل تولید (منابع انسانی، سرمایه، فناوری و مدیریت).

۲- ایجاد ثبات در سطح عمومی قیمت‌ها و نرخ ارز و تکررقمی کردن تورم طی ۵ سال و هدایت نقدینگی و اعتبارات بانکی به سمت فعالیت‌های مولد و جذابیت‌زدایی از فعالیت‌های غیرمولد.

۳- اصلاح ساختار بودجه دولت از طریق:

- احصا و شفاف‌سازی بدهی‌ها و تعهدات عمومی دولت و مدیریت و تأدیه بدهی‌ها.

- واقعی کردن منابع و مدیریت مصارف دولت و اجتناب از کسری بودجه.

- تعیین تکلیف طرح‌های عمرانی نیمه‌تمام با واگذاری از طریق مشارکت دادن بخش‌های خصوصی و عمومی غیردولتی در طرح‌های عمرانی انتقالی.

- شفاف‌سازی و ضابطه‌مند کردن درآمدها و هزینه‌های شرکت نفت و سایر شرکت‌های دولتی در بودجه.

۴- ایجاد تحول در نظام مالیاتی با رویکرد تبدیل مالیات به منبع اصلی تامین بودجه جاری دولت، ایجاد پایه‌های مالیاتی جدید، جلوگیری از فرار مالیاتی و تقویت نقش هدایت و تنظیم‌گری مالیات در اقتصاد با تاکید بر رونق تولید و عدالت مالیاتی.

۵- استقرار نظام جامع تامین اجتماعی مشتمل بر حوزه‌های آمدادی، حمایتی و بیمه‌ای در سطوح پایه، مازاد و مکمل به‌منظور ارائه عادلانه خدمات.

امور زیربنایی:

۶- تامین امنیت غذایی و تولید حداقل ۹۰ درصد کالاهای اساسی و اقلام غذایی در داخل، همراه با حفظ و ارتقای ذخایر ژنتیکی و منابع آبی و افزایش سطح سلامت و ایمنی مواد غذایی.

اصلاح الگوی کشت باتوجه به مزیت‌های منطقه‌ای و منابع آبی و اولویت‌بخشی به تولید کالاهای راهبردی کشاورزی.

۷- استقرار نظام مدیریت یکپارچه منابع آب کشور و افزایش بهره‌وری حدود ۵ درصدی آب کشاورزی.

کنترل و مدیریت آب‌های سطحی و افزایش منابع زیرزمینی آب از طریق آبخیزداری و آبخوان‌داری.

برنامه‌ریزی برای دستیابی به سایر آب‌ها و بازچرخانهی آب‌های صنعتی و پساب.

۸- افزایش حداکثری تولید نفت خام و گاز طبیعی در میادین مشترک.

-افزایش ضریب بازیافت در میادین مستقل.

-افزایش ارزش‌افزوده از طریق تکمیل زنجیره ارزش صنعت نفت و گاز.

۹- اجرای چند طرح عظیم اقتصادی ملی، پیش‌رزان، زیرساختی، روزآمد و مبتنی بر آینده‌نگری.

۱۰- فعال‌سازی مزیت‌های جغرافیایی-سیاسی و تبدیل جمهوری اسلامی ایران به مرکز مبادلات و خدمات تجاری، انرژی، ارتباطات و حمل‌ونقل با روان‌سازی مقررات و ایجاد و توسعه زیرساخت‌های لازم.

۱۱- تحقق سیاست‌های کلی آمایش سرزمین باتوجه به مزیت‌های بالفعل و بالقوه و اجرایی ساختن موارد برجسته آن باتوجه ویژه به دریا، سواحل، بنادر و آب‌های مرزی.

۱۲- ارتقای نظام سلامت براساس سیاست‌های کلی سلامت.

فرهنگی-اجتماعی-علمی-فناوری:

۱۳- اعتلای فرهنگ عمومی در جهت تحکیم سبک زندگی اسلامی-ایرانی، تقویت همبستگی و اعتماد به نفس ملی، ارتقای هویت ملی و روحیه مقاومت، کار و تلاش در جامعه با بسیج تمامی امکانات و ظرفیت‌های کشور، دستگاه‌ها و نهادهای دولتی و مردمی و افراد و شخصیت‌های اثرگذار علمی و اجتماعی و حمایت و پشتیبانی موثر دولت از آن.

۱۴- تقویت کارآیی و اثربخشی رسانه ملی در گسترش و تعمیق فرهنگ اسلامی-ایرانی و مواجهه موثر با جنگ روانی و تهاجم فرهنگی و سیاسی دشمنان.

۱۵- تحکیم نهاد خانواده و رفع موانع رشد و شکوفایی بانوان.

۱۶-افزایش نرخ باروری و مولالید به حداقل ۲.۵ طی ۵ سال با حمایت همه‌جانبه از فرزندآوری و رفع موانع و ایجاد مشوق‌های موثر و اصلاح فرهنگی.

۱۷- توسعه صنعت گردشگری و ترویج صنایع دستی.

۱۸- ارتقای سلامت اجتماعی و پیشگیری و کاهش آسیب‌های اجتماعی به‌ویژه اعتیاد، حاشیه‌نشینی، طلاق و فساد براساس شاخص‌های معتبر و بهره‌گیری حداکثری از مشارکت مردم با زمان‌بندی متناسب.

۱۹- برقراری حاکمیت ملی و صیانت از ارزش‌های اسلامی-ایرانی در فضای مجازی با تکمیل و توسعه شبکه ملی اطلاعات و تامین محتوا و خدمات متناسب و ارتقای قدرت سایبری در تراز قدرت‌های جهانی با تاکید بر مقاوم‌سازی و امنیت زیرساخت‌های حیاتی و کلان‌داده کشور.

۲۰-افزایش شتاب پیشرفت و نوآوری علمی و فناوری و تجاری‌سازی آنها به‌ویژه در حوزه‌های اطلاعات و ارتباطات و زیست فناوری و ریزفناوری و انرژی‌های نو و تجدیدپذیر.

- روزآمدسازی و ارتقای نظام آموزشی و پژوهشی کشور.

سیاست خارجی؛ دفاعی و امنیتی؛ حقوقی و قضایی:

۲۱- کنشگری فعال در دیپلماسی رسمی و عمومی با ایجاد تحول و ظرفیت‌سازی ارزشی و انقلابی در نیروی انسانی در دستگاه دیپلماسی و همکاری هدفمند و موثر سازمان‌ها و نهادهای مسئول در امور خارجی.

۲۲- تقویت رویکرد اقتصادمحور در سیاست خارجی و روابط منطقه‌ای و جهانی و تقویت پیوندهای اقتصادی با اولویت همسایگان.

۲۳- تقویت بنیه دفاعی به‌منظور ارتقای بازدارندگی و اکتساب فناوری‌های اقتدارآفرین موردنیاز صنایع دفاعی و امنیتی با تاکید بر خودکفایی کشور در سامانه‌ها، تجهیزات و خدمات اولویت‌دار با تخصیص حداقل ۵ درصد بودجه عمومی کشور.

۲۴- تقویت زیرساخت‌ها و بهینه‌سازی سازکارهای عمومی و دستگاهی برای مصون‌سازی و ارتقای تاب‌آوری در قبال تهدیدات؛ به‌ویژه تهدیدات سایبری، زیستی، شیمیایی و پروتویی با اولویت پدافند غیرعامل.

۲۵- تحول در نظام اداری و اصلاح ساختار آن مبتنی بر سیاست‌های کلی نظام اداری با تاکید بر هوشمندسازی و تحقق دولت الکترونیک، حذف تشکیلات موازی و غیرضرور، بوروکراسی قوانین و مقررات، اصلاح روش‌ها و رفع فساد و زمینه‌های آن در مناسبات اداری.

۲۶- روزآمدسازی سند تحول قضایی و اجرای آن با تاکید بر

- پیشگیری از وقوع جرم و دعاوی.

- هوشمندسازی فرآیندها و بهره‌گیری از فناوری‌های نوین در ارائه خدمات قضایی.

- اجرای ۱۰۰ درصدی حد نگار.

- حمایت حقوقی و قضایی از سرمایه‌گذاری، امنیت اقتصادی و بهبود محیط کسب‌وکار.

- استفاده از ظرفیت‌های مردمی و توسعه روش‌های مشارکتی و غیرقضایی در حل‌وفصل دعاوی.

- تقویت و تثبیت سهم قوه قضاییه از منابع بودجه عمومی دولت و تامین نیازهای مالی و استخدا می قوه قضاییه.

- بالا بردن سطح علمی و شایستگی اخلاقی ضابطان دادگستری.

- بازنگری در قوانین در جهت کاهش عناوین جرائم و کاهش استفاده از مجازات زندان.